

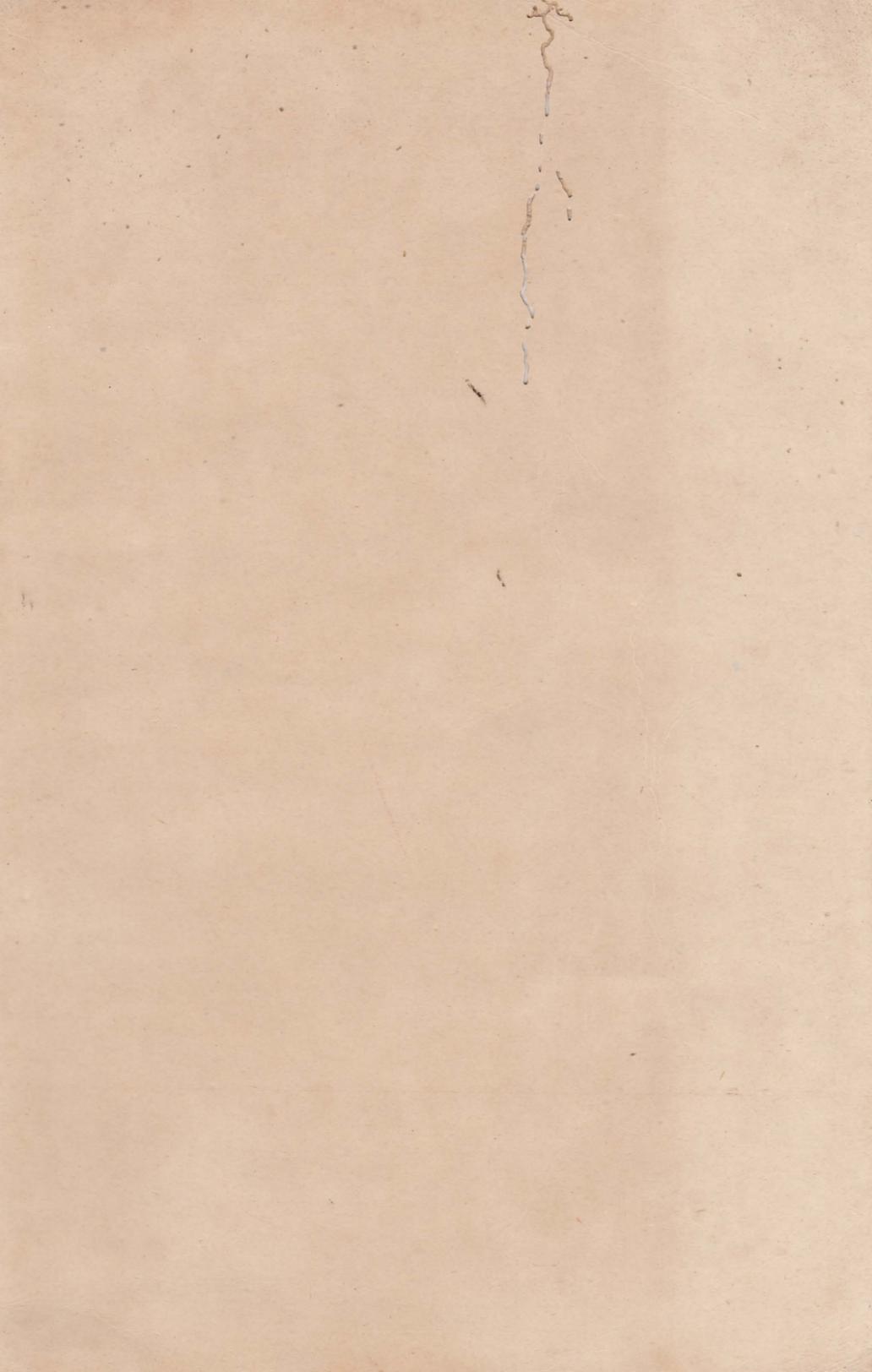
பயிற்சூத் தமழ் (PRACTICAL TAMIL)

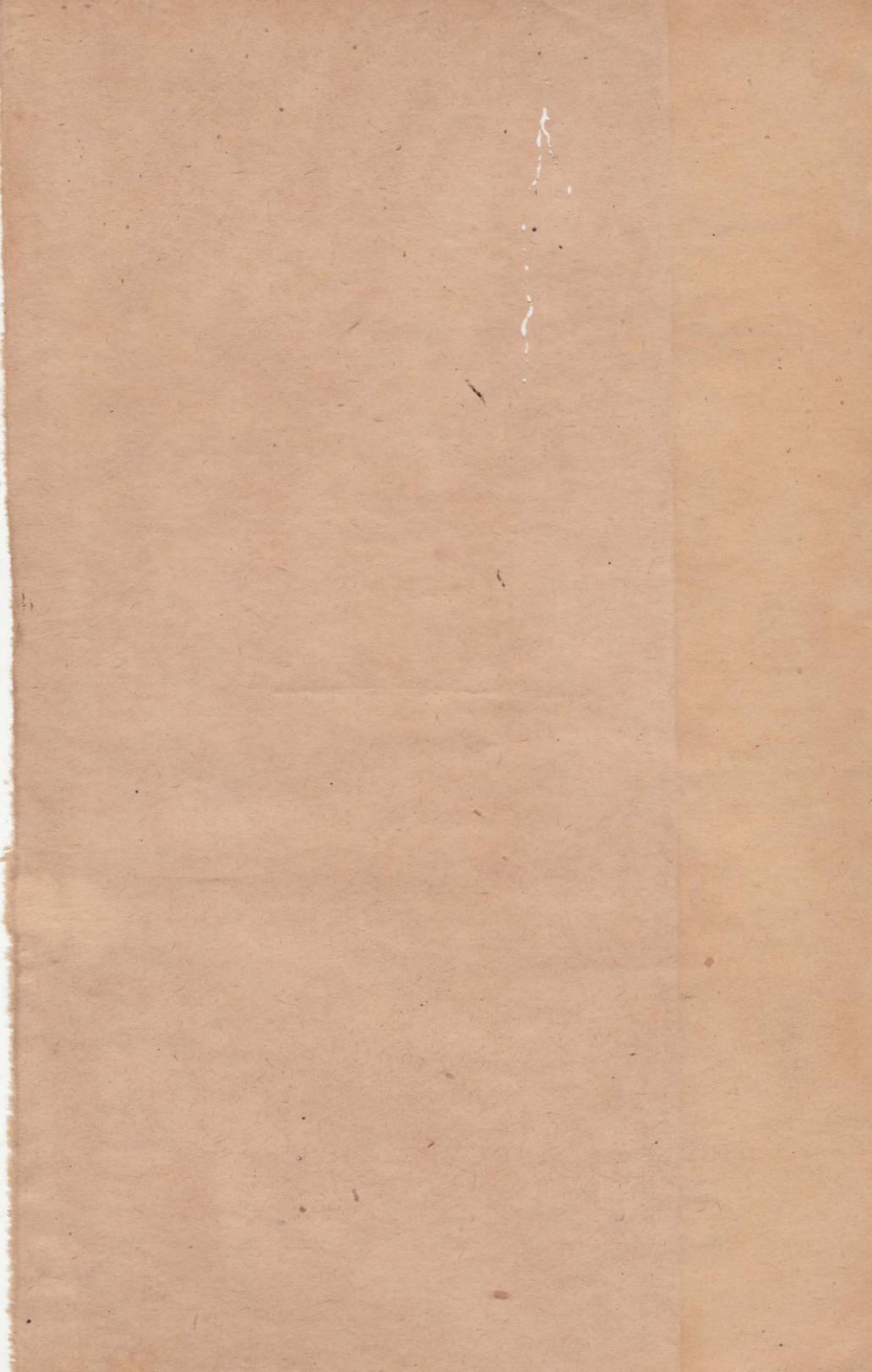
இரண்டாம் பாகம்

A BARGAIN BOOK
GUNASENAS

மு.கணபதிப்பிள்ளை

பயிற்சித் தமிழ் (PRACTICAL TAMIL)

இரண்டாம் பாகம்

ஆசிரியர் :

தென்புலோலியூர், மு. கணபதிப்பிள்ளை

1956

வெளியீட்டுரிமை : மு. திருநாவுக்கரசு
“செவ்வேளகம்,”
தென்புலேரலியூர்,
பருத்தித்துறை, இலங்கை.
முதற் பதிப்பு : செப்ரெம்பர், 1956

~~விலை ரூபாய் இரண்டு~~

அச்சிட்டோர் :
சாந்தி பிரஸ், 135, பவளக்காரத் தெரு, சென்னை • I

முகவுரை

தமிழ் மொழியைப் பயில்பவர்களுக்கென—ஆங்கில இலக்கணிகள் அமைப்பைத் தழுவி—புதியதொரு முறையிலே ஆக்கப்பட்டுள்ளது இந்நூல். ஆங்கிலத்தில் மாத்திரம் பயிற்சியுடையோரும் தமிழ் மொழியின் மரபினை இலகுவாக உணர்ந்துகொள்ளத் தக்கவகையில் ஆங்கில விளக்கக் குறிப்புகளும் இடையிடை தரப்பட்டுள்ளன.

இக்காலத்துத் தேர்வுகளுக்கு ஆயத்தஞ் செய்வோருக்கு இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும் என்பது எமது நம்பிக்கை. இந்நூலின்கண் செய்யப் படக்கூடிய திருத்தங்களை அன்புடன் வரவேற்கின்றோம்.

வெளியீட்டாளர்

உள்ளுறை

1. வாக்கியம்

பக்கம்

i. வாக்கிய அமைப்பு	...	1
ii. வாக்கிய வகை	...	1
iii. வாக்கிய உறுப்புக்கள்	...	2
iv. வாக்கிய நிலைகள்	...	4
(a) தனிநிலை வாக்கியம்	...	4
(b) தொடர்நிலை வாக்கியம்	...	4
(c) கலவை நிலை வாக்கியம்	...	5
v. செய்வினை - செயப்பாட்டு வினை	...	5
vi. தன்வினை - பிற வினை	...	6
vii. உடன்பாட்டு வினை - எதிர்மறை வினை	...	9
viii. சொல்முறை	...	10
ix. அடை மொழிகள்	...	10
x. வாக்கிய முடிபுகள்	...	11
xi. வாக்கியப் பிழைகள்	...	14
xii. பயிற்சி	...	15

2. நடையாக்கம்

i. தன் கூற்றும் பிறர் கூற்றும்	...	25
ii. பயிற்சி	...	29
iii. நிறுத்தக் குறிகள்	...	30
iv. பயிற்சி	...	36
v. சுருக்கி எழுதுதல்	...	39
vi. பழமொழிகள்	...	52
vii. மொழிபெயர்ப்பு	...	95
viii. பயிற்சி	...	106
ix. பொழிப்புரை எழுதுதல்	...	119
x. செய்யுள் நயம் ஆய்தல்	...	120
xi. பயிற்சி	...	130
xii. கட்டுரை எழுதுதல்	...	148
xiii. பயிற்சி	...	158
xiv. கடிதம் எழுதுதல்	...	159
xv. பயிற்சி	...	167

பயிற்சித் தமிழ்

(இரண்டாம் பாகம்)

1. வாக்கியம்

i. வாக்கிய அமைப்பு

நாங்கள் எங்கள் எண்ணக் கருத்துக்களைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்கும்போது, பேசுகிறோம்; அல்லது எழுதுகிறோம். அங்ஙனம் பேசும்பொழுதும் எழுதும்பொழுதும் பல சொற்களையோ சொற்றொடர்களையோ வழங்குகின்றோம். அவைகள் வாக்கியங்களாக அமைகின்றன. வாக்கியம் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு முடிந்த கருத்தை உடையதாயிருக்கும்.

“மழை பெய்கிறது” என்பதில் இரண்டு சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று, முடிவுபெற்ற கருத்து ஒன்றினைத் தெரிவிக்கின்றன.

“மயில் தோகையை விரித்து அழகாக ஆடுகிறது” என்பதில் ஐந்து சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று, முடிவுபெற்ற கருத்து ஒன்றினைத் தெரிவிக்கின்றன.

இங்ஙனமாக, சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று, முடிவுபெற்ற கருத்து ஒன்றினைத் தெரிவித்தால், அச்சொற் கூட்டம் “வாக்கியம்” ஆகும். அதனை, “வசனம்” என்றும் சொல்வதுண்டு.

ii. வாக்கிய வகை

வாக்கியமானது, செய்தி (Declarative or Assertive) வாக்கியம், ஏவல் (Imperative) வாக்கியம், வினா (Interrogative) வாக்கியம், உணர்ச்சி (Exclamatory) வாக்கியம் என நான்கு வகைப்படும். பின் காட்டப்படும் உதாரணங்களால் அவ் வகைகள் துலக்கமாக விளங்குவனவாம்:—

உ - ம் :

1. செய்தி வாக்கியம் : (யாதோ ஒரு செய்தியினைத் தெரிவிப்பது.)

பாரி மன்னன் முல்லைக் கோடிக்குத் தேர் கோடுத்தான்.

2. ஏவல் வாக்கியம் : (யாதோ ஒரு ஏவலை - கட்டளையினை - குறிப்பிடுவது.)

வாகனத்தைக் கொண்டு வா.

3. வினா வாக்கியம் : (யாதோ ஒரு வினாப் பொருளைக் குறிப்பிடுவது.)

நீ கவனமாய்ப் படிக்கிறாயா ?

உணர்ச்சி வாக்கியம் : (உள்ளத்திலெழுகின்ற வலிய உணர்ச்சி ஒன்றினைக் குறிப்பிடுவது.)

4. ஐயோ ! இவன் செய்வது எவ்வளவு அநியாயம் !

iii. வாக்கிய உறுப்புகள்

ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் 'எழுவாய்' (Subject), 'பயனிலை' (Predicate) என இரண்டு முக்கிய பகுதிகள் உண்டு. சில வாக்கியங்களிலே, இவற்றுடன் 'செயப்படு பொருள்' (Object) என்ற பகுதியும் இருக்கும்.

"மழை பெய்கிறது"—இவ் வாக்கியத்தில் 'பெய்கிறது' என்பது தொழில். பெய்வதாகிய இத்தொழிலைச் செய்தது 'மழை'. ஆகவே, இந்த வாக்கியம் எழுவதற்கு (உண்டாவதற்கு) வாயாக (இடமாக) இருப்பது 'எழுவாய்'. எழுவாயின் பயன் (பொருள்) நிற்குமிடம் 'பயனிலை'. வாக்கியத்தைத் துவக்குகின்ற சொல் 'எழுவாய்' என்றும், அவ் வாக்கியத்தை முடிக்கின்ற சொல் 'பயனிலை' என்றும் கூறலாம்.

எனவே, இந்த வாக்கியத்தில்,

எழுவாய் : மழை.

பயனிலை : பெய்கிறது.

இந்த வாக்கியத்திலே எழுவாய்க்கு ஒரு சொல்லும் பயனிலைக்கு ஒரு சொல்லுமாக - இரண்டு சொற்களே வந்துள்ளன.

நாடோறும் காலையிலே குளித்தல் உடலுக்கு மிகவும் நல்லது. இந்த வாக்கியத்திலே பல சொற்கள் உள்ளன. “நாடோறும் காலையிலே குளித்தல்” என்பது எழுவாய்ப் பகுதி. “உடலுக்கு மிகவும் நல்லது” என்பது பயனிலைப் பகுதி. எழுவாய்ப் பகுதியிலே பல சொற்கள் இருப்பினும் ஒரு சொல்லே - பேசப் படும் பொருளினைக் குறிக்கின்ற ‘குளித்தல்’ என்னும் சொல்லே - பிரதானமான சொல்லாகும். அதுபோலவே, பயனிலைப் பகுதியிலும் பல சொற்கள் இருப்பினும், ‘நல்லது’ என்னும் சொல்லே பிரதானமான சொல்லாகும். எனவே, இந்த வாக்கியத்தில்,

எழுவாய் : குளித்தல்.

பயனிலை : நல்லது.

“நாடோறும் காலையிலே” என “குளித்தல்” எனுஞ் சொல்லையும், “உடலுக்கு மிகவும்” என “நல்லது” எனுஞ் சொல்லையும் தழுவி வருஞ் சொற்கள், முறையே “எழுவாய் அடைமொழி”, “பயனிலை அடைமொழி” எனப்படுவன.

தச்சன் நாற்காலியைச் செய்தான்—இவ்வாக்கியத்திலே,

எழுவாய் : தச்சன்

பயனிலை : செய்தான்

செயப்படுபொருள் : நாற்காலி.

முதலிலே, வாக்கியத்தின் பயனிலையைக் கண்டுபிடித்து, அதற்குமுன் “யார், எது, எவை” என்னும் சொற்களுள்ளே பொருத்தமான ஒன்றினை - திணைக்கு ஏற்றபடி - வைத்து வினவினல் வரும் விடையே எழுவாயாகும்.

பயனிலைக்குமுன் “யாரை, எதை, எவற்றை” என்னும் சொற்களுள்ளே பொருத்தமான ஒன்றினை - திணைக்கு ஏற்றபடி - வைத்து வினவினல் வரும் விடையே செயப்படுபொருளாகும்.

சில வாக்கியங்களிலே எழுவாய் மறைந்து (தோன்றாது) நிற்கும். அப்படி மறைந்து - தோன்றாமல் - நிற்கும் எழுவாயைத் “தோன்றா எழுவாய்” “தொகை எழுவாய்” என்பதுண்டு.

(நீ) என்ன சொன்னாய்?—இவ் வாக்கியத்தில் “நீ” எனும் எழுவாய் மறைந்து (தோன்றாது) நின்றது.

சில வாக்கியங்களிலே பயனிலை மறைந்து (தோன்றது) நிற்கும்.

அவனுக்குக் காய்ச்சல் (அடிக்கிறது.)—இவ்வாக்கியத்தில் “அடிக்கிறது” என்னும் பயனிலை மறைந்து (தோன்றது) நின்றது.

சில வாக்கியங்களிலே செயப்படுபொருள் மறைந்து (தோன்றது) நிற்கும். பண்டிதர் இளமுருகனார் நன்றாய்ப் (பாட்டுப்) பாசேரார்.—இவ்வாக்கியத்தில் “பாட்டு” என்னும் செயப்படுபொருள் மறைந்து (தோன்றது) நின்றது.

iv. வாக்கிய நிலைகள்

வாக்கியங்கள் அமைப்புக் காரணமாக, தனிநிலை வாக்கியம் (Simple sentence), தொடர்நிலை வாக்கியம் (Compound sentence), கலவை நிலை வாக்கியம் (Complex sentence) என மூன்று வகையினவாகப் பகுக்கப்படுதலுமுண்டு.

(a) தனி நிலை வாக்கியம்

ஒரு பயனிலையையே கொண்டு ஒரே கருத்தை அறிவிப்பதாய் அமைந்த வாக்கியம் தனிநிலை வாக்கியம் எனப்படும்.

- உ - ம் :
- i. கந்தன் வந்தான்.
 - ii. குதிரை ஓடிற்று.
 - iii. புகழேந்தி நளவேண்பா பாடினார்.
 - iv. எருது வண்டியை இழுத்தது.

(b) தொடர் நிலை வாக்கியம்

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தனிநிலைவாக்கியங்கள் தொடர்ந்தோ—பல எழுவாய்கள் ஒரு பயனிலை பெற்றோ—ஒரு எழுவாய் பல பயனிலைகளைப் பெற்றோ—வருவது தொடர்நிலை வாக்கியம் எனப்படும்.

- உ - ம் :
- i. காற்றடித்து மரங்கள் விழுந்தன.
 - ii. நான் கடைக்குச் சென்று பத்து ரூபா கோடுத்து ஒரு விளக்கு வாங்கினேன்.

- iii. இராமனும் இலக்குமணனும் சீதையும் காட்டுக்குச் சென்றனர்.
- iv. கங்காதரன் பாட்சாலைக்குச் சென்றான்; பாடங்கையேல்லாம் நன்றாய்ப் படித்தான்; வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தான்; அங்கு மாலையிலே சிறிது நேரம் விளையாடினான்.

(c) கலவை நிலை வாக்கியம்

ஒரு தனிநிலை வாக்கியம், அதனோடு தொடர்புள்ள மற்றொரு வாக்கியத்தோடு சேர்ந்து வந்தால் அது கலவை நிலை வாக்கியம் எனப்படும்.

- உ - ம் : i. எய்தவனிருக்க அம்பை நோகலாமா?
- ii. சிலர் முன்னேற்றத்துக்கு வழிகோல, சிலர் அதற்கு முட்டுக்கட்டை போடுகின்றனர்.
- iii. ஒளவைப் பிராட்டியார் உலக மக்களை நோக்கி “ஆறுவது சினம்” என்று கூறினார்.
- iv. பாண்டிய மன்னன் கண்ணகியை நோக்கி, “கள்வனைக் கொல்வது கடுங்கோலன்று” என்று கூறினான்.

[ஆங்கிலத்தில் இலக்கண நூல்கள் சிலவற்றைப் பாட்சாலைகளுக்கென வகுத்தமைத்த நெஸ்ஃவீல்டு (Nesfield) முதலானோர், வாக்கிய வகைகளுள் கதம்ப வாக்கியம் (Mixed sentence) எனவும் ஒன்று வகுப்பர். தமிழ் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அம்முறை சிறிது குழப்பம் தருவதாகும் எனக் கருதியமையின் இங்கே சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை.]

v. செய்வினை - செயப்பாட்டுவினை

கருத்தா செய்யும் தொழிலை நேரே குறித்துக்காட்டும்வினை செய்வினை (Verb in the active voice) எனப்படும்.

முருகன் பாடம் படித்தான்.

இந்த வாக்கியத்தில் எழுவாய்: “முருகன்.” முருகன் செய்வினை இன்னதுதான் என்று நேரே தெரிவிப்பது “படித்தான்” என்ற வினை; அதுவே, பயனிலை ஆகும். இங்ஙனம், எழுவாய்

செய்த வினையைப் பயனிலையாகக்கொண்ட வாக்கியம் செய்வினை வாக்கியம் ஆகும். [செய்வினை வாக்கியங்களிலே, வினைப் பயனிலையின் எழுவாய் தொழிலைச் செய்வோனாய் இருக்கும்.]

- உ - ம்: i. மாடுகள் வண்டியை இழுத்தன.
ii. கபிலர் பாரியை வாழ்த்தினார்.
iii. அரசன் கோவிலைக் கட்டினான்.

கருத்தாவின் தொழிலைச் செயப்படுபொருள் ஏற்றதாகக் காட்டும் வினை செயப்பாட்டு வினை (Verb in the passive voice) எனப்படும்.

பாடம் முருகனாற் படிக்கப்பட்டது.

இந்த வாக்கியத்திலே, (முன் காட்டப்பட்ட “முருகன் பாடம் படித்தான்” எனும் வாக்கியத்தில்) எழுவாயா (முதல் வேற்றுமையா)யிருந்த “முருகன்” மூன்றாம் வேற்றுமையாகவும், செயப்படுபொருளாயிருந்த “பாடம்” எழுவாயாகவும், பயனிலையானது மாறிய எழுவாய்க்கு ஏற்றபடி, மாறுதலடைந்து அகரச் சாரியையுடன் “படு” என்ற விசுதி புணர்ந்தும் வந்துள்ளன. இங்ஙனம், செயப்படுபொருளின் தொழிலை உணர்த்தும் வினை (கருத்தாவின் தொழிலைச் செயப்படுபொருள் அடைதலைத் தெரிவிக்கும் வினை)யைப் பயனிலையாகக் கொண்ட வாக்கியமே செயப்பாட்டுவினை வாக்கியம் ஆகும். [செயப்பாட்டு வினை வாக்கியங்களிலே, வினைப்பயனிலையின் எழுவாய் செய்யப்படும் பொருளாகிய கருமமாய் இருக்கும்.]

- உ - ம்: i. வண்டி, மாடுகளால் இழுக்கப்பட்டது.
ii. பாரி, கபிலரால் வாழ்த்தப்பட்டான்.
iii. கோவில், அரசனாற் கட்டப்பட்டது.

vi. தன்வினை - பிறவினை

கருத்தா (எழுவாயானது) தானே செய்த தொழிலினைக் குறிக்கும் வினைச்சொல் தன்வினை எனப்படும்.

- உ - ம்: i. முருகன் படிக்கிறான்.
ii. மாணிக்கன் பணம் தந்தான்.
iii. மாடுகள் ஓடின.

[இங்கே, வினையாற் குறிக்கப்படும் தொழில் எழுவாயாலேயே செய்யப்பட்டமை காண்க.]

கருத்தா (தானே ஒரு வேலையைச் செய்யாமல்) பிறரைக் கொண்டு செய்விப்பதைக் குறிக்கும் வினைச்சொல் பிறவினை எனப்படும்.

- உ - ம் : i. முருகன் படிப்பிக்கிறான்.
 ii. மாணிக்கன் பணம் தருவித்தான்.
 iii. மாடுகள் ஓட்டப்பட்டன.

[இங்கே, தன்வினைப் பகுதியாற் குறிக்கப்படும் தொழில் எழுவாயாற் செய்யப்படாது, எழுவாயின் ஏவலாற் பிறரார் செய்விக்கப்பட்டமை காண்க.]

[N. B: உண்மையில், தன்வினையும் செய்வினையும் ஒன்றே எனலாம். செய்ப்பாட்டு வினைக்கு மாறுபட்ட வினை செய்வினை என்றும், பிறவினைக்கு மாறுபட்ட வினை தன்வினை என்றும் பெயரளவில் மட்டும் வேறுபாடு உண்டென்பதை நோக்கியறிக.]

தன்வினை பிறவினையாகும் வகை

தன்வினை - பிறவினை

அகல் - அகற்று

அடங்கு - அடக்கு

அடர் - அடர்த்து

அடி - அடிப்பி

அணி - அணிவி

அணை - அணைப்பி

அரி - அரிவி

அருந்தா - அருத்து

அலை - அலைப்பி

அழு - அழுகி

அறி - அறிவி

அறு - அறுப்பி

அறை - அறைவி

ஆடு - ஆட்டு

ஆழ் - ஆழ்த்து

ஆள் - ஆள்வி, ஆளுவி

ஆறு - ஆற்று

தன்வினை - பிறவினை

இடி - இடிப்பி

இணங்கு - இணக்கு

இணை - இணைப்பி

இயங்கு - இயக்கு

இரு - இருத்து

இறை - இறைப்பி

ஈட்டு - ஈட்டுவி

உடு - உடுப்பி

உண் - உண்பி

உதை - உதைப்பி

உரி - உரிப்பி

உருகு - உருக்கு

உருள் - உருட்டு

உரை - உரைப்பி

உழை - உழைப்பி

உறு - உறுவி

உளது - உளதுவி

தன்வினை - பிறவினை

ஊற்று - ஊற்றுவி
எடு - எடுப்பி
எண்ணு - எண்ணுவி
எழு - எழுப்பி
எறி - எறிவி
ஏறு - ஏற்று
ஒடு - ஒட்டு
கட - கடப்பி
கடி - கடிப்பி
காண் - காட்டு
கிட - கிடத்து
கீறு - கீறுவி
குடி - குடிப்பி
குறி - குறிப்பி
கூடு - கூட்டு
கூறு - கூறுவி
கெடு - கெடுப்பி
கேள் - கேட்பி
கொடு - கொடுப்பி
கொல் - கொல்லுவி
கோ - கோப்பி
சிரி - சிரிப்பி
சுடு - சுடுவி
சுருங்கு - சுருக்கு
சூடு - சூட்டு
செய் - செய்வி
செல் - செலுத்து
சேர் - சேர்ப்பி
சொல்லு - சொல்லுவி
சொறி - சொறிவி
சோடி - சோடிப்பி
சோதி - சோதிப்பி
தடு - தடுப்பி

தன்வினை - பிறவினை

தா - தருவி
தாக்கு - தாக்குவி
தீட்டு - தீட்டுவி
துடை - துடைப்பி
தூங்கு - தூக்கு
தூர் - தூர்ப்பி
தெரி - தெரிவி
தெளி - தெளிவி
தேறு - தேற்று
தை - தைப்பி
தொடு - தொடுவி
தொழு - தொழுவி
தோற்று - தோற்றுவி
நடு - நடுவி
நாடு - நாடுவி
நில் - நிறுத்து
நிறுவு - நிறுவுவி
நீங்கு - நீக்கு
நுகர் - நுகர்வி
நெருங்கு - நெருக்கு
நோக்கு - நோக்குவி
படி - படிப்பி
பணி - பணிவி
பயில் - பயிற்று
பறி - பறிப்பி
பாடு - பாடுவி
பார் - பார்ப்பி
பிடி - பிடிப்பி
பிணி - பிணிப்பி
பிணை - பிணைப்பி
புகு - புகுவி
புணர் - புணர்த்து
புள் - புட்பி

தன்வினை - பிறவினை

பூட்டு - பூட்டுவி
 பூணு - பூணுவி
 பெய் - பெய்வி
 பெறு - பெறுவி
 பேணு - பேணுவி
 பேர் - பேர்ப்பி
 போ - போக்கு
 மகிழ் - மகிழ்வி
 மடி - மடிப்பி
 மறி - மறிப்பி
 மறை - மறைப்பி
 மாறு - மாற்று
 மீள் - மீட்பி

தன்வினை - பிறவினை

முடி - முடிப்பி
 மூள் - மூட்டு
 வருந்து - வருத்து
 வறு - வறுப்பி
 வளை - வளைவி
 வாடு - வாட்டு
 விடு - விடுவி
 வீழ் - வீழ்த்து
 வெட்டு - வெட்டுவி
 வெறு - வெறுப்பி
 வேய் - வேய்வி
 வை - வைப்பி

vii. உடன்பாட்டு வினை - எதிர்மறை வினை

எல்லா வினைச் சொற்களையும் உடன்பாட்டு வினை (assertive verb) எதிர்மறை வினை (negative verb) என இரு வகையின வாகப் பிரிக்கலாம். வினைச் சொற்கள் எல்லாம் உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் வருவனவாம்.

தொழில் (நடந்தமையை) நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் வினைச்சொல் உடன்பாட்டு வினை எனப்படும்.

- உ - ம் : i. மாணிக்கன் படித்தான்.
 ii. குதிரை புல் தின்னும்.
 iii. குயவன் பாணையை வளைந்தான்.

தொழில் (நடவாதமையை) நிகழாமையைத் தெரிவிக்கும் வினைச்சொல் எதிர்மறைவினை எனப்படும்.

- உ - ம் : i. மாணிக்கம் படித்திலன்.
 ii. புலி புல் தின்னாது.
 iii. குயவன் பாணையை வளைந்திலன்.

viii. சொல்முறை (Order of words)

வாக்கியங்களிலே சொற்கள் வருகின்ற முறையே இங்கு குறிக்கப்படுகின்றது. வாக்கியங்களில் எழுவாய் முதலிலும், பயனிலை கடைசியிலும், செயப்படுபொருள் இடையிலுமே வருவதுண்டு; எனினும், சில இடங்களில் இம்முறை மாறியும் வரும்.

இராமன் இராவணனைக் கோன்றான்.

இந்த வாக்கியத்தில் எழுவாய் முதலிலும், செயப்படுபொருள் இடையிலும், பயனிலை கடைசியிலும் வந்துள்ளன.

கோன்றான் இராமன் இராவணனை !

இந்த வாக்கியத்தில், எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள்கள் முறைமாறி வந்துள்ளன. எக்களிப்பு, வியப்பு, அச்சம், கோபம் காரணமாக எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள்கள் முறை மாறிவருதல் இயல்பு. இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் பெரும்பாலும் செய்யுள்களிலேயே இடம்பெறுவனவாகும்.

முந்திய வாக்கியங்களிலே வந்துள்ளவைபோல, பயனிலைகள் பெரும்பான்மையாக வினைமுற்றுகளாகவே இருப்பனவாம்; சிறுபான்மை பெயராகவும், வினாவாகவும் இருப்பதுமுண்டு.

இது ஒரு பசு.

இந்த வாக்கியத்தில், “பசு” என்னும் பெயர்ச்சொல் பயனிலையானமை காண்க. இது, ஆங்கிலம் முதலாய் மொழிகள் பலவற்றிலே காணப்படாத வழக்காகும்.

இந்தப் பூமாலையைத் தந்தவன் யார்?

இந்த வாக்கியத்தில், “யார்” என்னும் வினாச்சொல் பயனிலையானமை காண்க.

ix. அடைமொழிகள்

வாக்கியங்களிலே எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்பவற்றுடன் வேறு சொற்களும் சில சேர்ந்து வருவதுண்டு. அச்சொற்கள் “அடைமொழிகள்” எனப்படுவனவாம். அவை, எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள்களுடன் தொடர்பு கொண்டனவாய் அமைதல் வேண்டும்.

எழுவாயின் அடைமொழி எழுவாபுடனும், செயப்படு பொருளின் அடைமொழி செயப்படுபொருளுடனும், பயனிலையின் அடைமொழி பயனிலையுடனுங்கூடி இந்த முறைப்படியே வாக்கியங்களில் அமைந்து வருதல் வேண்டும்.

உ - ம் : திறமையுள்ள புலவன் சிறந்த கவிகளை விரைவில் இயற்றுவான்.

புலவன் : எழுவாய்

இயற்றுவான் : பயனிலை

கவிகளை : செயப்படுபொருள்

திறமையுள்ள : எழுவாய் அடைமொழி
(திறமையுள்ள புலவன்)

சிறந்த : செயப்படுபொருள் அடைமொழி
(சிறந்த கவிகளை)

விரைவில் : பயனிலை அடைமொழி
(விரைவில் இயற்றுவான்)

X. வாக்கிய முடிவுகள்

வாக்கியங்களிலே வருகின்ற எழுவாய்கள், திணை - பால் - எண் - இடம் - ஆகிய இவற்றில் ஒத்துப் பொருத்தமாயமைந்த பயனிலைகளோடு சேர்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

படர்க்கையிடப் பெயர் : திணை, பால், எண் ஆகிய இவற்றைத் தெளிவாகக் காட்டுவதாகும்.

- உ - ம் : i. கந்தன் பாடம் படித்தான்.
ii. தமயந்தி நளனை மணந்தாள்.
iii. மக்கள் கடவுளை வணங்கினர்.
iv. மாடு புல்லை மேய்ந்தது.
v. சேவல்கள் கூவுகின்றன.

i. எழுவாய் : கந்தன்
உயர்திணை - ஆண்பால் - ஒருமையெண்.

பயனிலை : படித்தான் :
உயர்திணை - ஆண்பால் - ஒருமையெண்.

- ii. எழுவாய் : தமயந்தி :
உயர்திணை - பெண்பால் - ஒருமையெண்.
பயனிடை : மணந்தாள் :
உயர்திணை - பெண்பால் - ஒருமையெண்.
- iii. எழுவாய் : மக்கள் :
உயர்திணை - பலர்பால் - பன்மையெண்.
பயனிடை : வணங்கினர் :
உயர்திணை - பலர்பால் - பன்மையெண்.
- iv. எழுவாய் : மாடு
அஃறிணை - ஒன்றன்பால் - ஒருமையெண்.
பயனிடை : மேய்ந்தது :
அஃறிணை - ஒன்றன்பால் - ஒருமையெண்.
- v. எழுவாய் : சேவல்கள் :
அஃறிணை - பலவின்பால் - பன்மையெண்.
பயனிடை : கூவுகின்றன :
அஃறிணை - பலவின்பால் - பன்மையெண்.

தன்மையிடப்பெயர் : ஒருமை பன்மையை மட்டும் தெளிவாகக் காட்டுவதாகும்.

உ - ம் : i. நான் மாட்டை அடித்தேன்.
நாங்கள் வயலை உழுதோம்.

i. எழுவாய் : நான் - ஒருமையெண்.
பயனிடை : அடித்தேன் - ஒருமையெண்.

ii. எழுவாய் : நாங்கள் - பன்மையெண்.
பயனிடை : உழுதோம் - பன்மையெண்.

முன்னிலையிடப் பெயர் : ஒருமை பன்மையை மட்டும் தெளிவாகக் காட்டுவதாகும்.

உ - ம் : i. நீ பாடத்தைப் படி.
ii. நீங்கள் விமானத்திற் செல்வீர்கள்.

i. எழுவாய் : நீ : - ஒருமையெண்.
பயனிடை : படி - ஒருமையெண்.

- ii. எழுவாய் : நீங்கள் : - பன்மையெண்,
பயனிலை : செல்வீர்கள் : - பன்மையெண்.

ஒரு வாக்கியத்தில், படர்க்கை எழுவாய்கள் பல வந்தால், படர்க்கைப் பன்மை வினைமுற்றால் அவை முடிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

உ - ம் : முருகனும் நாகனும் மாணிக்கனும் பாடினர்.

உயர்திணைப் படர்க்கை எழுவாயோடு அஃறிணை எழுவாயைச் சேர்த்து முடிக்கவேண்டுமாயின், உயர்திணைத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றால் முடித்தல் வேண்டும்.

உ - ம் : முருகனும் நாயும் சேன்றார்கள்.

உயர்திணைத் தன்மை எழுவாயோடு அஃறிணை எழுவாயைச் சேர்த்து முடிக்க வேண்டுமாயின், உயர்திணைப் பன்மை வினைமுற்றால் முடித்தல் வேண்டும்.

உ - ம் : நானும் குதிரையும் வந்தோம்.

உயர்திணை முன்னிலை எழுவாயோடு அஃறிணை எழுவாயையும் சேர்த்து முடிக்க வேண்டுமாயின், முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றால் முடித்தல் வேண்டும்.

உ - ம் : நீயும் நாயும் சேன்றீர்கள்.

தன்மை எழுவாயோடு முன்னிலை எழுவாயையாவது, படர்க்கை எழுவாயையாவது, அவ்விரண்டையுமாவது சேர்த்து முடிக்கவேண்டுமாயின், தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றால் முடித்தல் வேண்டும்.

உ - ம் : நானும் நீயும் நீராடினோம்.

நானும் அவனும் நீராடினோம்.

நானும் நீயும் அவனும் நீராடினோம்.

முன்னிலை எழுவாயோடு படர்க்கை எழுவாயைச் சேர்த்து முடிக்க வேண்டுமாயின், முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றால் முடித்தல் வேண்டும்.

உ - ம் : நீயும் அவனும் உழுதீர்கள்.

xi. வாக்கியப் பிழைகள்

1. தியாகராசன் கொடுத்த பெட்டகம் இது அல்ல.— [இது என்னும் அஃறிணை ஒருமைப் பெயர் ‘அல்ல’ என்னும் அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிவது பிழை.]— தியாகராசன் கொடுத்த பெட்டகம் இதுவன்று—எனத் திருத்தாக.
2. உங்கள் பொருளைக் களவாடியவன் அவனல்ல.— [“களவாடியவன்” என்னும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர் “அல்ல” என்னும் அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிவது பிழை.]—உங்கள் பொருளைக் களவாடியவன் அவனல்லன்.—என்று திருத்தாக.
3. பசுக்கள் மலைச்சாரலிலே புல் மேயப் போயிற்று— [“பசுக்கள்” என்னும் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர் “போயிற்று” என்னும் அஃறிணை ஒருமை வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிவது பிழை.]—பசுக்கள் மலைச் சாரலிலே புல் மேயப் போயின.—எனத் திருத்தாக.
4. வானத்தில் முகில்கள் திரண்டெழுந்தது.—[“முகில்கள்” என்னும் அஃறிணைப் பன்மை எழுவாய் “எழுந்தது” என்னும் அஃறிணை ஒருமை வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிவது பிழை.]—வானத்தில் முகில்கள் திரண்டெழுந்தன.—எனத் திருத்தாக.
5. ஆறுகள் உற்பத்தியாகுமிடத்தில் சிறிதாய் இருக்கும்.—[“ஆறுகள்” என்னும் பன்மைப் பெயர் “சிறிதாய் இருக்கும்” என்னும் ஒருமை வினையைக் கொண்டு முடிவது பிழை.]—ஆறுகள் உற்பத்தியாகுமிடத்தில் சிறியனவாய் இருக்கும்.—எனத் திருத்தாக.
6. மாடுகள், குதிரைகள் ஓடுவதுபோல வேகமாக ஓட மாட்டாது.—[“மாடுகள்” என்னும் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர் “ஓடமாட்டாது” என்னும் அஃறிணை ஒருமை வினையைக் கொண்டு முடிவது பிழை.]—மாடுகள், குதிரைகள் ஓடுவதுபோல வேகமாக ஓடமாட்டா.—எனத் திருத்தாக.
7. ஒரு காட்டில் ஒரு கழுதையும் குரங்கும் சிநேகமாய் இருந்தது. [“கழுதையும் குரங்கும் என்னும் அஃறிணைப் பெயர்

கள் இரண்டு சேர்ந்து “இருந்தது” என்னும் அஃறிணை ஒருமை வினை கொண்டு முடிவது பிழை.]—ஒரு காட்டில் ஒரு கழுதையும் குரங்கும் சிநேகமாய் இருந்தன.—எனத் திருத்தாக.

8. நாகநாட்டரசர் தன் குடிகளிடம் அன்பாய் இருந்தார். [“நாகநாட்டரசர்” என்னும் பன்மைப் பெயர் “தன்” என்னும் ஒருமைச் சொல்லை ஏற்று வருதல் பிழை.]—நாகநாட்டரசர் தம் குடிகளிடம் அன்பாய் இருந்தார்.—எனவோ, நாகநாட்டரசன் தன் குடிகளிடம் அன்பாய் இருந்தான்.—எனவோ திருத்தாக.

9. ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் தேர்தற் பிரசாரம் நடைபெறுகின்றது.—[“ஒவ்வொரு” என்னும் - ஒருமை எண்ணில் வந்த - சொல்லைத் தொடர்ந்து “ஊர்கள்” என்னும் சொல் பன்மை எண்ணில் வருவது பிழை.]—ஒவ்வொரு ஊரிலும் தேர்தற் பிரசாரம் நடைபெறுகின்றது.—எனத் திருத்தாக.

10. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நாங்கள் கொண்டுவந்த மாம்பழங்கள் ஒவ்வொன்றும் இனிமையுள்ளன.—[“ஒவ்வொன்றும்” என்னும்—ஒருமையெண்ணில் வந்த—சொல் “இனிமையுள்ளன” என்னும் பன்மைவினை கொண்டு முடிவது பிழை.]—யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நாங்கள் கொண்டுவந்த மாம்பழங்கள் ஒவ்வொன்றும் இனிமையுள்ளது.—எனத் திருத்தாக.

xii. பயிற்சி

A. பின்வரும் வாக்கியங்கள் இன்ன இன்ன வாக்கிய வகையைச் சார்ந்தன (செய்தி, ஏவல், வினா, உணர்ச்சி) எனக் கூறுக.—

1. மாரிதான் சிலரை வரைந்து பெய்யுமோ.
2. உபாயத்தால் முடியாதது ஒன்றும் இல்லை.
3. வைகறைத் துயிலெழு.
4. இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரம் என்னும் நூலை இயற்றினார்.
5. ஐயோ, நான் என்ன பாவம் செய்தேன்.
6. தம்பீ, கபடருடன் கூடாதே.
7. கள்வன், கள்வன், ஒடி வாருங்கள்.

8. அந்தோ, யான் ஒரு பாவமும் அறியேன்.
9. இந்த ஊரிலே கள்வர் உலாவுகின்றனர்.
10. இந்த வீடு எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது.
11. உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா.
12. நீங்கள் திருக்குறளை நன்றாய்ப் படியுங்கள்.
13. கல்வியிற் சிறந்தவன் கம்பன்.
14. உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தியடிகளே.
15. எங்கள் மீது இரக்கங்கொண்டு இப்பொழுதாவது காப்பாற்றுங்கள்.
16. இராமன் இலங்கைக்குச் சென்று, இராவணனைக் கொன்று விட்டு, அவனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட சீதையை மீட்டு வந்தான்.
17. நீ உன் தம்பிக்கு எவ்வெப் புத்தகங்களைக் கொடுத்தாய்.
18. நீங்கள் எந்தப் பட்டணத்தில் வாழுகின்றீர்கள்.
19. நீங்கள் எவ்வளவு பணம் வைத்திருக்கிறீர்கள்.
20. என்ன ஆச்சரியம், வகுப்பிலே முதலாயிருந்தவன் பரீட்சையிலே தவறிவிட்டான்.

B. பின்வரும் செய்தி வாக்கியங்களை வினா வாக்கியங்களாக மாற்றியெழுதுக:—

1. நீ என்னுடன் வீண் வாதம் செய்கின்றாய்.
2. புத்தகத்தைக் கிழித்த பையனை வகுப்பினின்றும் வெளியேறும்படி ஆசிரியர் உத்தரவிட்டார்.
3. இந்தக் கடிதம் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்தது.
4. வீதியிலுள்ள விளக்குகளெல்லாம் மிகுந்த ஒளியுடன் எரிகின்றன.
5. நீ கடற்கரை வழியாய் நடந்து வந்தாய்.
6. தியாகராச பாகவதர் பாடும்பொழுது நீங்கள் கேட்டு இன்புற்றிருக்கிறீர்கள் என்பது கழகத்தாருக்குத் தெரியாது.
7. மாணிக்கன் பரீட்சையிற் சித்தியடைவான்.
8. வேலனிடம் பணம் கொடுக்கலாம்.

9. மணி பத்து அடித்ததும் நான் பள்ளிக்கூடத்துக்குச் சென்றேன்.
10. கந்தன் வீட்டினை விற்றுவிட்டுக் காணியை வாங்கினான்.
11. அப்பதவியை எவரும் அடைய முடியாது.
12. உலகில் உயர்ந்த மலை இமயமலை.
13. நீ பெட்டியைத் திறக்கவில்லை.
14. தான் வருகிறதாக அவன் கூறினான்.
15. நட்டுவன் பிள்ளைக்குச் சொட்டிக்காட்ட வேண்டாம்.
16. ஆட்டுக்குட்டி பூங்கன்றுகளை யெல்லாம் அழித்துவிட்டது.
17. நானாய தினம் நல்ல மழை பெய்யும்.
18. ஆனையும் அடி சறுக்கும்.
19. கம்பரே அந்தச் செய்யுளை இயற்றினார்.
20. இரவிலே தன்னாற் படிக்க முடியவில்லை என்றான் திரு நாவுக்கரசன்.

C. பின்வரும் வினாவாக்கியங்களைச் செய்தி வாக்கியங்களாக மாற்றியெழுதுக:—

1. உரலில் அகப்பட்டது உலக்கைக்குத் தப்புமா?
2. நீ மாணிக்கனைக் காட்டிலும் புத்திசாலி அல்லவா?
3. நேற்றுப் பெய்த மழையாலா குளம் நிரம்பிவிட்டது?
4. இந்த வண்டி கொழும்பிலிருந்தா வருகின்றது?
5. நான் அப்படிச் செய்வேனா?
6. சிலப்பதிகார ஆசிரியரின் பெயர் இளங்கோவடிகள் தானே?
7. ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டிவளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளராதா?
8. அடுத்தவனைக் கெடுக்கலாமா?
9. இவ்வளவு பணத்தையும் எப்படிப் பாதுகாப்பது?
10. இதை வேறெவராவது செய்திருக்க முடியுமா?
11. மறதியிருப்பது மாணவனுக்கு நன்றா?
12. அமைச்சர் வருவாரென்பது எனக்குத் தெரியுமா?

13. கிறித்தவரைச் சைவமடத்தில் மாணவராகச் சேர்ப்பார்களா?
14. இச்செய்தி நம்பத்தக்கதாயிருக்கின்றதா?
15. ஆசிரியரைக் காட்டிலும் நீ புத்திசாலியா?
16. நான் நாடகம் எழுதமாட்டேனா?
17. அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகராதா?
18. சந்திரனைப் பார்த்து நாய் குரைத்தாவதென்ன?
19. சோம்பலாயிருப்பவர் வாழ்க்கையிலே வெற்றி காண முடியுமா?
20. தன்னுடன் செல்பவர்களுக்குத் தான் அன்றைக்கே உதவி செய்வதாக அவன் கூறவில்லையா?

D. பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலைகளைப் பிரித்தேழுதுக :—

1. ஏழைகளுக்கு உணவளித்தல் அறங்களுளெல்லாம் மிகச் சிறந்தது.
2. ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்லவேண்டாம்.
3. வரம்பிலிருந்து தவறி வயல் வெள்ளத்துள் விழுந்தவர்கள் எழுந்து வந்தார்கள்.
4. வானூர்திகள் இற்றைக்கால மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படுகின்றன.
5. நாளைக்கு வருவேன்.
6. கிட்ட இருந்தால் முட்டப் பகை.
7. சொன்னாற் கேட்க வேண்டும்.
8. என் ஊர் அச்சவேலி.
9. இரப்போருக்கு இடு.
10. வருவது வந்தே தீரும்.
11. தன் குற்றம் இருக்கப் பிறர் குற்றம் பார்க்கிறதா?
12. பசி வந்தாற் பத்தும் பறந்துபோம்.
13. இறைவன் ஒருவனே என்னும் உண்மையைப் பலர் உணர்ந்திருந்தால், இவ்வளவு மதச் சண்டை இராது.

14. இன்று மழை வரும்.
15. மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் அரிய நூலை இயற்றினார்.
16. பந்தயத்தில் முந்தி வந்தவன் பரிசு பெறுகிறான்.
17. கந்தன் முருகனைப்போல் நல்லவன்.
18. அறநூலிற் சிறந்தது திருக்குறள்.
19. கோபம் சண்டாளம்.
20. கண்டறிவதைக் கண்டறியவும் கேட்டறிவதைக் கேட்டறியவும் வேண்டும்.

E. பின்வரும் தனிநிலை வாக்கியங்களை ஒரே தொடர்நிலை வாக்கியமாக மாற்றியமைத்தேழுதுக :

1. நான் கொழும்புக்குச் சென்றேன். நான் பேசும்படம் பார்த்தேன். நான் திரும்பி வந்தேன்.
2. நான் ஒரு பட்சியைக் கண்டேன். அது காயமுற்றிருந்தது.
3. அவன் தண்டிக்கப் பட்டான். அவன் அழுதான்.
4. இவன் என் நண்பன். இவன் பெயர் முருகன்.
5. சூரியன் உதித்தான். பனி மறைந்தது. கலங்கரை விளக்கம் தூரத்திலே தோன்றிற்று.
6. நீ பிழை செய்துவிட்டாய். அது எனக்குத் தெளிவாகத் தெரியும்.
7. நான் நன்றாய்ப் படித்தேன். நான் தேர்விலே தேறி விட்டேன்.
8. இன்று மழை பெய்தது. இன்று கூட்டம் இல்லை.
9. இந்த மரத்தில் இலையில்லை. இதில் பூ இல்லை. இதில் பிஞ்சு இல்லை. இதில் காய் இல்லை.
10. முருகன் பெரிய குற்றவாளிதான். அவனை அப்படியா தண்டிக்கிறது?
11. எனக்கு வேலை மிகுதி. நான் அங்கே செல்ல முடியவில்லை.
12. மழை பெய்யும். பயிர் விளையும். நாடு சிறக்கும்.
13. சேவல் கூவிற்று. பொழுது விடிந்தது.

14. நீ வா, நானும் வருவேன்.
15. மாணிக்கன் சிறுவன். அவன் வெகுதூரம் நடந்தான்.
16. மழை பெய்தது. இடி விழுந்தது. மாடிவீடு அழிந்தது.
17. கமலினி பாடுவாள். கமலினி ஆடுவாள்.
18. நீ கூப்பிட்டாய். நான் ஓடி வந்தேன்.
19. அவனிடம் பணம் இல்லை. அவன் வீடு கட்டிவிட்டான்.
20. கந்தன் சிவபக்தியுடையவன். கண்ணகியை வணங்குகிறான்.

F. பின்வரும் தொடர்நிலை வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனிநிலை வாக்கியங்களாக மாற்றியெழுதுக :

1. பாடசாலைப் பரிசோதகர் வகுப்புக்கு வந்ததால், மாணவர் எல்லோரும் எழுந்து நின்றனர்.
2. குயவன் கனிமண் எடுத்துப் பிசைந்து குடங்கள் வளைத்தான்.
3. நீங்கள் என்னை அழைத்தபடியால் நான் வந்தேன்.
4. அவன் ஒளித்தோடியிராவிட்டால் அவர்கள் அவனைக் கொன்றிருப்பார்கள்.
5. குளிராயிருக்கின்றபடியால் யான் சட்டையை அணிந்து கொள்வேன்.
6. நீங்கள் புத்தகத்தைத் தந்தால் நான் வாசிக்கிறேன்.
7. பிறவிச் செவிடராயிருந்தாலும் அவர் தனக்குக் கேட்பதாகப் பாசாங்கு செய்து கொள்வார்.
8. நான் உள்ளே வந்துவிட்டேனனால் கதவை உடைத்து விடுவேன்.
9. உலகம் உருண்டையானதென்பதை நாங்கள் நிரூபித்துக் காட்டுவோம்.
10. நாங்கள் பாடசாலைப் பாடங்களைக் கவனமாகப் படிக்காவிட்டால் ஆசிரியர் கோபித்துக் கொள்வார்.
11. காயமுற்றமையால் அயர்ந்து கிடந்ததன்றிச் சிங்கம் இறந்துபோகவில்லை.

12. விவேகமற்றவனாயினும் இராமன் மிகவும் முயற்சியுள்ளவனாயிருக்கிறான்.
13. இன்று மழை பெய்ததனால் கூட்டம் நடைபெறவில்லை.
14. ஆயிரம் வந்தாலும் இத்தனை ஆத்திரம் ஆகாது.
15. சீதை கற்பிலுஞ் சிறந்தவள் ; பொற்பிலுஞ் சிறந்தவள்.

G. பின்வரும் செய்வினை வாக்கியங்களைச் செய்பாட்டு வினை வாக்கியங்களாக மாற்றியெழுதுக :

1. கச்சியப்பர் கந்தபுராணத்தைப் பாடினார்.
2. மாலினி மல்லிகை மாலை கட்டினாள்.
3. ஆணை கொடுங்கள்.
4. இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்துக்கு அடியார்க்கு நல்லார் உரை எழுதினார்.
5. நாளைக் காலைக்குள் நீ இவ்வீட்டைக் கட்டி முடிக்கவேண்டும்.
6. நீ எழுதியதை நீயே வாசித்தல் வேண்டும்.
7. ஆழ்வார்கள் நமக்குப் பல திருப்பாக்களை அருளிச் செய்தார்கள்.
8. காந்தியடிகளைக் கொட்சே என்பான் சுட்டுக்கொன்றான்.
9. சொன்ன சொல்லைக் காத்தல் வேண்டும்.
10. கூட்டத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறந்துள்ளது.
11. ஆங்கிலேயர் அனுக்குண்டைக் கண்டு பிடித்தனர்.
12. இராசேந்திர சோழன் கோயில் கட்டினான்.
13. ஆட்டை முருகன் அடித்தான்.
14. வேடன் குருவிகளைப் பிடித்தான்.
15. கோபாலன் கண்ணனை உண்பித்தான்.
16. மன்னன் பொருள்களைக் கள்வர் கவர்ந்தனர்.
17. மக்கள் பல தொழில்களைச் செய்கின்றனர்.
18. பலர் கமத்தொழில் செய்கிறார்கள்.
19. நீங்கள் சோறு உண்டிர்கள்.
20. நான் இக்கடிதத்தை எழுதினேன்.

H. பின்வரும் செய்பாட்டுவினை வாக்கியங்களைச் செய்வினை வாக்கியங்களாக மாற்றியெழுதுக :

1. தமிழ் வீரர்களால் இந்நகரம் காப்பாற்றப்பட்டது.
2. இப் புத்தகம் உன்றாற் கிழிக்கப்பட்டது.
3. பெருமழை பெய்து ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினால் பயிர்கள் அழிக்கப்பட்டன.
4. மாணிக்கனாற் பலாப்பழம் வாங்கப்பட்டது.
5. என்னால் அவன் பிடிப்பிக்கப்பட்டான்.
6. கந்தனால் வெண்ணெய் உருக்கப்பட்டது.
7. பாண்டியனாற் பரிசு வழங்கப்பட்டது.
8. உலகத்தவரால் காந்தியடிகள் புகழப்படுகிறார்.
9. தலைக்கு ஒவ்வொரு மாம்பழம் கொடுக்கப்பட்டும்.
10. பாரதியாரால் தேசியப் பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன.
11. வகுப்புகளிலே சிறந்த மாணவர் என்றும் ஆசிரியர்களால் போற்றப்படுவர்.
12. பெற்றோர் சங்க ஆண்டுவிழா முடிவுற்றதும் பாடசாலை அதிபரால் நன்றியுரை கூறப்பட்டது.
13. அந்தச் சித்திரம் சிவகணேசனால் வரையப்பட்டது.
14. தந்தையாரால் நான் அடிக்கப்பட்டேன்.
15. இராமனால் இராவணன் கொல்லப்பட்டான்.
16. உவாட் என்பவரால் நீராவியந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.
17. நேரு பிரதமராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.
18. தந்தி வரிகள் அறுக்கப்பட்டு விட்டன.
19. கண்ணாடி யாரால் உடைக்கப்பட்டது?
20. கோயிற் பூசையின்பின் மாணிக்க ஒதுவாரால் தேவர திருவாசகங்கள் பாடப்பட்டன.

I. பின்வரும் தன்வினைச் சொற்பகுதிகளைப் பிறவினைகளாக்கி வாக்கியங்களில் அமைத்தெழுதுக :

- i. அகல், அணை, அருந்து, அறை, ஆடு, உண், உறு, காண், கூடு, கேள்.

- ii. சிரி, செல், தூங்கு, நில், நோக்கு, மடி, மாறு, வருந்து, வாடு, வீழ்.

J. பின்வரும் பிறவினைச் சொ(ற்பகுதி)களைத் தன் வினைகளாக்கி வாக்கியங்களில் அமைத்தேழுதுக :

- i. அடர்த்து, அழுவி, அறிவி, ஆழ்த்து, ஆள்வி, இடிப்பி, இயக்கு, இறைப்பி, உரிப்பி, ஊதுவி.
- ii. ஓட்டு, சீறுவி, கெடுப்பி, சுருக்கு, சோடிப்பி, தூர்ப்பி, நாடுவி, பணிவி, பேர்ப்பி, மூட்டு.

K. பின்வரும் உடன்பாட்டு வினைகளை எதிர்மறை வினைகளாக்கி வாக்கியங்களில் அமைத்தேழுதுக :

சித்தியடைவாய், பாடவல்லது, வந்தனர், பேசுவான், விரும்புவார்கள், விற்கப்படும், செல்வேன், விளையாடவேண்டும், மேய்கின்றன, வீசுகிறது.

L. பின்வரும் எதிர்மறை வினைகளை உடன்பாட்டு வினைகளாக்கி வாக்கியங்களில் அமைத்தேழுதுக :

உயர்வடைய முடியாது, மதிக்கப்படான், தின்னாது, உபயோகமில்லை, உண்ணான், தேறமாட்டாய், படித்திலேன், வந்திலன், விளையாதா?, கசக்காது.

M. பின்வரும் வாக்கியங்களில், பிழைகள் உளவேல், திருத்தி யெழுதுக :

1. பத்து ஆண்டுகளின்முன் நான் இங்கே வந்தபொழுது, அம் மரங்கள் சிறிதாய் இருந்தன.
2. கண்டிப் பகுதியிலே இவ்வகைச் செடிகள் நன்றாய் வளராது.
3. மாணவர்கள் ஒவ்வொரு பாடங்களையும் நன்றாய்ப் படித்தல் வேண்டும்.
4. கம்பராமாயணத்தைக் கம்பரால் இயற்றப்பட்டது.
5. நீ என் தாயல்ல நீ ஒரு நோய்.
6. கந்தனும் முருகனும் ஓடி வந்தான்.
7. வேலனும் நாயும் ஓடின.

8. இப்பொழுது பாடியவன் அவனல்ல.
9. பிள்ளைகள் விளையாடப் போகின்றன.
10. நீ நாளைக்குப் போகின்றீரோ?
11. மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா.
12. அவர் தன்னிடம் இருப்பதாகச் சொன்னார்.
13. கல்வியாவது அல்லது செல்வமாவது வேண்டும்.
14. மாட்டின் கால்கள் நீளமுள்ளதாய் இருக்கும்.
15. புலிகள் பல ஆடுகளைக் கொன்று தின்றது.
16. என் மகன் இவனல்ல.
17. நீருக்கு வெளியே எடுக்கப்பட்டால் மீன்கள் உயிரோடினாது.
18. ஒரு காட்டில் ஒரு நரியொன்று பிற மிருகங்களுக்கு அஞ்சாமல் உலாவிற்று.
19. மயில்கள் எவ்வளவு அழகாய் ஆடுகிறது.
20. நீங்கள் ஊரிலிருந்து எப்போது வந்தது?!

2. நடையாக்கம்

i. தன் கூற்றும் பிறர் கூற்றும்

மக்கள் உரையாடும்பொழுது 'பேசும்' பேச்சினை இரண்டு வகையில் வெளியிடலாம்: ஒன்று, ஒருவர் பேச்சினை - அவர் பேசியபடியே - தன்மை இடத்திற்கு ஏற்ப - அனுவதித்துக் கூறுவது. அங்ஙனம் கூறுவதை, 'நேர்க் கூற்று,' 'தன் மொழி', 'தன் கூற்று' (Direct speech) என்பதுண்டு. மற்றையது, ஒருவர் பேச்சினை - பொருள் மாறுபடாதபடி - படர்க்கை இடத்திற்கு ஏற்ப - மாற்றியமைத்துக் கூறுவது. இங்ஙனம் கூறுவதை 'அயற் கூற்று', 'அயல் மொழி' 'பிறர் கூற்று' (Indirect speech) என்பதுண்டு.

தன் கூற்றுகளைப் பிறர் கூற்றுகளாக மாற்றி யமைக்கும் வேலையானது, இந் நாளிலே, செய்தித்தாளர் அறிக்கை யெழுதுவோர் முதலான சிலர்க்கு மாத்திரம் பெரிதும் இன்றியமையாதது என்பது சிலரது கொள்கை. ஆயினும், நாளாந்த வாழ்க்கையிலே, உரையாடும்பொழுதும் எழுதும்பொழுதும், மக்கள் யாவராலும் கையாளப்படுவதே அம்முறையாகும் என்பதை யாம் நினைவிலிருத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும். தமிழ் மொழியிலே தன் கூற்றே மிகுதியாக வழக்கிலுள்ளது. தன் கூற்றும் பிறர் கூற்றும் சில வேளைகளில் வேறுபாடின்றியும் அமைவதுண்டு.

தன் கூற்றைப் பிறர் கூற்றாக மாற்றும்பொழுது ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களைச் சிறிது கவனித்தல் வேண்டும்.

உ - ம்:

1. "கந்தா பாடம் படி" என்றார் ஆசிரியர்.

இந்த வாக்கியத்திலே, ஆசிரியர் கூறியன - கந்தனை முன்னிலைப் படுத்தி - தன்மை இடத்திற்கு ஏற்ப - மேற்கோட் குறிக் குள் அமைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. - இது, 'தன் கூற்று வாக்கியம்' ஆகும்.

கந்தனைப் பாடம் படிக்கச் சொன்னார் ஆசிரியர்

இந்த வாக்கியத்திலே, முந்திக் காட்டப்பட்ட வாக்கியத்திலுள்ளதை - பொருள் மாறுபடாத வகையில் - சொற்களை மாத்திரம் படர்க்கை இடத்திற்கு ஏற்ப - மாற்றி அமைத்திருப்பதைக் காணலாம். முந்திய வாக்கியத்தைப்போலன்றி - ஆசிரியர் கூறியவற்றை அப்படியே அனுவதித்துக் கூறாமல் - அவர் கூறிய பொருளினே எச்சமாக்கிக் கூறியிருப்பதை நோக்குக. இது 'பிறர்கூற்று வாக்கியம்' ஆகும்.

2. அவன், "நான் படிப்பேன்" என்றான்.

இந்த வாக்கியத்திலே, அவன் கூறியன - தன்மை இடத்திற்கு ஏற்ப - மேற்கோட் குறிக்குள் அமைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. - இதுவும் தன் கூற்று வாக்கியம் ஆகும்.

அவன் தான் படிப்பதாகக் கூறினான்.

இந்த வாக்கியத்திலே, முந்திக் காட்டப்பட்ட வாக்கியத்திலுள்ளதை - பொருள் மாறுபடாத வகையில் - சொற்களை மாத்திரம் படர்க்கை இடத்திற்கு ஏற்ப - மாற்றி அமைத்திருப்பதைக் காண்க. - இது பிறர் கூற்று வாக்கியம் ஆகும்.

3. "என்னிடம் பொருள் இருக்கின்றது" என்று சதாசிவன் கூறினான்.

—(தன் கூற்று வாக்கியம்)

தன்னிடம் பொருள் இருக்கின்றதாகச் சாதாசிவன் கூறினான்

—(பிறர் கூற்று வாக்கியம்.)

4. "இன்றைக்கே இப் புத்தகத்தை வாசித்து முடிப்பேன்" என மாணிக்கன் சபதஞ் செய்தான்.

—(தன் கூற்று வாக்கியம்.)

அன்றைக்கே அப்புத்தகத்தைத் தான் வாசித்து முடிப்பதாக மாணிக்கன் சபதஞ் செய்தான்.

—(பிறர் கூற்று வாக்கியம்.)

5. "நான் அவசரமாகப் போகிறேன்" என்று சிறுவன் கூறிச் சென்றான்.

—(தன் கூற்று வாக்கியம்.)

தான் அவசரமாகப் போவதாகச் சிறுவன் கூறிச் சேன்றான்.
—(பிறர் கூற்று வாக்கியம்.)

6. “நீ நாளைக்குப் பாடசாலைக்கு வருவாயா?” என்று ஆசிரியர் வினவினார்.
—(தன் கூற்று வாக்கியம்.)

அவனை அடுத்த நாள் பாடசாலைக்கு வருவானே என்று ஆசிரியர் வினவினார்.
—(பிறர் கூற்று வாக்கியம்.)

7. கூட்டம் முடிந்ததும், “தமிழ் வாழ்க!” என்று எல்லோரும் ஆரவாரித்தனர்.
—(தன் கூற்று வாக்கியம்.)

கூட்டம் முடிந்ததும், தமிழை வாழ்கேன வாழ்த்தி எல்லோரும் ஆரவாரித்தனர்.
—(பிறர் கூற்று வாக்கியம்.)

8. “பேசாமல் இருங்கள்” என ஆசிரியர் மாணவர்க்குக் கட்டளை யிட்டார்.
—(தன் கூற்று வாக்கியம்.)

பேசாமலிருக்குமாறு ஆசிரியர் மாணவர்க்குக் கட்டளை யிட்டார்.
—(பிறர் கூற்று வாக்கியம்.)

9. (அ) “கல்வி மந்திரியார் வருவார்; எல்லோரும் அமைதியாய் இருக்கவேண்டும்” என்று வகுப்பு மாணவர்க்கு ஆசிரியர் கூறினார்.
—(தன் கூற்று வாக்கியம்.)

(ஆ) கல்வி மந்திரியார் வருவாரென்றும், எல்லோரும் அமைதியாய் இருக்கவேண்டுமென்றும் வகுப்பு மாணவர்க்கு ஆசிரியர் கூறினார்.
—(பிறர் கூற்று வாக்கியம்.)

10. (அ) “சிங்கப்பூர்க் கப்பல் நாளைக்கு வரும்” என இன்று சொல்லப்படுகிறது.
—(தன் கூற்று வாக்கியம்.)

(ஆ) சிங்கப்பூர்க் கப்பல் நாளைக்கு வருவதாக இன்று சோல்
லப்புகின்றது.

—(பிறர் கூற்று வாக்கியம்.)

11. (அ) “எனக்கே வீடு முழுவதும் சோந்தமானது” என்று நான்
எழுதியுள்ளேன்.

—(தன் கூற்று வாக்கியம்.)

(ஆ) எனக்கே வீடு முழுவதும் சோந்தமானது என்று நான்
எழுதியுள்ளேன்.

—(பிறர் கூற்று வாக்கியம்.)

இவற்றிலிருந்து தன் கூற்று வாக்கியங்கள் பிறர் கூற்று
வாக்கியங்களாக மாற்றப்படும்போது ஏற்படுகின்ற விகற்பங்களை
இலகுவாக அறிந்துகொள்ளலாம். சில வேளைகளில் விகற்பங்கள்
ஏற்படாமலிருப்பதையும் சில உதாரணங்கள் காட்டுகின்றன.

பெரும்பாலாக ஏற்படுகின்ற விகற்பங்கள் சிலவற்றைப்
பின்வருமாறு அட்டவணைப் படுத்தலாம் :

தன் கூற்று

நான்
என், என்னுடைய
நீ
உன்
அவன்
இவன்
இது, இவை
இங்கே
ஈண்டு
இங்கனம்
இன்று
நாளே
நேற்று
வா
போ, செல்

பிறர் கூற்று

தான்
தன், தன்னுடைய
நான், அவன், இவன்
என், தன்
நீ, அவன், இவன்
நீ, அவன், இவன்
அது, அவை
அங்கே
ஆண்டு
அங்கனம்
அன்று
அடுத்தநாள், மறுநாள்
முதல் நாள்
போ, செல்
வா

[10-ம் வாக்கியத்திலும். 11-ம் வாக்கியத்திலும் குறித்த விகற்பங்கள் ஏற்படாமலிருப்பதற்குக் காரணம் கண்டு கொள்க.]

நிகழ்கால வினைகள் பெரும்பாலும் இறந்தகால வினைகளாக விகற்பமடைவதுண்டு. காலத்தொடர்பும் கால முன்பின்மையும் பேணப்பட்டாலன்றி வாக்கியத்தின் பொருளீட்டம் ஒரே படித்தாயிராது. பிறர் கூற்று வாக்கியங்களிலே ஒருவர் கூறிய சொற்கள் அனுவதிக்கப்பட்டிராமையால் மேற்கோட்குறிகளும் கையாளப்படுவதில்லை; அதிசயக்குறி வினாக்குறிகளும் அப்படியே. எனவே, கூற்றுகளின் செம்மையான “தொனி” தோன்றக் கூடியபடி—சொன்னான், கூறினான், கேட்டான், வினவினான் என—உரிய வினைகளை எடுத்தாள்வது இன்றியமையாததாகும்.

ii. பயிற்சி

பின்வரும் தன்கூற்றைப் பிறர் கூற்றாகவும், பிறர் கூற்றைத் தன் கூற்றாகவும் மாற்றியெழுதுக :

1. விளக்கொளியில் தன்னாற் படிக்க இயலவில்லை என்றான் அழகப்பன்.
2. நீ ஏன் பாடசாலைக்கு வரவில்லை என்று ஆசிரியர் என்னைக் கேட்டார்.
3. நேரே சென்றால் புதிய பாடசாலையை அடையலாம் என்று மூர்த்தி கூறினான்.
4. நான் படிப்பேன் என்று அவன் கூறினான்.
5. இன்று காலையில் நான் இங்கே தங்கி நிற்பேன் என்று கந்தன் கூறினான்.
6. நீ கூப்பிட்டதால் நான் இங்கு வந்தேன் என்று அவன் கூறிவிட்டு ஓடினான்.
7. மாணிக்கன் தன் பாடத்தைப் படித்தறியான் என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார்.
8. தந்தை மைந்தனை நோக்கி அவன் அடுத்த வீட்டு மயில் வாகனின் மகன் மகேசுவரனுடன் விளையாடுவானோ என்று வினவினார்.

9. வீட்டைவிட்டு நாங்கள் எல்லோரும் வெளியேறவேண்டுமென்று வீட்டுச் சொந்தக்காரன் வற்புறுத்தினான்.
10. நீங்கள் எல்லோரும் பல்லாண்டுகள்வரை சீரும் சிறப்பும் பெற்று வாழவேண்டும் என்று கடவுளை நான் வேண்டி வழத்துகிறேன் என்றார் அந்தப் பழுத்த தமிழ்க் கிழவர்.

iii. நிறுத்தக் குறிகள்

பேசுவோர், தமது உள்ளக் கருத்துகளைப் பிறர் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளுமாறு செய்தல் இலகுவாகும். அவர்கள் சிற்சில சொற்களை அழுத்தி - குரலோசையினை மாற்றி - கேட்போர் எளிதாகப் பொருளை உணர்ந்துகொள்ளத்தக்கபடி - தமது உள்ளக் கருத்தை வெளியிட்டுக் கொள்ளலாம். அப்பொழுது, சைகையும் முகக்குறிப்பும் உணர்ச்சியை வெளியிடுவதில் ஓரளவுக்குத் துணைபுரிவனவாம்.

எழுதுவோருக்கும் படிப்போருக்கும் இந்தச் சாதனங்கள் உதவமாட்டா. படிப்போர், எழுதியுள்ளவர் எக்கருத்தைக் கொண்டு எழுதியுள்ளாரென அறிந்து படித்தல் வேண்டும். கருத்தினை உணர்ந்து இன்னின்ன இடங்களிலே இவ்வளவு நேரம் நிறுத்திப் படித்தல் வேண்டும் என்றும், எப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்றும் காட்டுவதற்குச் சில குறிகள் உள்ளன. அக் குறியீடுகளே “நிறுத்தக் குறிகள்” எனப்படுகின்றன.

வாசிப்போர் மௌனமாக வாசித்தாலும் சரி, பெலமாக வாசித்தாலும் சரி, கண்ணுக்கும் ஒலிக்கும் இடையிடை நிறுத்தம் வேண்டும். அந்நிறுத்தங்கள் - பொருத்தமாக - கருத்தினை மாற்றாமல் - எவ்வெவ்விடங்களில் ஏற்படலாமென்று காட்டுவனவே அக்குறிகளாகும்.

ஒரு வகையினைச் சார்ந்த நிறுத்தக் குறிகள் வெகுகாலமாக மேலைத் தேயத்திற் பயின்று வந்திருக்கின்றன. பைசாந்தியத்து அறிஸ்தோபேன்ஸ் (Aristophanes of Byzantium) என்பார் கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் ஏதோ ஒரு வகையான நிறுத்தக் குறி முறையைக் கையாண்டாரெனக் கூறப்படுகின்றது.

இப்போது, நாம் கையாளுகின்ற நிறுத்தக் குறிகள், 15-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அல்தைன் அச்சகத்தை அமைத்த அல்தஸ் மனூசியஸ் (Aldus Manutius) என்பவரால் அமைக்கப்பட்டனவாம். அக் குறியீட்டு முறையினை முதன்முதலாகத் தமிழிற் புகுத்திக் கையாண்ட பெருமை நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரவர்களைச் சார்ந்ததாகும்.

முற்றுப் புள்ளி (Full stop): [.]

படிக்கும்போது இக்குறி அமைந்துள்ள இடங்களிலே நான்கு மாத்திரை அளவு நிறுத்துதல் வேண்டும். “மாத்திரை” எனப் படுவது “ஒரு முறை—கண் இமைக்கும் அல்லது கை நொடிக்கும்—கால அளவு” ஆகும்

முற்றுப்புள்ளி பின்வரும் இடங்களிலே பயன்படுத்தப் படுவதாகும்:

1. வாக்கியம் முடிவு பெறும்போது:

உ - ம்: காலையில் மழை பெய்தது.

2. சொற்கள் குறுக்கம் பெறும்போது:

உ - ம்: திரு. வே. க. த. இளமுருகனார்.

முக்காற் புள்ளி (Colon): [:]

படிக்கும்போது இக்குறி அமைந்துள்ள இடங்களிலே மூன்று மாத்திரை அளவு நிறுத்துதல் வேண்டும். இது, “விளக்கிசைக் குறி” எனவும் படும்.

1. எண்ணிட்டுக் காட்டும்தோது:

உ - ம்: நவக்கிரகம்: சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது.

2. மேற்கோள்களையோ பிறர் கூற்றுக்களையோ எடுத்துக் காட்டும்தோது:

உ - ம்: திருவள்ளூர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள் மழலைச் சொற்கேளா தவர்.”

3. காரணத்தை அல்லது விளக்கத்தைக் கூறும்போது :

உ - ம் : அவன் மூடன் : தன் உடைமையையே ஒழித்து விட்டு உன்னுடைய செல்வத்தையும் ஒழிக்கப் பார்க்கிறான்.

4. ஒப்புநோக்காய்ப் பெருங்கூட்டு வாக்கியம் அமையும் போது :

உ - ம் : கல்வி வெள்ளத்தால் அழியாது ; நெருப்பால் வேகாது ; திருடராலும் கவரப்படாது ; பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்க நிறைந்து கொண்டு வரும் : செல்வமோ வெள்ளத்தால் அழியும் ; நெருப்பால் வேகும் ; திருடராலே திருடவும் படும் ; கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையும்.

அரைப்புள்ளி (Semicolon) : [;]

படிக்கும்பொழுது இக்குறி அமைந்துள்ள இடங்களிலே இரண்டு மாத்திரை அளவு நிறுத்துதல் வேண்டும். இது, “தொடரிசைக் குறி” எனவும் படும்.

1. ஒரு எழுவாய் பல பயனிலைகளைக் கொள்ளும்போது :

உ - ம் : கண்ணகி பாண்டிய மன்னனைக் கண்டாள் ; தன் வழக்கை எடுத்துரைத்தாள் ; குற்றத்தைக் காட்டினாள் ; வீராவேசத்தால் மதுரையை எரித்தாள்.

2. ஒரே கருத்துள்ள வாக்கியங்கள் தனித்தனி பிரியும் போது :

உ - ம் : முயற்சி செல்வத்தை உண்டாக்கும் ; முயற்சி யின்மை வறுமையை உண்டாக்கும்.

3. ஒப்பு நோக்கான புணர்வாக்கியம் அமையும்போது :

உ - ம் : அறிஞர் சொல்லாமற் செய்வர் ; அறிவினிகள் சொல்லியும் செய்யார்.

காற்புள்ளி (Comma) : [,]

படிக்கும்போது இக்குறி அமைந்துள்ள இடங்களிலே ஒரு மாத்திரை அளவு நிறுத்துதல் வேண்டும். இது, “உறுப்பிசைக் குறி” எனவும்படும்.

1. வரிசையாக எண்ணீடு செய்யப்படும் ஒவ்வொரு பொருளையும் பிரிக்கும்போது:

உ - ம்: கொலை, களவு, பொய், கள்ளுண்ணல், விபசாரம், ஆகியன பஞ்சமாபாதகங்களாம்.

2. சோடி சோடியாக வரும் பொருள்களைக் காட்டும் போது:

உ - ம்: இன்பமும் துன்பமும், விருப்பும் வெறுப்பும், உடைமையும் வறுமையும் இல்லாதவனே உண்மைத் துறவியாவான்.

3. எச்சச் சொற்றொடர்கள் முடிவுறும்போது:

உ - ம்: இலங்கை பழமை வாய்ந்ததொரு தீவென்பதும், அங்கு வாழும் மக்களுள்ளே தமிழர்களே ஆதிக் குடிகளென்பதும், அங்குள்ள தொன்மைசான்ற சைவத் திருக்கோயில்கள் தமிழர்களால் அமைக்கப்பட்டனவென்பதும் அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து கண்ட உண்மைகளாம்.

4. இணைப்புச் சொற்கள் வரும்போது:

உ - ம்: திருநாவுக்கரசன் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தான்; ஆனால், உண்ணவில்லை.

[ஆனால், ஆகையால், ஆதலால், ஆயினும், ஆகவே, இனி, மேலும், முதலானவை இணைப்புச் சொற்களாம்.]

5. விளிப் பெயர்கள் வரும்போது:

உ - ம்; தம்பீ, நாம் வீட்டுக்குப் போகலாம்.

[ஐய, ஐயா, ஐயன்மீர் முதலானவை விளிப்பெயர்களாம்.]

6. நெடுந்தொடரெழுவாய் வரும்போது:

உ - ம்: திராவிட முன்னேற்றத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட ஒரு பேரறிஞர், வடமொழிச் சொற்களை அளவின்றி எடுத்தாள்வது கடியப்பட வேண்டியதாகும்.

7. பொருள் மயக்கந் தருவதாய்த் தோற்றமளிக்கும் போது:

உ - ம்: முதியோர், இளையோரின் தவறுகளைக் கண்டிப்பது முறையாகும்.

8. பொருள் விளக்கத்துக்காக இடைப்பிறவரல் அமையும் போது:

உ - ம்: ஹோமர் என்பார், யவனபுரத்து மகாகவி, உலீசு காவியத்தை இயற்றினார்.

9. வாக்கிய உறுப்பாய் மேற்கோள் வரும்போது:

உ - ம்: “அறத்தின் வருவதே இன்பம்,” என்றார் திருவள்ளுவர்.

10. வாக்கியத்தே அமையும் தற்கூற்றுப் பகுதியைப் பிரித்துக் காட்டும்போது:

உ - ம்: முருகானந்தன், தனது நன்பனைக் கண்டதும், “இன்று மாலையில் வருகிறாயா?” என்று வினவினான்.

மேற்கோட்குறி (Quotation Marks): [“—” ‘—’]

ஒருவர் மொழிகளை அப்படியே மேற்கோளாகக் கொள்ளும் போது, அவற்றைத் தெளிவாகக் குறித்துக் காட்டுவதற்கு முதலிலும் இறுதியிலும் மேற்கோட்குறி இடுதல் வேண்டும். மேற்கோள் வாக்கியங்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு முதலிலும் இறுதியிலும் இரட்டை மேற்கோட்குறியும், மேற்கோள்களுக்குள் வருகின்ற உள்மேற்கோள்களைக் குறித்துக் காட்டுவதற்கு ஒற்றை மேற்கோட்குறியும் இடுதல் வேண்டும்.

உ - ம்: “நான் போய் வருவேன்,” என்றான்.

“அறஞ்செய விரும்பு” என்றார் ஓளவை பிராட்டியார்.

“உலக வாழ்க்கை துன்பமே நிறைந்தது” என்னும் கொள்கை உண்மைக்கும் உத்திக்கும் பொருந்துவதன்று,” என்பதை அக்கட்டுரையில் திரு. மணிவண்ணனார் நன்கு நிறுவியுள்ளார்.

வினாக்குறி (Question Mark.): [?]

வினா வாக்கியமானது முற்று வாக்கியமாயும் தற்கூற்று வாக்கியமாயுமிருப்பின், வாக்கியத்தின் இறுதியில் இக்குறியினை இடுதல் வேண்டும். அயற்கூற்று வாக்கியமாகவோ, புணர்ச்சி பெற்ற வாக்கியமாகவோ, அவ்வாக்கியமிருப்பின் வினாக்குறி இடுதலாகாது.

உ - ம் : உங்கள் வீட்டுக்கு வந்தவர் யார் ?

“ நீ வருகிறாயா ? ” என்று கேட்டான்.

வியப்புக்குறி (Exclamation Mark.): [!]

வியப்பு, பெருமகிழ்ச்சி, கோபம், இரக்கம், பயம் ஆகியவற்றைக் காட்டவேண்டிய இடங்களில் இக்குறியினை இடுதல் வேண்டும். இது, “ உணர்ச்சிக் குறி ” எனவும் படும். நேர்க்கூற்று வாக்கியமாகவோ, புணர்ச்சிபெற்ற வாக்கியமாகவோ இருப்பின் வியப்புக்குறி இடுதலாகாது.

உ - ம் : ஐயோ ! இந்த நாய் என்ன பாவம் செய்தது !

[வியப்புக்குறியே விளிக்குறியாகவும் அமைவதுண்டு.

உ - ம் : அன்பர்களே !..... கேளுங்கள்.]

விட்டிசைப்புக் குறி (Dash): [—]

எழுதப்படும் வாக்கியத்திலே, சடுதியாகக் கருத்து மாற்றம் பெறும்போது, இந்த விட்டிசைப்புக்குறி இடப்படவேண்டும்.

உ - ம் : அவன் பெயர்—அதை யான் கூறமாட்டேன்.

என் அன்னையார் இப்போது உயிருடனிருப்பாராயின்—அதை இன்று சொல்லி என்ன பயன் ?

[தனித்தனியாக—எண்ணீடுபோல—கூறப்பட்ட பொருள் களையெல்லாம் தொகுத்துக் கூறும்போதும் இக்குறி இடப்படுவதுண்டு.

உ - ம் : இனிப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, புளிப்பு—
எல்லாச் சுவைகளும் உணவிலே கலந்திருந்தன.

தனிநிலைத் தொடர்க்குறி (Parenthesis): [—....—]

எழுதப்படும் வாக்கியத்தினிடையில், அதனோடு இலக்கணத் தொடர்பில்லாததாய்த் தனியாக நிற்கும் சொற்றொடரொன்றினை வைக்கும்போது இக்குறி (அத்தொடருக்கு முன்னும் பின்னும்) இடப்படவேண்டும்.

உ - ம்: நண்பா! உம்மைக் கண்டதும் — ஒளியாமற் சொல்லுகிறேன்—எனக்கு வெட்கம் வந்து விட்டது.

அடைப்புக்குறி (Brackets): [(.....)]

ஒரு சொல்லின் பொருளையோ அதன் சிறப்பு விளக்கத்தை யோ அன்றி அதன் மொழிவெயர்ப்பினையோ அதற்குப் பக்கத்திலே எழுதித் தெளிவுபடுத்தும்போதும், உரையிலே சொற்களை வருவித்து எழுதும்போதும் இக்குறி இடப்படவேண்டும்.

உ - ம்: குறிஞ்சி நிலத்திலே குன்று (மலை) காணப்படும். நீர் மூழ்கி (Submarine) இரண்டாவது உலகப் பெரும்போரிலே உபயோகிக்கப்பட்டது. 'கேட்ட தாய்' என்னும் சொற்றொடருக்கு (பெண் இயல்பால் தானாக அறியாமையின்) 'கேட்ட தாய்' என உரை வகுப்பர் சிலர்.

iv. பயிற்சி

பின்வரும் உரைநடைப் பகுதிகளுக்குப் பொருத்தமான நிறுத்தக் குறிகள் இட்டெழுதுக:—

1. முன்னொரு காலத்தில் மதிப்பாளி ஒருவன் ஒரு கிராமத்தில் வந்து மதிப்புச் செய்யும் பொழுது கிராமத்தான்மேல் விரோதத்தால் இந்த நிலம் ஆனை கட்டுந்தரள் வான முட்டும் போர் என்று மதித்த சமயத்தில் மாற்றைக் குறைத்தான் தட்டான் வாயிலே ஏய்த்தான் செட்டி என்பதுபோல அவனைக் கிராமத்தான் ஏய்க்க நினைத்து மதிப்பாளிக்குத் தந்திரமாகத் தன் மோதிரக் கையைக் காட்டிச் சைகை பண்ணக் கண்டு அவன்

நமக்கு மோதிரம் கிடைக்கும் என்னும் பேராசை கொண்டு முன்பு ஏற்றினதை ஆறு கொண்டது தூறு கொண்டது பாதி என்று பின்பு இறக்கினதாகவும் சொல்லுகின்றார்களே இது பெருமோசமல்லவா மோசம் நாசம் கம்பளி வேஷம் என்று உலக வதந்தியும் இருக்கின்றதே

2. தனது கல்வி அறிவு ஆண்மை பொறுமை உண்மை ஒழுக்கம் முதலியவைகளைப் பார்த்து இந்த மகானுபாவன் வித்தையில் அகத்தியனோ அறிவில் ஆதிசேஷனோ ஆண்மையில் விக்கிரமதித்தனோ சாந்தத்தில் தருமராஜனோ வாய்மையில் அரிச்சந்திரனோ நீதியில் மனுச்சக்கிரவர்த்தியோ என்று அதிசயித்து அம்மம்ம இவனைப் பெறுதற்கு இவன் பிதா என்ன தவத்தைச் செய்தானோ என்று சகலமானவர்களும் சொல்லும் படி நல்ல கீர்த்தியைப் பிதாவுக்கு சம்பாதித்துக் கொடுக்க வேண்டும் பெரும்பாலும் தாய் தந்தையர் பெயரை விளக்குகிற தற்குத்தானே பிள்ளை பிறக்கிறது.

3. அகிம்சை அல்லது இன்னு செய்யாமை என்னும் கொள்கையினை இரவு பகலாக ஆதரித்து அதன் பயன்களை உலகத்திற்குக் கண்கூடாகக் காட்டிவந்த மகாத்மா காந்தியடிகள் அசதியில் தோன்றிய பேரிடியால் மின்னல்போல மாய்ந்தார் இம் மறைவு இந்தியாவை ஏன் உலகத்தையே அதிரும்படி செய்துவிட்டது இன்னும் அவ்வதிர்ச்சி தீரவில்லை எல்லோருடைய மனத்திலும் அன்பையும் அருளையும் விதைத்த அவ்வுழவன் மாய்ந்து விட்டான் அதனை யார் அறியார் நீர் அறியும் நெருப்பறியும் உலகினர் அறிவர் உலகில் துன்ப இருள் நிறைந்து விட்டது பிறந்தன இறக்கும் இறந்தன பிறக்கும் தோன்றின மறையும் மறைந்தன தோன்றும் என்பது உண்மையாயினன்றி இத்துன்பம் நம்மில் நீங்குவதேது இவ்வுலகில் இறைவன் கருத்தின்றி எதுவும் நிறைவேறுவதில்லை யென்றாலும் இந்நிகழ்ச்சி அகால நிகழ்ச்சி எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி எவரைத்தான் அசைத்தாட்டி விடவில்லை

4. புத்தகங்களைப் புரட்டிப் புரட்டிக் கண்டது என்ன வெளியிலே வா காட்டுக் குருவி இதோ பாடுகிறது கேள் இது

பேசுகின்ற ஞானம் எந்தப் புத்தகத்திலே உண்டு என்று ஆங்கிலக் கவிஞன் வர்ட்ஸ்வர்த் சொன்னான் இருக்கலாம் ஆனால் இதைக் கவிஞன் எழுதிவைக்காமல் போயிருந்தால் நமக்கு எப்படித் தெரியப் போகிறது காட்டுக்குருவி பாடிக்கொண்டுதான் இருக்கும் ஆனால் அதன் பாட்டு நம்முடைய காதில் ஏறுமா அப்படியே காதில் விழுந்தாலும் நம்முடைய இதயம் இந்த உலகத்தின் தெய்விக இனிமையைச் சுவைக்குமா சந்தேகந்தான் மில்டன் சொன்னதுபோல் ஆத்மாவின் ஜீவத்துடிப்பல்லவா புத்தகங்களில் உள்ள புதையல் இதை வேண்டாம் என்று ஏழைகளாகிய நாம் எப்படி ஒதுக்கித் தள்ள முடியும்

5. இதையெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டே ஆற்றங்கரையில் உட்காருகின்றேன் கோடை வெயிலில் குழம்பிய மூளை குளிர்ந்த காற்று வீச வீச அந்த ஆற்றுநீர் ஓடைபோலச் சிறிது தெளிவடைகிறது வந்தவா நெங்ஙனே போமாறேதோ என்ற அடிநினைவிற்கு வருகிறது இந்தப் பிள்ளையார் வந்தவாறு யாது என்று ஒரு கேள்வி பிறக்கிறது ஏதோ ஒரு மூலையில் என் மூலையில் கல்லூரியில் யான் கற்ற வரலாற்று நூல் உண்மைகள் எல்லாம் என் கருத்தெதிரே கூத்தாடுகின்றன வரலாற்று உணர்ச்சி மிக நுட்பமாக வளர்ந்திருப்பதன்றோ இந்நாளைய நாகரிகத்தின் அறிஞர் தொல்காப்பியத்தை நினைத்துப் பார்க்கிறேன் மாயோன் சேயோன் வருணன் வேந்தன் கொற்றவை இந்தக் கடவுளர் தோன்றுகின்றனரே அன்றி வேழமுகனைக் காணும் சங்க நூற்களை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்

6. சும்பகோணத்தில் மருத்தன் என்றும் திருத்தங்கி என்றும் இருவர் இருந்தனர் மருத்தன் பெருத்த கொடையாளி வந்தவர்களுக்கு வேண்டிய உணவளித்துப் பாராட்டுபவன் திருத்தங்கி பரமலோபி ஓளவையார் சென்றபோது இவருக்கு மருத்தன் உணவளித்துப் பாராட்டினான் அடுத்த வீட்டுக்காரனாகிய திருத்தங்கி தன் வீட்டையும் கொல்லையையும் பார்த்துவிட்டுப் போக வேண்டுமென்று இவரைக் கேட்டுக் கொண்டான் அப்படியே இவர் போய்ப் பார்த்து விட்டு மருத்தனுடைய கொடைப் பெருமையையும் திருத்தங்கியின் உலோபத் தன்மையையும் புலப்படும்படி ஒரு செய்யுள் பாடினார்

7. நாகப்பட்டினத்தைச் சுற்றி அடா பெயரைச் சொல்லி விட்டேனே பாதகமில்லை மண்டலித்துச் செல்லும் உப்பனாறுதான் தெற்கிலும் மேற்கிலும் என் ஊரின் எல்லைகள் கடலிலிருந்து புறப்பட்டு ஊரின் வடமேற்கில் வெளிப்பானையத்திற்கு அருகில் உள்ள மயானம்வரையில் உப்பனாற்றின் வளைவுகளைத் தொடர்ந்து சென்றிருக்கிறேன் என்னுடைய ஊரைப் பார்க்க நீங்களும் வருவதானால் இந்த மயானத்திலிருந்து நமது கற்பனைப் பிரயாணத்தைத் தொடங்குவோம் மயானத்தைக் கண்டு நாம் பயப்படப் போவதில்லை காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசி வரும் பெம்மாணை நமது உள்ளங்கவர் கள்வனாகக் கருதப் பழகிய நாம் மயானத்தைக் கண்டு அஞ்சவா போகிறோம் மயானம் இல்லா விட்டால் மனிதனுக்குப் பெருமை ஏது அவன் எழுப்பிய சிந்தனைக் கோபுரங்கள் தத்துவ மண்டலங்கள் கலாப வனங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சடுகாட்டுப் புகை மறைக்கும் சாவுக்கு அப்பால் என்ற மருமந்தானே அடித்தலமாக அமைந்திருக்கிறது.

V. சுருக்கி எழுதுதல்

இன்றைய உலகத்திலே, பல வேறு துறைகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கு, சுருக்கி எழுதுதல் இன்றியமையாததாகும். மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பத்திரிகையாளர், விரிவுரையாளர், ஆட்சி அலுவலராளர், வழக்கறிஞர், தொழில் துறைகளில் ஈடுபட்டிருப்போர்—எல்லோர்க்கும் நாளாந்த வாழ்க்கையிலே 'சுருக்கி எழுதுதல்' பெரிதும் பயன்படுகின்றது.

நீண்டதொரு உரைநடைப் பகுதியினை—அதன் பொருள் சிறிதும் மாற்றம் பெறாதவாறு—பொருட் செறிவும், தெளிவும், திட்பமும் பொருந்தியிருப்பச் சுருக்கிப் பொழிப்பாய் எழுதுதலே 'சுருக்கி எழுதுதல்' எனலாம். 'சாரம்' என்பதும் அதனையேயாம். உரைநடைப் பகுதிகளில் அமைந்த நியாய முடிப்போ, பொருளிட்டமோ, கருத்தோ, சுருக்கியெழுதும்போது சிறிதேனும் வேறுபடுதலாகாது. குறித்த உரை நடைப்பகுதியினை வாசிக்காமலே சுருக்கியெழுதப்பட்டதிலிருந்து அதிற் கூறப்பட்ட

டனவற்றையெல்லாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமாதலால், அதனை மூன்றிலொரு பங்காக அமையும்படி சுருக்கியெழுதுவது தகுதியாகும்.

முதலிலே, கொடுக்கப்பட்ட உரைநடைப் பகுதியை ஒரு முறை கருத்துன்றிப் படித்து, அதிலே எப்பொருள் பற்றி எங்ஙனம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைக் கவனித்து ஒரு வரையறை செய்துகொள்ளுதல் வேண்டும். அதற்குப்பின், அப் பகுதியை மேலும் ஒரு முறை வாசித்து, கூறப்பட்ட கருத்து களுள் முக்கியமானவை எவையென்றும் முக்கியமல்லாதவை எவையென்றும் பிரித்துணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அடுத்த படியாக, உரைநடைப் பகுதியிலுள்ள சொற்கள் எத்தனை வரையி லிருக்குமென ஒரு மதிப்பீடு செய்து கொண்டு, அத் தொகை யின் மூன்றிலொரு பங்காகச் சொற்களின் தொகை அமையு மாறு, சுருக்கியெழுதத் தொடங்குதல் வேண்டும்.

அங்ஙனம் தொடங்குமுன், உரைநடைப்பகுதியிற் கூறப் பட்ட பொருளுக்கேற்ற தலையங்கமொன்று - சுருக்கமாகவும் முழுமையையும் தழுவுவதாகவும் - அமைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சுருக்கி யெழுதும்பொழுது, கொடுக்கப்பட்ட உரைநடையி லிருந்து அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சொற்களையோ சொற்றொடர்களையோ எடுத்துத் தொகுத்துக் கோவைசெய் தமைத்தலாகாது. கூறப்பட்ட பொருள், நோக்கம், நியாய சூடிப்பு ஆதியானவற்றை (முன்னதாகவே வாசிக்கும்பொழுது) கவனித்திருக்க வேண்டுமாகையால், தலையங்கத்துடன் தொடர்பு பெற ஆற்றொழுக்கான நடையில் - சொந்தச் சொற்களையே மிகுதியும் எடுத்தாண்டு - சுருக்கி எழுதுதல் இயல்வதாகும். சுருக்கமானது, பிறர் கூற்று வாக்கியமே விரவிவர இறந்த காலத்திலேயே முழுப்பகுதியும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். புதுச் சேர்க்கையோ சொந்தக் குறிப்போ அதில் இடம் பெற லாகாது. தேவையாயின், அணிகளையும் நீண்ட வாக்கியங்களையும் பொருள் மாறுபடா வண்ணம் எடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். சுருக்கமானது, பல பகுதிகளாகவும் பந்திகளாக வுப் பகுக்கப்பட்டிருப்பினும் பாதகமில்லை. முக்கியமற்றனவாகக்

கருதப்படும் பொருள்களையும் எடுத்துக்காட்டு விளக்கங்களையும் சேராமல் விட்டுவிடலாம். எங்ஙனமாயினும், சுருக்கத்தில் முன்பின் கருத்துத் தொடர்பும் நியாய முடிப்பும் மாறுபடாமலிருக்கின்றனவோ என்பதைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சுருக்கி யெழுதும்போது பல்வேறு வகையான தந்திரங்களைக் கையாளலாம்: கருத்து எவ்வகையினும் மாறுபடாதபடி நீண்ட தொடர் வாக்கியங்களையோ சிறு பந்திகளையோ சிறு வாக்கியங்களாக்கலாம்; சிறு வாக்கியங்களைச் சொற்றொடர்களாம்; சொற்றொடர்களைச் சொற்களாக்கலாம்; தன் கூற்று வாக்கியங்களைப் பிறர் கூற்று வாக்கியங்களாக அமைத்தும் வாக்கிய நீளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளாம்.—தமிழின் சொல்லீட்டம் இவற்றிற்கெல்லாம் இடமளிப்பதாகும். ஆயினும், இங்ஙனம் செய்யும்போது நியாய முடிப்பு வரன்முறையோ தொடர்போ திறம்பாதவாறு பேணிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இவற்றைக் கவனித்துக்கொண்டால் எழுதப்படுகின்ற சுருக்கமும் சிறப்புடையதாய் அமைவதாகும்.

கடிதங்கள்: குறிக்கப்பட்டதொரு பொருள்பற்றி எழுதப்பட்டபல கடிதங்களை ஒன்றாகச் சுருக்கி இணைத்து, கருத்துக்களை நிரல்பட அமைத்துக்கொள்வதும் இவ்வகையினைச் சார்ந்ததே யாகும். கடிதங்கள் ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தனி சுருக்கப்படுதலாகாது. கடிதங்கள் யாவற்றிலுமாகக் கூறப்பட்டவற்றை ஒரே பிண்டமாகத் தொகுத்து எழுதுதல் வேண்டும். அக்கடிதங்களை யெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக வாசித்துப் பொருளினைக் கிரகித்துக் கொள்ள நேரமில்லாதவர்கள், சுருக்கத்திற் கூறப்பட்டனவற்றைக் கொண்டே, கடிதங்களிலமைந்த முக்கிய விஷயங்கள் இவையிவையென அறிந்துகொள்ளத்தக்கபடி யிருத்தல்வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சுருக்கத்தின் சிறப்பியல்புகளைப் பின்வருமாறு கூறலாம்: (1) கடிதங்களிற் குறிப்பிட்ட முக்கிய விஷயங்களும் கருத்துகளும் பொதியப்பெற்றிருத்தல். (அவசியமற்றவை சேர்க்கப்படாமை.) (2) கூறப்பட்டவை யாவும் நிரல்படுமாறு - ஆற்றொழுக்கு நடையிலே - தெளிவாகவும் பூரணமாகவும் சுருக்கியெழுதப்பட்டிருத்தல். இங்ஙனமாகக் கடிதங்களைச்

சுருக்கியெழுதும்போது, அவற்றை எழுதியவர்களின் பெயர், முகவரி, திகதி ஆகியனவும் சேர்க்கப்படுதல்வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட பயிற்சிகள் நாட்டாட்சிச் சேவை (Civil-service) நிரையினர்க்கும், அரசாங்க எழுதுவினைச் சேவை (Government Clerical Service) நிரையினர்க்கும், வர்த்தக நிலையத்தினர்க்கும் பெரும் பயன் விளைப்பனவாம்.

மாணவர்க்கான குறிப்பு: தேர்வுகளுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட உரைநடைப் பகுதியினைச் சுருக்கி யெழுதும்போது, எழுதப்படுவதை ஒரே உரைநடைத் தொடர்புடையதாகவும், (கொடுக்கப்பட்ட) உரைநடைப் பகுதியிலுள்ள சொற்களின் மூன்றிலொரு பங்குவரை சொற்கள் கொண்டதாயும், அமைத்தல் வேண்டும். மேற்கோள்கள் உதாரணங்கள் ஆதியானவை சேர்க்கப்பட வேண்டுவதில்லை. சுருக்கத்துக்குப் பொருத்தமான தொரு தலையங்கம் இடுவது மாத்திரமன்றி, கொடுக்கப்பட்ட உரைநடைப் பகுதியிலுள்ள சொற்களின் தொகை, சுருக்கத்திலுள்ள சொற்களின் தொகை ஆகியனவும் காட்டப்படுவது நன்றாகும்.

பயிற்சி (A)

பின்வரும் உரைநடைப் பகுதிகளைச் சுருக்கி யெழுதுக :

1. வண்மையில் ஒப்புயர்வற்று வாழ்ந்திருந்த தமிழ் மக்கள், ஆண்மையிலும் அவ்வாறே தலைசிறந்திருந்தார்கள். ஆண் மக்கள் அனைவரும் ஆண்மையும் வீரமும் நிறைந்து விளங்கினார்கள். பெண்களும் வீரமக்களைப் பெற்றெடுத்த வீரத் தாயராக விளங்கினார்கள். அமர்க்களம் செல்லுமாறு போர்க்கோலம் புனைந்து நின்ற தன் மகனை நோக்கி, 'ஐயனே, நீ மாற்றருடன் போர்புரிந்து வெற்றிபெற்று மீண்டால், நான் மிக மகிழ்வேன். அவ்வாறன்றித் தோல்வியுற நேரின், அஞ்சா நெஞ்சோடு அமர்க்களத்தில் நின்று, மாற்றரது அம்பு நின்மார்பில் பாய்ந்து உயிர் துறப்பாயாயின், உன்னைப் பெற்ற போதினும் பெருமகிழ்வடைவேன்' என்று ஆக்கங்கூறித் தன் அருமைத் திருமகனை

அமார்க்களத்துக்கு அனுப்பிய வீரத் தாயர் விளங்கிய நாடு நம் தமிழ் நாடேயாகும். இன்னும் தமிழ் நாட்டின் பெருமையை இந்திய நாடு முழுமையும் பரப்பக் கருதித் தமிழ்ச்சேனை கொண்டு வடநாடு சென்று, அயலார் அனைவரும் அஞ்சி அடங்க இமயமலை வரையும் சென்று, அம்மலையில் தனது வெற்றிக்கொடியை நாட்டிய வீரனான கரிகாற் பெருவளத்தான் தமிழ் அரசனேயாவான்.

அன்றியும் தமிழ் நாட்டின் பெருமையையும் ஆற்றலையும் அறியாது வடநாட்டரசர் இருவர் தமிழ் வீரத்தை இகழ்ந்துரைத்தார் என்று கேள்வியுற்று, அடங்காச் சீற்றங்கொண்டு வடநாட்டின்மீது படை எடுத்துச் சென்று, அவரது செருக்கையும் சிறுமையையும் அமார்க்களத்தில் அழித்து, சிறைசெய்து மீண்ட சேரன் செங்குட்டுவனும் தமிழ் அரசனேயாவான். இவ்வாறு பெருமையும் புகழும் நிறைந்து வீரம் செறிந்த நாடாய் நம் தமிழ்நாடு விளங்கிற்று.

—ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை

2. “பிரிட்டிஷ் ஆட்சி, முதல் முதல் இந்தியாவில் வாணிபஞ் செய்யப்போந்த ஒரு கூட்டத்தவரால் தொடங்கப்பட்டது. இந்தியா, அவ்வாணிபக் கூட்டத்தார் வயப்பட்டிருந்தபோது, அதன் உயிர் நாடியை அவர் குலைத்துவிட்டனர். ஒரு நாட்டின் உயிர் நாடி எது? அந்நாட்டின் தொழின்முறையன்றோ? கிழக்கிந்திய வாணிபக் கூட்டத்தார் பொதுவாக நமது நாட்டுத் தொழின் முறைகட்கும் சிறப்பாக நமது நாட்டு நெய்தற்றொழில் முறைக்குஞ் சூழ்ந்த கேடுகளைச் சரித்திரத்திற் காணலாம். வறுமை கண்டறியா நமது வளநாடு வறுமையையும், பஞ்சங் கண்டறியா நமது பாரத நாடு பஞ்சத்தையும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தொடக்கத்திலேயே கண்டது. அந்நாளில் நம் மக்கள் உற்ற துன்பத்தை ஆண்டவனே அறிவன். சரித்திரங்களில் அத் துன்பப் பகுதியைப் படிக்கும்போது மனங் குழைந்து குழைந்துருகுகிறது. வறுமையையும் பஞ்சத்தையும் கேட்டுமறியா மக்கள், திடீரென வறுமையிலும் பஞ்சத்திலும் வீழ் நேர்ந்தால், எவ்வகை இடர்ப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லலும் வேண்டுமா? நாளடைவில் வறுமையும் பஞ்சமும் நாட்டில் நிலை பெற்றமையால், துன்

பம் பொறுத்தல் நம் மக்கட்கு இயல்பாகிவிட்டது. அந்நாளில், துன்பம் பொறுது ஆங்காங்கே மக்கள் கலாம் விளைத்தார்கள். கலகமும் குழப்பமும் கொள்ளையும் எங்கணுந் தாண்டவம் புரிந்தன. நாடோறும் தொழில்புரிந்து வாழ்வு நடாத்திய மக்களின் தொழில்கள் வீழ்த்தப்பட்டால், அவர்கள் என் செய்வார்கள்? வயிற்றின் கொடுமை, அவர்களைக் கொள்ளைக்காரராகவும் கொலைஞராகவும் மாற்றுதல் இயல்பே.”

—வி. கலியாண சுந்தரனார்.

3. நம் நாடு சுதந்திரமடைந்திருக்கிறது. நம் சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தியமைக்க இது ஏற்ற தருணம். கூடிய சீக்கிரம் நன்மையுக்கும் திட்டங்கள் பல திரட்டி அவற்றைச் சரிவர நிறைவேற்றவேண்டியது மிக அவசியம். ஆனால் அத்திட்டங்களைத் திடீரெனவோ, பலாத்காரமாகவோ நிறைவேற்றக்கூடாது. பலாத்காரமின்றி அமைதியாக, சாத்வீக முறையிலே அவற்றை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட திட்டத்தின்மீது ஒரு முடிவு ஏற்பட்டால், அம் முடிவிற்கு மாறுபட்ட கருத்துடையோர் சிலர் இருப்பது இயற்கை. ஆகவே, நமது முடிவின் நேர்மையைக் கூடியவரையில் பொது ஜனங்கள் உணரும்படி செய்யவேண்டும். பொது ஜனங்களின் நல்லெண்ணத்தாலும் ஒத்துழைப்பாலுமன்றி, நாம் அத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது.

இன்று உலகிலுள்ள எல்லா முற்போக்கு நாடுகளிலும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற கூக்குரல் கேட்கிறது. சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம் இவற்றில் எக்கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும் அமைதியான வாழ்க்கை முறையின் ஒரு முக்கிய அம்சம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதாகும் என்பது தெளிவாக விளங்குகிறது. நாட்டில் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முயலும்போது, தேசிய வருமானம் ஜனத்தொகை ஆகிய இரண்டு பிரச்சினைகள் நம்முன்னே தோன்றுகின்றன. நமது நாட்டின் இயற்கைச் செல்வங்கள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், சோவியத் ரஷ்யா அல்லது ஆங்கில சாம்ராஜ்ய நாடுகள் ஆகியவற்றின் செல்வங்

களைப்போல் அவ்வளவு அதிகமாக இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால், நம் தேசத்தின் தேவைகள் மேற்சொன்ன தேசங்களின் தேவைகளைவிடக் குறைவாக இருப்பதால், நமது நாட்டின் இயற்கைச் செல்வங்கள் நமக்குப் போதுமானவையாக இல்லையெனச் சொல்ல முடியாது. ஆண், பெண், குழந்தை ஆகிய ஒவ்வொரு வருக்கும் நியாயமான குறைந்த பட்சப் பொருளாதார நலம் பயப்பதே திட்டங்களின் முக்கிய அம்சமாக இருக்கவேண்டும். தேசிய வருமானத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பது இதனை முன்னிட்டேயாகும்.

—கே. எஸ். நாகராஜன்

4. நாகரிகம் நாளுக்குநாள் விருத்தியாகிக் கொண்டுவரும் இவ்வுலகில் பல புதுமைகள் தோன்றிக்கொண்டே வருகின்றன. இப்புதுமைகளுக்குக் காரணமாக இருப்பது இயற்கை மின்சார சக்தியேயாகும். இதன் துணைகொண்டு எண்ணிப் பார்க்கவும் இயலாத புதுமைகளை எல்லாம் மனிதன் செய்து முடிக்கின்றனன். இப்படிப் பல புதுமைகளைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு மனிதனது அறிவும் ஆற்றலும் துணை செய்கின்றன.

இங்ஙனம் நவநவமான முறைகளைக் கண்டுபிடித்து உலகுக்குதவும் பெருமை மேனாட்டறிஞர்க்கே உரியது. அவர்கள் எப்பொழுதும் இயற்கைப் பொருள்களின் துணையால் என்னென்ன செய்து முடிக்க இயலுமோ அவற்றை எல்லாம் செய்துமுடிக்க ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் மிக்கவர்களாய் முன் நிற்கிறார்கள். கீழ் நாட்டினரோ எனில், மேனாட்டறிஞர்களைப்போல உலக விஷயத்தில் புக மனம் இன்றி ஆன்ம விசாரணையில் தலையிட்டவராய் வைதிக விஷயத்திலும் பரலோக ஈடுபாட்டிலும் தம் அறிவைச் செலுத்தி வருகின்றனர். மேனாட்டார் வைதிக முறையில் தம் கருத்தை முற்றிலும் செலுத்தாது இலௌகிக நாட்டமே மிக்கவராகப் பல புதுமைகளைக் காண்பதிலேயே தம் அறிவைச் செலுத்தி வருகின்றனர்.

—து. கண்ணப்ப முதலியார்

பயிற்சி (B)

பின்வரும் உரைநடைப் பகுதிகளைச் சுருக்கி யெழுதுக :—

1. நமது செம்மைசான்ற தமிழ் மொழிக்கண் ஆர்வமும் அன்பும் உடையவராய், ஆற்றல் மிக்க தொண்டுகள் ஆற்றி, அதனைச் சிறப்பித்தார் பலர் உளர். செயற்கரிய அத்தகைய தொண்டுகள் புரிந்தவருள் வீரமாமுனிவரும் ஒருவர்.

தமிழன் ஒருவனுக்குத் தமிழ்மீது ஆர்வம் உண்டெனின், அது இயல்பேயாகும். தமிழன் அல்லாத ஒருவன் அதுவும் புறநாட்டான் ஒருவன் நம் மொழியை ஆர்வத்தோடு பயின்று, நுண்மாண் நுழைபுலம் மிகுந்து, புலவர் ஏறாய் விளங்குவான் எனின், அப்பெரியானைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியுமோ? பாராட்ட வேண்டியது நமது கடமையும் ஆகுமே!

ஜெர்மனி, இத்தலி, இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகள் ஆரியத்திற்கு இனமான மொழிகள் வழங்கப்பெறும் நாடுகள். அந்நாட்டு மக்களுள் ஒரு சிலர் எத்தகைய இனத்தோடும் சேராது, தனக்குத்தானே நிகராயும் தனியாயும் விளங்கும் நம் சீரிய மொழியைப் பயின்று, நேரிய புலமை சான்று, காவியம் செய்யும் திறமும் படைத்து, பூவுலகில் அனைவராலும் போற்றப்படுவாரெனின், அன்னவர் தம் தாயின் வயிற்றிலிருந்தே அண்ணல்களாய்ப் பிறந்தவர்களாய்த்தான் இருத்தல் வேண்டும். மேலை நாட்டிலிருந்து ஈண்டுப்போந்து, தமிழ் மொழிக்குக் செய்த அமித தொண்டுகளால் அண்ணல்களாய் விளங்குவாருள் வீரமாமுனிவரும் ஒருவரென்றால், அவரது வாழ்க்கை வரலாறு தமிழன் என்று தலையெடுத்த ஒவ்வொருவனும் அறிந்துதான் ஆகவேண்டும்.

திராவிட மொழிகளின் ஒப்புமை இலக்கணநூல் செய்து, நந்தமிழ் மொழியைச் சிறப்பித்தவர் ஆகிய கால்டுவல் என்னும் கண்காணியார் மேனாட்டவரே. நிபுணத்துவம் நிரம்பி, பல மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைத் தத்தம் மொழிகளில் ஆக்கித்தந்து நம்மொழியைப் பெருமைப்படுத்திய பெரியார்களாகியபோப்பையரும், கிராலும், எலிஸ் பிரபுவும் மேனாட்டினர்களே. தமிழ் மொழிப் புலமை சாலவும் எய்தி, இலக்கண நூல்களும், காவிய

நூலும், பிரபந்தங்களும், அகராதிகளும், வசன நூல்களும் தர்க்க நூல்களும் ஆகிய பல்வகை அணிகளாலும் தமிழ் மாதை அலங்கரித்து, மேனாட்டு அண்ணல் ஏறாய் நம்மிடை இற்றை நாள்வரை புகழ்மணம் வீசிக்கொண்டிருப்பவர், இந்த வீரமா முனிவர் ஒருவரே. இவர் நமக்குக் கிடைத்தது நமது பாக்கியமேயாகும். இவர்தம் வரலாற்றை அறிவது நமக்குப் புத்தியுடைய புத்துணர்ச்சியும் பயப்பதாகும்.

2. தமிழ் நாட்டிலே பல சாதிகள் உண்டு; பல சமயங்கள் உண்டு; ஆயினும் தமிழர் எல்லார்க்கும் பொங்கல் நாள் ஒரு புனிதநாள். அந்த நாளில், வீடுதோறும் சதையின் விளக்கம்; வீதிதோறும் மங்கல முழக்கம்; 'பொங்கல் பொங்கல்' என்பதே எங்கும் பேச்சு.

பொங்கல் விழா நடைபெறும் காலமும் இனிய காலம்; கார் உலாவும் வானமும், நீர் உலாவும் ஏரியும் கருணை காட்டும் காலம்; இயற்கை அன்னை பசுமையான புடைவை உடுத்து, பன்னிறப் பூக்களைச் சூடி, இனிய காயும் கனியும் கரும்பும் அணிந்து இன்பக் காட்சி தருங் காலம்.

பொங்கலுக்குத் தலைநாள் போகிப் பண்டிகை. அதைக் கொண்டாடும் கருத்தென்ன? போகி என்பவன் இந்திரன். அவன் மேகங்களை இயக்கும் இறைவன். தமிழ் நாட்டார் பழங்காலத்தில் இந்திரனை வினைநிலங்களின் இறைவனாக வைத்து வணங்கினார்கள். சோழவளநாட்டில் இந்திர விழா இருபத் தெட்டு நாள் கோலாகலமாக நடைபெற்றது.

“பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
வசியும் வளனும் சுரக்க”

வேண்டும் என்று அவ் வானவனைத் தமிழ் நாட்டார் வழிபட்டார்கள். பண்டைத் தமிழரசர் காலத்தில் சிறப்பாக நடந்த அத் திருநாள், இப்பொழுது குன்றிக் குறுகி ஒரு நாளில் நடைபெறுகின்றது.

போகிப்பண்டிகையை அடுத்து வருவது பொங்கற் புதுநாள். அந்நாளில் 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்' நிகழும்: வீட்டிலுள்ள பழம்பானைகள் விடைபெறும். பால் பொங்கும்

பொழுது “பொங்கலோ பொங்கல்” என்னும் மங்கள ஒலி எங்கும் கிளம்பும், அப்போது, பெண்கள் குரவையிடுவர்; பின்பு “பூவையும் புகையும் பொங்கலும்” கொண்டு இல்லுறை தெய்வத்தை வணங்குவர். அனைவரும் வயிரூர உண்டு மகிழ்வர்.

3. ஒரு நூலென்றால் அதிற் குணங்களும் குறைகளும் இருத்தல் இயல்பே. குறையேயில்லாத நூலும் குணமேயில்லாத நூலும் இவ்வுலகிற் காணுதல் அரிது. ஆகவே நாம் நூல்களைக் குணம் மிகுந்த நூல்களென்றும், குறைமிகுந்த நூல்களென்றும், குணமும் குறையும் ஒத்த அளவுடைய நூல்களென்றும் மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். நம்முடைய தமிழ்ப் பாஷையில் நடுவிற் கூறிய நூல்களே பெரும்பான்மை. இது நிற்க.

இந்த நூல்வகை நூல்களையும்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யுமிடத்துப் பலருந் தழுவிக்கொள்ளவேண்டியன சிலவுள. நூலாராய்ச்சியென்றால் அஃது அந்நூலிலுள்ள முறைகளையே எடுத்துக்காட்டுதலன்றென்பது தமிழராவர் ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் புதிய வேண்டும். குற்றமே கூறுதல் பொருமைக் கூற்றேயாம்.

“குற்றமே தேரிவார்குறு மாமுனி
சோற்ற பாவினு மோர்குறை சோல்வரால்”

என்ற கச்சியப்பர் வாக்கு மிக்க அனுபவத்தின்மேற் பிறந்ததன்றோ? இதனாலே நூல்களிற் குற்றங்கள் மிகுந்து கிடந்தால் அவற்றை யெடுத்துக்காட்டாது பொதிந்து மூடிவைக்க வேண்டுமென்று நாம் கூற வரவில்லை. நூல்களிற் குற்றங் காணின் அவற்றை நூலாசிரியர் மனம் புண்ணுகாமல் இன் சொற்களால் எடுத்துக்காட்டி, கூடுமானால் அவற்றைப் போக்குமாறு இவையென்று சுட்டலும், குணங்காணின் அவற்றையெடுத்து வியந்து மதித்துப் பேசலும் வேண்டும். இவ்வாறு செய்யாவிடின் நூல்களெழுதப் புகுவார் தொகை மிகச் சுருங்கிவிடும்; நம்முடைய பாஷைக்கே இறுதி விளைப்பதாகும். மற்று மேற்கூறியபடி செய்தாலோ, நூலாசிரியர்கள் ஊங்கங் குறையாமல் மேன்மேலும் புதிய நூல்கள் எழுதப் புகுவார்கள். இவ்வாறு புகுந்து நாடோறும் பழகுதலால் தம்முடைய நூல்களில் நேரக்கூடிய குறைபாடுகளைத் தாங்களே நீக்கிக்கொள்வார்கள்.

4. விழாக் காலங்களிலே அரச சபையில் பாணன் யாழ் வாசிப்பது, பாடினி ஆடுவது வழக்கம். அக்காலத்து வாழ்க்கை தற்காலத்து வாழ்க்கையைப் போன்றதல்ல. உரோமாபுரி சாம்ராச்சியம் நிலைத்திருந்தபோது அந்நாட்டு மக்கள் எத்தகைய வாழ்க்கை நடத்தினரோ, அத்தகையதே புராதன தமிழரது வாழ்க்கையாகும். அரச சபையில் தங்கக் கிண்ணியிலே மதுவை எல்லோரும் பருகுவார்கள். அம் மதுவை இளம் பெண்களே வழங்குவார்கள். உள்ளூரிலே செய்த மது அல்லாமல் அயல் நாட்டிலிருந்து வரும் மதுவையும் பருகினார்களாம். பாணன் இன்றி அரசசபை பூரணமாகாது. குறுநில மன்னர்கள் போருக்குச் சென்று திரும்பியபோதும் பாணன் தனது இன்னிசையால் அவர்களுக்கு உற்சாக மூட்டுவான். குறுநில மன்னர்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தபோது பாணனுக்குப் பொன் தாமரையைப் பரிசளிப்பார்கள்; பாடினிக்குப் பொன்மாலை யளிப்பார்கள். பாணனுக்கும், பாடினிக்கும் அரசசபையில் நன்மதிப்பும் சமத்துவமும் அளித்து வந்தனர். அவரது தொழிலுக்கும் மதிப்பிருந்தது. குறுநில மன்னர்கள் பாணனுக்கு எல்லாவித சௌகரியங்களையும் செய்து தங்களை விட்டு நீங்க வேண்டாமென்று வற்புறுத்தினாலும் அவன் ஓரிடமே இருப்ப தில்லை. அவ்வப்போது கிடைத்த செல்வத்தைச் செலவிட்டு மற்றொரு அரச சபைக்குச் செல்வதே வழக்கமாகும். இத்தகைய பாணர்கள் தங்கள் யாத்திரையின்போது நடுவழியில் ஒருவரை யொருவர் சந்திப்பதுண்டு. ஒரு பாணன் மற்றவனுக்கு, தனக்குப் பரிசளித்த வள்ளல் இருக்கும் இடத்திற்கு வழி சொல்லுவதுண்டு. பரிசில் பெற்றான் ஒருவன் தனக்குப் பரிசில் அளித்தவரது வள்ளன்மையையும், அவரது நகரங்களின் இயல்பையும், அவரிடமுள்ள நற்குண நற்செய்கைகளையும், அவரது அரண்மனையின் சிறப்பையும், பல திறத்தினரும் ஏத்தும்படி பல குண விசேடத்தோடு அவர் வீற்றிருத்தலையும், பரிசில் பெறக் கருதிய பாணனொருவனுக்குக் கூறுவான். பாணர்கள், தேர்கள், குதிரைகள், யானைகள் முதலியவற்றைப் பரிசிலாகப் பெறுவார்கள். குறுநில மன்னர்கள் இந்தப் பாணரை அன்புடனும், சமத்துவத்துடனும், நன்மதிப்புடனும் நடத்துவார்கள்.

5. “நண்பர்களே! தோழர்களே! நம்மிடமிருந்த விளக்கு அணைந்துவிட்டது! எங்கு நோக்கினும் இருள் சூழ்ந்துளது! உங்களுக்கு உரைப்பது என்னவென்றே தோன்றவில்லை! எவ்வாறு எடுத்துக் கூறுவதென்றும் தோன்றவில்லை! நம் அரும் பெருந் தலைவர் பாபு என்று நாம் அழைத்து வந்தோமே-அவர்-நம் நாட்டின் தந்தை மறைந்துவிட்டார்!.....அவ்வாறு சொல்வதும் பொருந்தாதென்று எண்ணுகிறேன். எனினும், நாம் இத்துணை ஆண்டுகளாக எவ்வாறு பார்த்து வந்தோமோ அவ்வாறு இனி அவரைப் பார்க்க முடியாது! அறிவுரை கேட்க அணுக முடியாது! அவரிடமிருந்து ஆறுதல் பெற முடியாது! அது எனக்கு மட்டுமா? நம் நாட்டிலுள்ள கோடிக்கணக்கான எல்லா மக்களுக்குமே ஒரு பேரிடியாகும்! உங்களுக்கு நேர்ந்த இந்தப் புண்ணை நானோ அல்லது வேறு எவரோ ஆற்றுவதலும் இயலாது.

“விளக்கு அணைந்துவிட்டதென்று நான் சொன்னேன். அவ்வாறு சொன்னது தவறாக இருக்கலாம். நாட்டிலிருந்த அந்த ஒளி எளிய ஒளி அன்று! அந்தப் பேரொளி—இதுவரையில் நம் நாட்டை விளக்கி வந்த சிறந்த ஒளி—இன்னும் பல்லாண்டுகள் நம் நாட்டை விளக்கிக் கொண்டிருக்கும். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின் இதே ஒளி மீண்டும் தோன்றும். அதை இந்த நாடும் உலகமும் நோக்கும். அது எண்ணற்ற மக்களுக்கு ஆறுதலளிக்கும். ஏனெனில், அந்த விளக்கு இக்காலத்தை மட்டும் பற்றியதல்ல. உயிர்க்கலையான மெய்ம்மையை வெளியிட்டது. ஒருநாளும் அழியாத உண்மைகளை வெளியிட்டது! தவறான நெறியிலிருந்து திருப்பி நன்னெறியிலே நம்மை நடத்தி வந்தது. இந்தப் பழம் பெருநாட்டின் உரிமையை வாங்கி வழங்கியது!”

6. இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பின் வரலாறு எழுதுவோர் தென் இந்தியாவை, இந்தியாவில் ஒரு பகுதி, அதுவும் தனித்துப் பிரிந்து நிற்கும் ஒரு சிறு பகுதி என்று கொண்டு அவ்வளவிலேயே அதில் கவனம் செலுத்துகின்றனர். இந்தியப் பரப்பின் மிகப் பழைய மொழியும், இலக்கியமும், மிகப்பழைய பண்பாடுகளும், சமய நெறிகளும் தோற்றுவித்த இந்தியப் பரப்பின்

உயர்நிலை அது என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. பல சமயங்கள், மொழிகள், பழக்க வழக்கங்கள், அரசியல் முறைகள் நிறைந்து ஒரு கண்டமோ அல்லது ஒரு குட்டி உலகமோ என்று கொள்ளத்தக்க இப்பரப்பில், உண்மையில் ஒற்றுமையும் வளர்ச்சியும் காண விழைவோர் அவ்வகையில் வடநாட்டைத் தேடிப் பயனில்லை. அத்தகைய ஒருமைப்பாட்டிற்கான அடிப்படை உண்மை, தமிழகத்தின் பண்பாடேயாகும்.

இன்று இந்தியாவில் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படும் உடல் அமைப்பும் முக வெட்டும், தென் இந்தியர் உடலமைப்பையும் முகவெட்டையுமே ஒத்திருக்கின்றன. இந்தியாவுக்குச் சிறப்பான கலைகள் சிற்பம், ஓவியம், குழைவுக்கலை (Sculpture) இசை, நாட்டியம், நாடகம் முதலியவை யாவும் திராவிட அடிப்படையே யுடையவை.

இன்னும் திராவிட நாட்டிலும் சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டிலுமே அவை பெருவழக்காயுள்ளன. வடமொழி, பாகத, பாளி மொழிகளில் கூடப் பெரும்பகுதி தென் இந்தியத் திராவிடராலும் வட இந்தியாவில் ஆரியருடன் கலந்த திராவிடராலும் ஏற்பட்டவையே.

7. விஞ்ஞான நோக்குடன் உள்ள ஒருவனுக்கு உண்மையின்மீது பேரவா இருக்கவேண்டும். உண்மையைத் தேடிச் செல்வதிலேயே விஞ்ஞானி தன் வாழ்நாளைக் கழிக்கிறான்; உண்மையை நிலைநாட்டும் பொருட்டு வெண்டுமானால் உலக முழுவதையுமே எதிர்த்துப் போராடுகிறான். “கூர்ந்து கவனித்துச் சரியாகக் குறிப்பெடுத்துக்கொண்டுநேர்மையாக யோசித்தாலன்றித் திருப்திகரமான முடிவுக்கு வர முடியாது” என்பது தான் விஞ்ஞானி முதலிலிருந்து கடைசிவரை கற்றுக்கொள்வது. உண்மைக்கு மரியாதை செலுத்துவது என்பது அவனுடைய இயற்கைத் தன்மையாகி விடுகிறது. இக் கருத்தோடு அவன் நடத்தும் ஆராய்ச்சிகள் அவனைத் தூய்மைப்படுத்திவிடுகின்றன. இயற்கையை ஆராய்ந்து புகழ்பெற்ற எவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பார்த்தாலும் உண்மையின்மீது அவர் கொண்டிருந்த பேரவா, பெருமதிப்பு என்பனவற்றிலேதான் அவர் வெற்றியடைந்தாரென்று தெரிகிறது.

கால்வின் பிரபு (Lord Kelvin) ஒரு சமயம் தமது மாணவர்களிடம் பின்வருமாறு சொன்னார்: “பௌதிக, இராசாயன ஆராய்ச்சிகளில் முக்கியமாக மனத்திலிருத்திக்கொள்ள வேண்டியது ஒன்றுண்டு. உண்மை, பாதியுண்மை, பொய்மை என ஐயத்திற்கிடமான வித்தியாசங்களே விஞ்ஞானவுலகில் கிடையாது. சோதிக்கப்படும் எதுவும் உண்மையாகவோ, தவறாகவோ தான் இருக்கமுடியும்.”

இயற்கையிலுள்ள உண்மையை அறியவேண்டுமானால், முதலாவதாக அம் முயற்சியில் ஈடுபடுவோருக்கு உண்மை நோக்கு இன்றியமையாதது. ஆராய்ச்சியாளனொருவன் எதிர்பார்க்கும் முடிவுக்கும் அவனுக்குக் கிடைக்கும் முடிவுக்கும் சற்றும் தொடர்பில்லாமலே போகலாம். அவ்வாறு நேருமானால், தான் எதிர்பார்த்த முடிவுக்கு வரவில்லையே என்ற ஏக்கத்தைத் தவிர்த்துத் தனக்குக் கிடைத்த புது உண்மை (முடிவு)களைப் பின் தொடர்ந்து செல்ல வேண்டும். இவ்விதஞ் செய்வதால்தான் ஆராய்ச்சிகள் சரியாக நடைபெற்று வெற்றி கிட்டும். இவ்விதம் எதிர்பாராது கிடைத்த புதைபல்களே விஞ்ஞானச் செல்வத்தின் உயர்ந்த களஞ்சியங்களாகும். பொதுப்பட்ட தத்துவங்களுக்கு முரண்பாடாகத் தென்பட்டாலும் அச்சோதனைகளை நடத்திப் பார்ப்பது சரியாகுமேயன்றி, ‘இதுவரை நிலவியிருந்த கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்டனவாயிற்றே’ என்று மனமுடைந்து சோதனைகளை விட்டுவிடுதல் தவறு.

vi. பழமொழிகள்

நீதிகளை மக்கள் இலகுவாக உணர்ந்துகொள்ளும் வண்ணம் பண்டு தொட்டுத் தலைமுறை தலைமுறையாக உலக வழக்கில் வழங்கிவரும் தொடர்மொழிகளே பழமொழிகளாம். அரிய பெரிய கருத்துக்களைச் சுருக்கமும் எளிமையும் பொருந்துமாறு, எதுகைமோனைகள் சேர்ந்துவர, அவை எடுத்தியம்புகின்றன. தமிழ் மொழியின் பழமையையும் தமிழ்நுடைய தொன்மை சான்ற நாகரிக நிலைமையையும் புலப்படுத்துகின்ற அனுபவ மொழிகளே பழமொழிகள் என்று கூறுவதும் பொருந்தும். தமிழிலே, பல்லாயிரக்கணக்கான பழமொழிகள் உள்ளன.

அவற்றுள்ளே சிறப்புப் பொருந்தியனவும் பெருவழக்கானவையு
மான சில பழமொழிகளே இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

“கடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடுந் துன்பம்

கடச்சுட நோக்கிற் பவர்க்கு” என்ற குறளிலே திருவள்ளுவர் அமைத்த உவமையிலே “கடச் சுடரும் பொன்” என்ற பழமொழி அமைந்துள்ளமை நோக்குக. மாசு மறுக்களும் பிற அழுக்குகளும் பொருந்திய பொண்ணைப் புடத்தில் வைத்துச் சுடச்சுட, பொன்னின் நிறம் தூய்மையும் விளக்கமும் பெறுவதாகும். அதேபோல, துன்பம் அடுத்தடுத்து வருவதால் உயிர்கள் தூயதன்மை அடைவனவாம் என்பது கருத்து. பழமொழிகள், சிலவேளைகளில், உவமைச் சொற்றொடர்களாகவும் நிற்பதுண்டு.

1. அகதிக்குத் தெய்வமே துணை
2. அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்
3. அகல் உழுகிறதைவிட ஆழ உழு
4. அகல் வட்டம் பகல் மழை
5. அக்கரை மாட்டுக்கு இக்கரை பச்சை
6. அசைந்து தின்கிறது யானை, அசையாமல் தின்கிறது வீடு
7. அச்சமில்லாதவன் அம்பலம் ஏறுவான்
8. அச்சாணி இல்லாத தேர் முச்சாணும் ஓடாது
9. அஞ்சிலே வளையாதது ஐம்பதிலே வளையுமா?
10. அடாது செய்தவன் படாது படுவான்
11. அடி செய்கிறது அண்ணன் தம்பி செய்யார்
12. அடி நாக்கிலே நஞ்சும் துனிநாக்கிலே அமுதமும்
13. அடிமேல் அடி அடித்தால், அம்மியும் நகரும்
14. அடியாத மாடு படியாது
15. அணில் கொம்பிலும், ஆமை கிணற்றிலும்
16. அணை கடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வராது
17. அதிகாரி வீட்டுக் கோழிமுட்டை குடியானவன் வீட்டு அம்மியை உடைத்ததாம்.
18. அத்திப் பழத்தைப் பிட்டுப் பார்த்தால் அத்தனையும் புழு
19. அந்தி மழை அழுதாலும் வீடாது
20. அப்பன் அருமை அப்பன் மாண்டால் தெரியும்
21. அப்பா என்றால் உச்சி குளிருமா?

22. அப்பியாச வித்தைக்கு அழிவில்லை
23. அமாவாசைப் பருக்கை என்றைக்கும் அகப்படுமா?
24. அயலூராளுக்கு ஆற்றோரம் பயம், உள்ளூராளுக்கு மரத் தடியில் பயம்
25. அரசனை நம்பிப் புருஷனைக் கைவிட்டதுபோல
26. அரசன் அன்று கொல்லும், தெய்வம் நின்று கொல்லும்
27. அரசன் இல்லாத நாடு அச்சில்லாத தேர்
28. அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி
29. அரிசி ஆழாக்கானலும் அடுப்புக்கட்டி மூன்று வேண்டும்
30. அருமையற்ற வீட்டில் எருமையும் குடியிருக்காது
31. அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகமில்லை, பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகமில்லை
32. அரைக்காசுக்கு அழிந்த கற்பு ஆயிரம் பொன் கொடுத்தாலும் வாராது
33. அரைப்பணம் கொடுத்து அழச்சொல்லி ஒரு பணம் கொடுத்து ஓயச் சொல்லுவானேன்?
34. அலை எப்பொழுது ஒழியும், தலை எப்பொழுது முழுகுகிறது
35. அல்லல் ஒரு காலம் செல்வம் ஒரு காலம்
36. அல்லற்பட்டு அழுத கண்ணீர் செல்வத்தைக் குறைக்கும்
37. அவசரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு
38. அவப்பொழுதிலும் தவப்பொழுது நல்லது
39. அவலை நினைத்துக்கொண்டு உரலை இடிக்கிறாள்
40. அவள் பேர் கூந்தலழகி, அவள் தலை மொட்டை
41. அவனவன் செய்தவினை அவனவனுக்கு
42. அவன் அன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது
43. அழகிருந்தென்ன, அதிர்ஷ்டம் இருக்க வேண்டும்
44. அழகுக்கு அணிந்த ஆபரணம் ஆபத்துக்குதவும்
45. அழிந்த கொல்லையில் குதிரை மேய்ந்தாலென்ன, கழுதை மேய்ந்தாலென்ன
46. அழுகிற ஆணையும் சிரிக்கிற பெண்ணையும் நம்பக்கூடாது
47. அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும்
48. அழுதாலும் பிள்ளை அவளே பெறவேண்டும்
49. அழுவார் அற்ற பிணமும் ஆற்றுவார் அற்ற கடலையும்
50. அழையா வீட்டிற்கு நுழையாச் சம்பந்தி

51. அளகாபுரி கொள்ளையானாலும் அதிர்ஷ்ட ஈனனுக்கு ஒன்று மில்லை
52. அளகேசன் ஆனாலும் அளவறிந்து செலவு செய்யவேண்டும்
53. அளக்கிற நாழி அகவிலை அறியுமா?
54. அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு
55. அள்ளாமற் குறையாது, இல்லாமற் பிறவாது
56. அள்ளிக் கொடுத்தால் சம்மா, அளந்து கொடுத்தால் கடன்
57. அறக்கப் பறக்கப் பாடுபட்டாலும் படுக்கப் பாயில்லை
58. அறச்செட்டு முழு நட்டம்
59. அறப்படித்தவன் அங்காடி போனால், விற்கவும் மாட்டான் கொள்ளவும் மாட்டான்
60. அற முறுக்கினால் அற்றுப்போகும்
61. அறிஞர்க்கழகு அகத்துணர்ந்து அறிதல்
62. அறிந்தறிந்து செய்கிற பாவத்தை அழுதழுது தொலைக்க வேண்டும்
63. அறிய அறியக் கெடுவார் உண்டா?
64. அறிவில்லார் சினேகம் அதிக உத்தமம்
65. அறிவிலார்க் குரைப்பவர் அவரிற் பேதையர்
66. அறிவீனர்தமக்கு ஆயிரம் உரைக்கினும் அவம்
67. அறிவீனனிடத்தில் புத்தி கேளாதே
68. அறிவு இல்லார்தமக்கு ஆண்மையுமில்லை
69. அறிவுடையாரை அரசனும் விரும்பும்
70. அறுப்புக் காலத்தில் எலிக்கு ஐந்து பெண்சாதி
71. அறையில் ஆடியல்லவோ அம்பலத்தில் ஆடவேண்டும்.
72. அற்ப அறிவு அல்லற்கிடம்
73. அற்ப ஆசை கோடி தவத்தைக் கெடுக்கும்.
74. அற்ப சகவாசம் பிராண சங்கடம்
75. அற்பனுக்குப் பவிசவந்தால் அர்த்த ராத்திரியில் குடை பிடிப்பான்
76. அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு
77. அன்பற்ற மாயியாருக்குக் கால் பட்டாற் குற்றம் கை பட்டாற் குற்றம்
78. அன்பான சினேகிதனை ஆபத்தில் அறி
79. அன்பு இருந்தால் ஆகாததும் ஆகும்

80. அன்று எழுதினவன் அழித்து எழுதுவானா?
81. அன்று குடிக்கத் தண்ணீரில்லை ஆனைமேல் அம்பாரி வேணுமாம்.
82. அன்னப் பாலுக்குச் சிங்கியடித்தவன் ஆவின் பாலுக்குச் சர்க்கரை தேடுகிறான்.
83. அன்ன நடை நடக்கப்போய்த் தன் நடையும் கெட்டாற் போல
84. அன்னம் இட்டவர் வீட்டில் கன்னம் இடலாமா?
85. அன்னைக்கு உதவாதவன் யாருக்குமாகான்
86. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
87. ஆகுங் காய் பிஞ்சிலே தெரியும்
88. ஆகுங்காலம் ஆகும், போகுங் காலம் போகும்
89. ஆக்கப் பொறுத்தவன் ஆறப் பொறானா?
90. ஆசை அவள்மேலே, ஆதரவு பாய்மேலே
91. ஆசை அறுபது நாள், மோகம் முப்பது நாள்
92. ஆசை இருக்கிறது தாசில் பண்ண, அதிர்ஷ்டம் இருக்கிறது கழுதை மேய்க்க
93. ஆசை வெட்கம் அறியாது
94. ஆடமாட்டாத தேவடியாள் கூடம் கோணல் என்றாளாம்
95. ஆடிக் கறக்கிற மாட்டை ஆடிக் கறக்க வேண்டும், பாடிக் கறக்கிற மாட்டைப் பாடிக் கறக்க வேண்டும்
96. ஆடிக்காற்றிலே அம்மி பறக்கச்சே இலவம் பஞ்சுக்கு எங்கே கதி?
97. ஆடிய காலும் பாடிய நாவும் சம்மாவிரா.
98. ஆடு கொடாத இடையன் ஆவைக் கொடுப்பானா?
99. ஆடு கொழுக்கிறதெல்லாம் இடையனுக்கு இலாபம்
100. ஆடு நனைகிறதென்று கோனாய் அழுகிறதாம்
101. ஆடையில்தவன் அரை மனிதன்
102. ஆடையுடையான் அவைக்கஞ்சான்
103. ஆடையைத் தின்றால் வெண்ணெய் உண்டா?
104. ஆட்டுக்கு வால் அளவறுத்து வைத்திருக்கிறது
105. ஆண்டி மகன் ஆண்டியானால் நேரமறிந்து சங்கு ஊதுவான்
106. ஆண்டி எப்போ சாவான், மடம் எப்போ ஒழியும்?
107. ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு

108. ஆபத்துக்குப் பாவமில்லை.
109. ஆயிரங்கலம் நெல்லுக்கு ஓர் அந்துப் பூச்சி போதும்
110. ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன்
111. ஆயிரம் பொன் பெற்ற குதிரைக்கு அரைப் பணத்துக்குச் சவுக்கு
112. ஆயிரம் காக்கைக்கு ஒரு கல்
113. ஆய்ச்சி நூற்கிற நூல் ஐயர் அரைநூண் கயிற்றுக்குத் தான் காணும்
114. ஆய்ந்து பாராதான் காரியம், தான் சாந்துயரந் தரும்
115. ஆரால் கேடு, வாயால் கேடு
116. ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்திற் கண்ணையிரு
117. ஆரும் இல்லாத ஊரிலே அசுவமேத யாகம் செய்தானும்
118. ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி, நாலும் (நாலடியாரும்) இரண்டும் (குறளும்) சொல்லுக்கு உறுதி
119. ஆலை இல்லாத ஊரிலே இலுப்பைப்பூ சர்க்கரை
120. ஆவும் தென்னையும் ஐந்து வருடத்தில் பலன் தரும்
121. ஆளனில்லாத மங்கைக்கு அழகு பாழ்
122. ஆளுக்கு ஒரு குட்டுக் குட்டினால் அடியேன் தலை மொட்டை
123. ஆள் கொஞ்சமானாலும் ஆயுதம் மிடுக்கு
124. ஆறிலுஞ் சாவு நூறிலுஞ் சாவு
125. ஆறின கஞ்சி பழங் கஞ்சி
126. ஆறின புண்ணிலும் அசடு நிற்கும்
127. ஆறு கடக்கிற வரையில் அண்ணன் தம்பி, ஆறு கடந்தால் நீயார் நானார்?
128. ஆறுகெட நாணல் இடு, ஊரு கெட நூலை விடு
129. ஆறு போவதே போக்கு, அரசன் சொல்வதே தீர்ப்பு
130. ஆற்றிலே போட்டாலும் அளந்து போடு
131. ஆற்று மணலிலே தினம் புரண்டாலும் ஒட்டுகிறதுதான் ஒட்டும்
132. ஆனைக்கு ஒரு காலம் பூனைக்கு ஒரு காலம்
133. ஆனைக்கும் அடி சலுக்கும்
134. ஆனை படுத்தால் ஆள்மட்டம்
135. ஆனைவரும் பின்னே மணி ஓசைவரும் முன்னே

136. ஆனை வேகம் அடங்கும் அங்குசத்தினால்
 137. இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை
 138. இங்கே தலை காட்டுகிறான், அங்கே வால் காட்டுகிறான்
 139. இஞ்சி இலாபம் மஞ்சளில்
 140. இடம் கொடுத்தால் மடம் பிடுங்குவான்.
 141. இடித்தவள் புடைத்தவள் இங்கே இருக்க எட்டிப்பார்த்தவள் கொட்டிக்கொண்டு போனாளாம்
 142. இடுகிறவள் தன்னவளானால், அடிப்பந்தியி லிருந்தாலென்ன, கடைப் பந்தியிலிருந்தாலென்ன?
 143. இடுவது பிச்சை, பெறுவது மோட்சம்
 144. இட்ட உறவு எட்டு நாளைக்கு, நக்கின உறவு நாலு நாளைக்கு
 145. இட்டார் பெரியோர், இடாதார் இழி குலத்தோர்
 146. இட்டுக் கெட்டார் எங்குமே இல்லை
 147. இமைக்குற்றம் கண்ணுக்குத் தெரியாது
 148. இரக்கப்போனாலும் சிறக்கப் போ
 149. இரண்டு ஓடத்தில் கால் வைக்கிறதா?
 150. இரண்டு வீட்டிலுங் கலியாணம், இடையிலே செத்ததாம் நாய்க்குட்டி
 151. இரப்பவனுக்கு வெண்சோறு பஞ்சமா?
 152. இரவற் சீலையை நம்பி இடுப்புக் கந்தையை எறியாதே
 153. இரவற் சோறு பஞ்சம் தாங்குமா?
 154. இராகு திசையில் வாழ்ந்தவனும் இல்லை, இராச திசையிற் கெட்டவனுமில்லை
 155. இராசாமகள் ஆனாலும் கொண்டவனுக்குப் பெண்டுதான்
 156. இராமனைப் போல இராசா இருந்தால், அனுமானைப் போலச் சேவகனும் இருப்பான்
 157. இருந்த கால் மூதேவி, நடந்த கால் சீதேவி
 158. இருந்தவன் எழுவதற்குள் நின்றவன் நெடுந்தூரம்
 159. இருப்பது பொய், போவது மெய்
 160. இரும்புபிடித்தகையும் சிரங்குபிடித்த கையும் சம்மாயிராது
 161. இருவரும் ஒத்தால் ஒருவருக்கும் பயமில்லை
 162. இருவர் நட்பு ஒருவர் பொறை
 163. இருளன் பிள்ளைக்கு எலி பிடிக்கக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமா?

164. இல்லற மல்லது நல்லற மன்று
 165. இல்லாத பிள்ளைக்கு இலுப்பைப்பூ சர்க்கரை
 166. இல்லாது பிறவாது அள்ளாது குறைபாது
 167. இழவுக்கு வந்தவள் தாலி யறுப்பாளா?
 168. இழுக்குடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று
 169. இளங்கன்று பயமறியாது
 170. இளமையிற் கல்வி எப்போதும் நிற்கும்
 171. இளமையிற் சோம்பல் முதுமையில் வறுமை
 172. இளைத்தவன் தலையில் ஈரும் பேனும்
 173. இறங்கு பொழுதில் மருந்து குடி
 174. இறுகினால் களி, இளகினால் கூழ்
 175. இறைக்க ஊறும் மணற்கேணி, ஈயப் பெருகும் பெருஞ்
 செல்வம்
 176. இறைத்த கிணறு ஊறும், இறையாத கேணி நாரும்
 177. இனம் இனத்தைக் காக்கும், வேலி பயிரைக் காக்கும்
 178. இனம் இனத்தோடே வெள்ளாடு தன்னோடே
 179. இன்று இருப்பவர் நாளைக்கு இல்லை
 180. இன்றைக்கு என்பதும் நாளைக்கு என்பதும் இல்லை
 என்பதற்கு அடையாளம்
 181. இன்றைக்கு இலை அறுத்தவன் நாளைக்குக் குலை அறுப்பான்
 182. ஈக்கு விடம் தலையில், தேளுக்கு விடம் கொடுக்கில்
 183. ஈட்டி எட்டு முழம் பாயும், பணம் பாதாளம் மட்டும் பாயும்
 184. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்
 185. ஈர நாவிற்கு எலும்பில்லை
 186. ஈரைப் பேனாக்கப் பேனைப் பெருமாள் ஆக்குகிறது
 187. உகிர்ச் சுற்றின்மேல் அம்மி விழுந்ததுபோல்
 188. உடல் உள்ள வரையில் கடல் கொள்ளாத கவலை
 189. உடும்பு போனால் போகிறது, கை வந்தால் போதும்
 190. உடைமையும் வறுமையும் ஒருவழி நில்லா
 191. உடையவன் பாரா வேலை ஒரு முழம் கட்டை
 192. உடைந்த சங்கு ஊத்துப் பறியுமா?
 193. உட்கார்ந்தல்லவோ படுக்கவேண்டும்
 194. உட்கார்ந்தவனைக் கட்ட மாட்டாதவன் ஓடுகிறவனைக் கட்டு
 வாது?

195. உண்ட இளைப்புத் தொண்டருக்கும் உண்டு
196. உண்ட உடம்பிற்கு உறுதி, உழுத புலத்தில் நெல்லு
197. உண்டதுதானே ஏப்பம் வரும்
198. உண்டு கொழுத்தால் நண்டு வளையில் இராது
199. உத்திராடத்தில் ஒருபிள்ளையும், ஊர்வாரியில் ஒருநிலமும்
200. உப்பிட்டவரை உள்ளவும் நினை
201. உயர உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா?
202. உரலில் அகப்பட்டது உலக்கைக்குத் தப்புமா?
203. உருட்டும் புரட்டும் ஒடுக்கும் சிறப்பை
204. உலோபிக்கு இரட்டைச் செலவு
205. உழுகிற நாளில் ஊருக்குப் போனால், அறுக்கிற நாளில் ஆள் தேவையில்லை
206. உழுகிற மாடானால் உள்ளூரில் விலையாகாதா?
207. உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கேனும் மிஞ்சாது
208. உளவு இல்லாமல் களவு இல்லை
209. உள்ளங்கைப் புண்ணுக்குக் கண்ணாடி ஏன்?
210. உள்ளது சொல்ல ஊருமல்ல, நல்லது நாடுமல்ல
211. உள்ளது போகாது, இல்லது வாராது
212. உள்ளம் தீயெரிய உதடு பழஞ்சொரிய
213. உள்ளூரிலே விலைப்படாத மாடு அயலூரில் விலைப்படுமா?
214. உறவுதான் பயிரிலே கையை வையாதே
215. உறவு போகாமல் கெட்டது, கடன் கேட்காமல் கெட்டது
216. உறியிலே வெண்ணெய் இருக்க நெய்க்கு அலைவானேன்?
217. உற்றது சொன்னால் அற்றது பொருந்தும்
218. உனக்கு ஒரு பேச்சு எனக்கு ஒரு மூச்சு
219. ஊசியைக் காந்தம் இழுக்கும் உத்தமனைச் சிறகும் இழுக்கும்
220. ஊனுக்கு முந்துவான் வேலைக்குப் பிந்துவான்
221. ஊண் அற்றபோதே உடலற்றது
222. ஊமைக்கு உளறுவாயன் உற்பாத பிண்டம்
223. ஊமை ஊரைக் கெடுக்கும், பெருச்சாவி வீட்டைக் கெடுக்கும்
224. ஊமையாய் இருந்தால் செவிடும் உண்டு
225. ஊரார் உடைமைக்குப் பேயாய்ப் பறக்கிறான்

226. ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை
தானே வளரும்
227. ஊருக்கொரு தேவடியாள் ஆருக்கென்று ஆடுவாள்?
228. ஊரைச் சொன்னாலும் பேரைச் சொல்லாதே
229. ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்
230. ஊர் உண்டு பிச்சைக்கு, குளம் உண்டு தண்ணீருக்கு
231. ஊர் வாயை மூட உலைமூடி இல்லை
232. ஊழி பெயரினும் ஊக்கமது கைவிடல்
233. எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தால் என்ன கொண்டு வருகிறாய்,
உங்கள் வீட்டுக்கு வந்தால் என்ன தருகிறாய்?
234. எங்கும் மடமாய் இருக்கிறது, இருக்கத்தான் இடமில்லை
235. எங்கே புகையுண்டோ அங்கே நெருப்பு உண்டு
236. எச்சிற் கையால் காக்கை ஓட்டாதவன் பிச்சை கொடுப்
பான?
237. எடுக்கிறது பிச்சை ஏறுகிறது பல்லக்கு
238. எடுத்துவிட்ட எருது எத்தனைநாள் உழைக்கும்?
239. எட்டாப் பழத்துக்குக் கொட்டாவி விட்டென்ன?
240. எட்டி பழத்தென்ன, ஈயாதார் வாழ்ந்தென்ன?
241. எட்டிக்குப் பால் வார்த்து வளர்த்தாலும் தித்திப்பு
உண்டாகாது.
242. எட்டின மட்டும் வெட்டும் கத்தி, எட்டாத மட்டும் வெட்
டும் பணம்
243. எட்டினால் குடுமியைப்பிடி, எட்டாவிட்டால் காலைப்பிடி
244. எண்ணில்லாதவர் கண்ணில்லாதவர், எழுத்தில்லாதவர்
கழுத்தில்லாதவர்
245. எண்ணிச் செய்கிறவன் செட்டி, எண்ணாமற் செய்கிறவன்
மட்டி
246. எண்ணிச் செய்வது செட்டு, எண்ணாமற் செய்வது
வேளாண்மை
247. எண்ணெய் முந்துதோ திரி முந்துதோ?
248. எதார்த்தவாதி வெகுசன விரோதி
249. எதை அடக்காவிட்டாலும் நாக்கை அடக்கவேண்டும்
250. எத்தனை புடம் இட்டாலும் இரும்பு பசும்பொன் ஆகுமா?
251. எத்தால் வாழலாம், ஒத்தால் வாழலாம்

252. எந்த வாக்குப் பொய்த்தாலும் சந்தை வாக்குப் பொய்யாது
253. எந்நிலத்து வித்திடினும் காஞ்சிரங்காய் தெங்காகா
254. எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவானேன்?
255. எரிகிறதைப் பிடுங்கினால் கொதிக்கிறது அடங்கும்
256. எரிகிற விளக்கானாலும் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டும்
257. எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கினது இலாபம்
258. எருது நோய் காக்கைக்குத் தெரியுமா?
259. எருமை வாங்கு முன்னே நெய் விலை கூறாதே
260. எலி அழுதால் பூனை விடுமா?
261. எலி இருக்கிற இடத்தில் பாம்பு இருக்கும்
262. எலிக்குத் திண்டாட்டம், பூனைக்குக் கொண்டாட்டம்
263. எலி வளையானாலும் தனி வளை வேண்டும்
264. எலும்பு கடிக்கிற நாய் இரும்பைக் கடிக்குமா?
265. எல்லாம் இருக்கிறது பெட்டியிலே, இலைக்கறி கடைபச் சட்டியில்லை
266. எல்லாருக்கும் ஒவ்வொன்றெளிது
267. எல்லோரும் பல்லக்கு ஏறினால் பல்லக்கைத் தூக்குகிறவர யார்?
268. எழுதாக் கடனுக்கு அழுதால் தீருமா?
269. எழுதியவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான், படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான்
270. எழுதி வழங்கான் வாழ்க்கை கழுதை புரண்ட களம்
271. எழுத்தறச் சொன்னாலும் பெண்புத்தி பின்புத்தி
272. எளியவன் பெண்டாட்டி எல்லார்க்கும் மதினி
273. எளியாரை வலியார் அடித்தால் வலியாரைத் தெய்வம் அடிக்கும்
274. எள்ளு என்கிறதற்கு முன்னே எண்ணெய் கொண்டு வருகிறான்
275. எள்ளுக்கு ஏழு உழவு, கொள்ளுக்கு ஓர் உழவு
276. எறும்பு ஊரக் கல்லூர் தேயும்
277. எறும்புந் தன் கையால் எண் சாண்
278. ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு ஆகுமா?
279. ஏதென்று கேட்பாருமில்லை; எடுத்துப் பிடிப்பாருமில்லை
280. ஏரி நிறைந்தால் கரை கசியும்

281. ஏர் உழுகிறவன் இளப்பமானால் எருது மச்சான் முறை
கொண்டாடும்
282. ஏர் பிடித்தவன் என்ன செய்வான், பாளை பிடித்தவன்
பாக்கியம்
283. ஏவுகிறவனுக்கு வாய்ச், சொல் செய்கிறவனுக்குத் தலைச்
சுமை
284. ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாளை ஒக்கும்
285. ஏழை என்றால் எவர்க்கும் எளிது
286. ஏழையைக் கண்டால் மோழையும் பாயும்
287. ஏழைப் பேச்சு அம்பலம் ஏறுது
288. ஏறச் சொன்னால் எருதுக்குக் கோபம், இறங்கச் சொன்
னால் நொண்டிக்குக் கோபம்
289. ஏன்வாயனைக் காண்டாளாம், ஏணிப் பந்தம் பிடித்தாளாம்
290. ஐங்காயம் இட்டு அரைத்துக் கரைத்தாலும் தன் நாற்றம்
போகாதாம் பேய்ச் சுரைக்காய்க்கு
291. ஐந்தும் மூன்றும் அடுக்காயிருந்தால் அறியாப் பெண்
ணுங் கறி சமைப்பாள்
292. ஐயமான காரியத்தைச் செய்தலாகாது
293. ஐயர் வருகிற வரையில் அமாவாசை நிற்குமா?
294. ஒடிந்த கோலானாலும் ஊன்றுகோ லாகும்
295. ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்
296. ஒதிய மரம் தூணமோ, ஒட்டாங்கிளிஞ்சல் காசாமோ?
297. ஒய்யாரக் கொண்டையாம் தாழம்பூவாம், உள்ளே இருக்கு
மாம் ஈரும் பேனும்
298. ஒரு காசு பேணின் இரு காசு தேறும்
299. ஒரு குடம் பாலுக்கு ஒரு துளிப் பிரை
300. ஒரு கை தட்டினால் ஓசை எழும்புமா?
301. ஒரு கை முழம் போடுமா?
302. ஒரு நன்றி செய்தவரை உள்ளளவும் நினை
303. ஒருநாள் கூத்துக்கு மீசையைச் சிரைக்கவா?
304. ஒருபாளைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்
305. ஒரு பிள்ளையும் பிள்ளையா ஒரு மரமும் தோப்பா?
306. ஒரு பொய்யை மறைக்க ஒன்பது பொய் சொல்லுதல்
307. ஒருமைப்பாடில்லாத குடி ஒருமிக்கக் கெடும்

308. ஒருவர் அறிந்தால் இரகசியம், இருவர் அறிந்தால் அம்பலம்
309. ஒருவனாய்ப் பிறந்தால் தனிமை, இருவராய்ப் பிறந்தால் பகைமை
310. ஒவ்வாக் கூட்டிலும் தனிமை அழகு
311. ஒழுக்கம் உயர்குலத்தில் நன்று
312. ஒளிக்கப் போயும் தலையாரி வீட்டிலா?
313. ஓசை பெறும் வெண்கலம், ஓசை பெற மட்கலம்
314. ஓடவுமாட்டான் பிடிக்கவுமாட்டான், ஓயாமற் பேசுவான்
315. ஓடிப்போனவனுக்கு ஒன்பதாமிடத்திலே இராசா, அகப் பட்டவனுக்கு அட்டமத்திலே சனி
316. ஓடுகிற ஆறு ஓடிக்கொண்டே இருக்குமா?
317. ஓடுகிறவனைக் கண்டால் துரத்துகிறவனுக்கு இலேசு
318. ஓட்டைக் கப்பலுக்கு ஒன்பது மாலுமி
319. ஓட்டைச் சட்டியானாலும் கொழுக்கட்டை வெந்தாற் சரி
320. ஓணன் வேலிக்கிழுக்கிறது, தவளை தண்ணீருக்கிழுக்கிறது
321. ஓதாதார்க்கு இல்லை உணர்வொடு ஒழுக்கம்
322. ஓதுவார் எல்லாம் உழுவான் தலைக்கடையில்
323. ஓர் ஊருக்கு ஒரு வழியா?
324. ஓர் ஊர்ப் பேச்சு ஓர் ஊருக்கு ஏச்சு
325. ஓளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு கழிவு
326. ஓளவை சொல்லுக்கு அச்சம் இல்லை
327. கங்கையில் மூழ்கினாலும் காக்கை அன்னம் ஆகுமா?
328. கசடறக் கல்லார்க்கு இசை உறல் இல்லை
329. கடந்து போனது கரணம் போட்டாலும் வராத
330. கடலுக்குக் கரை போடுவார் உண்டா?
331. கடலைத் தாண்ட ஆசையுண்டு, கால்வாயைத் தாண்டக் காலில்லை
332. கடல் கொதித்தால் விளாவ நீர் ஏது?
333. கடல் திடலாகும், திடல் கடலாகும்
334. கடல் மீனுக்கு நீச்சல் பழக்க வேண்டுமா?
335. கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்
336. கடன் இல்லாத கஞ்சி கால்வயிறு போதும்.
337. கடன் வாங்கிக் கடன் கொடுத்தவனும் கெட்டான், மரம் ஏறிக் கைவிட்டவனுங் கெட்டான்.

338. கடன் வாங்கியும் பட்டினி, கல்யாணம் பண்ணியும்
சந்நியாசி
339. கடிந்த சொல்லினும் கனிந்த சொல்லே நன்மை
340. கடுகத்தனை நெருப்பானாலும் போரைக் கொளுத்திவிடும்
341. கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் போகுமா?
342. கடுகு போன இடம் ஆராய்வார், பூசினிக்காய் போன
இடம் தெரியாது
343. கடுங்காற்று மழைகூட்டும், கடுஞ் சினேகம் பகை கூட்டும்
344. கடுஞ் செட்டுத் தயவைக் கெடுக்கும்
345. கடைந்த மோரிலே குடைந்து வெண்ணெய் எடுக்கிறது
346. கடையில் தேங்காயை எடுத்து வழியில் பிள்ளையாருக்கு
உடைத்ததுபோல
347. கட்டக் கரியமணி இல்லாமற் போனாலும் பேர் பொன்
னம்மாள்
348. கட்டினவனுக்கு ஒரு வீடானால் கட்டாதவனுக்குப்
பல வீடு
349. கட்டிக் கொடுத்த சோறும் கற்றுக்கொடுத்த சொல்லும்
எத்தனை நாள் நிற்கும்?
350. கட்டின வீட்டுக்கு எட்டு வக்கணை
351. கட்டைப்பாறையை விழுங்கிவிட்டுச் சக்குநீர் குடித்தால்
தீருமா?
352. கட்டோடே போனால் கனத்தோடு வரலாம்
353. கணக்கன் கணக்கறிவான், தன் கணக்கைத் தான் அறி
யான்
354. கணக்கன் கணக்கைத் தின்னாவிடில், கணக்கனைக் கணக்
குத் தின்றாவிடும்
355. கணக்கைப் பார்த்தால் பிணக்கு வரும்
356. கண் கண்டது கை செய்யும்
357. கண் குருடு ஆனாலும் நித்திரையில் குறையுமா?
358. கண் குற்றம் கண்ணுக்குத் தெரியுமா?
359. கண் கெட்ட பிறகா சூரிய வணக்கம்?
360. கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான்
361. கண்டது கேட்டது சொல்லாதே, காட்டு மரத்திலே
நில்லாதே

362. கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்
 363. கண்டால் ஒரு பேச்சு, காணாவிட்டால் ஒரு பேச்சு
 364. கண்ணிலே குத்திய விரலைக் கண்டிப்பார் உண்டோ?
 365. கண்ணிற் புண் வந்தால் கண்ணாடி பார்த்தலாகாது
 366. கதிசெட்ட மாப்பிள்ளைக்கு எருமுட்டை பணியாரம்
 367. கதிரவன் சிலரைக் காயேன் என்குமோ?
 368. கதைக்குக் காலுமில்லைத் தலையுமில்லை
 369. கத்தரிக்காய் வாங்கப் பூசினிக்காய் கொசுறா?
 370. கந்தை ஆனாலும் கசக்கிக் கட்டு, கூழ் ஆனாலும் குளித்துக் குடி
 371. கபடன் சொல்லினும் கடிய சொல்லே நலம்
 372. கப்பல் ஏறிப் பட்டகடன் கொட்டை நூற்று விடியும்?
 373. கப்பற்காரன் பெண்டாட்டி தொப்பைக்காரி, கப்பல் உடைந்தால் பிச்சைக்காரி
 374. கப்பற்காரன் வாழ்வு காற்று அடித்தாற் போச்சு
 375. கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவிபாடும்
 376. கம்புக்குக் களை வெட்டினாற்போலும் இருக்கவேண்டும், தம்பிக்குப் பெண் கொண்டாற்போலும் இருக்கவேண்டும்
 377. கம்மாளன் நாய் சம்மட்டித் தொனிக்கு அஞ்சுமா?
 378. கரணம், தப்பினால் மரணம்
 379. கரி விற்ற பணம் கறுப்பாய் இருக்குமா?
 380. கருமத்தை முடிக்கிறவன் கட்டத்தைப் பாரான்
 381. கரும்பு கசக்கிறது வாய்க் குற்றம்
 382. கரும்பு தின்னக் கூலியா?
 383. கரும்பை விரும்ப அது வேம்பாயிற்று
 384. கரும்பு ருசி என்று வேறோடு பிடுங்கலாமா?
 385. கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லுங் கரையும்
 386. கலகத்திலே புளுகாதவன் நரகத்திலே போவான்
 387. கலகம் பிறந்தால் நியாயம் பிறக்கும்
 388. கற் கிணற்றுக்கு ஏற்ற இரும்பு தோண்டி
 389. கல்லடிச் சித்தன் போனவழி, காடுமேடெல்லாம் தவிடு பொடி
 390. கல்லாடம் படித்தவனோடு மல்லாடாதே
 391. கல்லாதவரே கண்ணில்லாதவர்

392. கல்லாதார் செல்வத்திலும் கற்றார் வறுமை நலம்
393. கல்லுக்குள் தேரையைக் காப்பாற்றவில்லையா ?
394. கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமா ?
395. கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணும், நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணும்
396. கல்லைக் குத்துவானேன் கை நோகிறதென்று அழுவானேன் ?
397. கல்வி அழகே அழகு
398. கல்வி இல்லாச் செல்வம் கற்பில்லா அழகு
399. கல்வி கரையில கற்பவர் நாள் சில
400. கல்விக் கிருவர், களவுக் கொருவர்
401. கவலையுடையார்க்குக் கண்ணுறக்கம் வாராது
402. கழுதை கெட்டால் குட்டிச்சவர்
403. கழுதைக்கு உபதேசம் காதிலே ஓதினாலும் அபயக்குரலே அன்றி அங்கொன்றுமில்லை
404. கழுதைக்குத் தெரியுமா கரும்பு ருசி ?
405. கழுதைக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு உதைக்கு அஞ்சினால் தீருமா ?
406. கழுதை தேய்ந்து கட்டெலும்பாயிற்று
407. களை பிடுங்காப் பயிர் காற் பயிர்
408. கள் விற்றுக் கலப்பணம் சம்பாதிப்பதைவிடக் கர்ப்பூரம் விற்றுக் காற்பணம் சம்பாதிப்பது மேல்
409. கள்ள மனம் துள்ளும்
410. கள்ளனும் தோட்டக்காரனும் ஒன்றுகூடினால் விடியுமட்டும் திருடலாம்
411. கள்ளனை நம்பினாலும் குள்ளனை நம்பலாகாது
412. கள்ளன் மனையானைக் களவுப் பொருளைக் காணும் குறி கேட்கலாமா ?
413. கள்ளிக்கு முள்வேலி இடுவானேன் ?
414. கள்ளைக் குடித்தால் உள்ளதைச் சொல்லுவான்
415. கறந்த பாலும் எச்சில், பிறந்த பிள்ளையும் எச்சில்
416. கறந்த பாலைக் காய்ச்சாமற் குடித்தால், காச வியாதி தானே எடுபடும்
417. கறுப்பு நாய் வெள்ளை நாய் ஆகுமா ?

418. கறையான் புற்றில் அரவம் குடிகொண்டதுபோல
 419. கற்கையில் கல்வி கசப்பு, கற்றபின் அதுவே இனிப்பு
 420. கற்பில்லாத அழகு, வாசனை இல்லாத பூ
 421. கற்றது கைமண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு
 422. கற்றோர்க்குச் சென்ற விடமெல்லாஞ் சிறப்பு
 423. கனத்தால் இனமாகும், பணத்தால் சனமாகும்
 424. கனவில் கண்ட பணம் செலவிற்கு உதவுமா?
 425. கனிந்த பழம் தானே விழும்
 426. கன்னி இருக்கக் காளை மணம் ஏறலாமா?
 427. காகம் வலமானால் ஆயுசு விருத்தியாகும்
 428. காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன் குஞ்சு
 429. காக்கையின் கழுத்தில் பனங்காயைக் கட்டினது போல
 430. காசுக்கு ஒரு குதிரையும் வேண்டும், காற்றைப்போலப்
 பறக்கவும் வேண்டும்
 431. காசுக்குப் போன மானம் கோடி கொடுத்தாலும் வராது
 432. காடு காத்தவனும் கச்சேரி காத்தவனும் பலன் அடை
 வான்
 433. காடு வாவா என்கிறது வீடு போபோ என்கிறது
 434. காட்டில் எறித்த நிலாவும் கானலுக்குப் பெய்த மழையும்
 435. காட்டு வாழை வந்தால் வீட்டு வாழை போகும்
 436. காட்டை வெட்டிச் சாய்த்தவனுக்குக் கம்பு பிடுங்கப்
 பயமா?
 437. காண ஒருதரம் கும்பிட ஒருதரமா?
 438. காணி ஆசை கோடி கேடு
 439. காணிக்குச் சோம்பல் கோடிக்கு வருத்தம்
 440. காதற்ற ஊசியும் வாராது காணுங் கடை வழிக்கே
 441. காது காது என்றால் செவிடு செவிடு என்றான்
 442. காத்நிருந்தவன் பெண்டாட்டியை நேற்று வந்தவன்
 கொண்டு போனான்
 443. காப்புச் சொல்லும் கை மெலிவை
 444. காமலைக் கண்ணனுக்குக் கண்டதெல்லாம் மஞ்சள் நிறம்
 445. காய்ப் பாரத்தைக் கொடி தாங்காதா?
 446. காய்ச்சலும் கழிச்சலும் சேர்ந்துவிட்டால் நம்பப்படாது
 447. காய்த்த மரம் கல்லடி படும்

448. காய்ந்தும் கெடுத்தது பெய்தும் கெடுத்தது
 449. காராம் பசவுக்குப் புல்லுமாம், நந்தவனத்துக்குக் களையு
 மாம்
 450. காரியமாகும் வரையில் கழுதையையும் காலைப்பிடி
 451. காரியம் பெரிதோ? வீரியம் பெரிதோ?
 452. கார்த்திகைக்குப் பின் மழையும் இல்லை, கர்ணனுக்குப்
 பின் கொடையும் இல்லை.
 453. காலமே எழுந்திருந்து காக்கை பார்க்கிறது ஆகாது
 454. காலம் செய்கிறது ஞாலம் செய்யாது
 455. காலம்போம் வார்த்தை நிற்கும், கப்பல்போம் துறை
 நிற்கும்
 456. காலளவே ஆகுமாம் கப்பலின் ஓட்டம், நூலளவே ஆகு
 மாம் நுண்சீலை
 457. காலுக்குத் தக்க செருப்பும், கூலிக்குத் தக்க உழைப்பும்
 458. காலைக் கல்லு மாலைப் புல்லு
 459. காலைச் சுற்றின பாம்பு கடியாமல் விடாது
 460. காலை துயில்வானும் மாலை இருப்பானும் பதர்
 461. கால்வாயைத் தாண்டாதவன் கடலைத் தாண்டுவானா?
 462. காவடிப்பாரம் சுமக்கிறவனுக்குத் தெரியும்
 463. காளை போனவழியே கயிறு போகும்
 464. காற்றில்லாமல் தூசி பறக்குமா?
 465. காற்று உள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்
 466. காற்றுக்கு எதிரே துப்பினால் முகத்தில் விழும்
 467. கிட்ட வா நாயே என்றால் மூஞ்சியை நக்குகிறது.
 468. கிட்டாதாயின் வெட்டென மற
 469. கிணறுவெட்டித் தாகம் தீர்க்கலாமா?
 470. கிணற்றின் ஆழமும் கயிற்றின் நீளமும் பார்க்கவேண்டும்
 471. கிணற்றுக்குத் தப்பித் தீயிலே பாய்ந்தான்
 472. கிணற்றுத் தவளைக்கு நாட்டு வளப்பம் ஏன்?
 473. கீரைக் கடைக்கும் எதிர்க்கடை வேண்டும்
 474. கீரைத் தண்டு பிடுங்க ஏலப்பாட்டு ஏன்?
 475. கீர்த்தியால் பசி தீருமா?
 476. கீறி ஆற்றினால் புண் ஆறும்
 477. குங்குமம் சுமந்த கழுதை மணம் அறியுமா?

478. குசவனுக்கு ஆறுமாதம் தடியடிகர்ரனுக்கு அரை நாழி
479. குடல் காய்ந்தால் குதிரையும் வைக்கோல் தின்னும்
480. குடியிருக்க வந்தாயோ கொள்ளிவைக்க வந்தாயோ
481. குடி இருந்து பார், கூட்டுப் பயிர் இட்டுப் பார்
482. குடிக்கிறது கூழ், கொப்பளிக்கிறது பன்னீர்
483. குடி, சூது, விபசாரம் குடியைக் கெடுக்கும்
484. குடிவைத்த வீட்டிற் கொள்ளி வைக்கலாமா?
485. குடும்பத்தில் இளையவனும் கூத்தாடியில் கோமாளியும்
ஆகாது
486. குட்டுப்பட்டாலும் மோதிரக் கையாலே குட்டுப்படவேண்
டும்
487. குணத்தை மாற்றக் குருவில்லை
488. குணமில்லா விதையெல்லாம் அவித்தை
489. குணம் பெரிதேயன்றிக் குலம் பெரிதல்ல
490. குண்டு சட்டியிலே குதிரை ஒட்டுகிறது
491. குண்டுமணி குப்பையிற் கிடந்தாலும் குன்றுமா நிறம்?
492. குதித்துக் குதித்து மாவிடித்தாலும் குந்தாணிக்கு ஒரு
கொழுக்கட்டைக் கிடையாது
493. குதிரை இருப்பு அறியும், கொண்ட பெண்டாட்டி குணம்
அறிவாள்
494. குதிரை எட்டடி பாய்ந்தால் குட்டி பதினாறுடி பாயும்
495. குதிரை குருடானாலும் கொள்ளுத் தின்கிறதில் குறையுமா?
496. குதிரை செத்ததல்லாமல் குழிதோண்ட மூன்று பணம்
497. குதிரை ஏறாமல் கெட்டது, கடன் கேளாமல் கெட்டது
498. குதிரை குணமறிந்தல்லவோ தம்பிரான் கொம்பு கொடுக்க
வில்லை
499. குதிரையில்லா ஊருக்குக் கழுதை தம்பிரான்
500. குத்தக் கூலியும் கொடுத்து எதிர் மூச்சும் போடுகிறதா?
501. குந்தியிருந்து தின்றால் குன்றும் மாளும்
502. குபேரன் பட்டணத்திலும் விறகு தலையன் உண்டு
503. குப்புற விழுந்தாலும் மீசையில் மண் படவில்லை என்கிறான்
504. குப்பை உயரும் கோபுரம் தாழும்
505. கும்பி கூழுக்கு அழுகிறது, கொண்டை பூவுக்கு அழுகிறது
506. கும்பிடு கொடுத்துக் கும்பிடு வாங்கு

507. குரங்கின் கைப் பூமாலை
 508. குரங்குக்குப் புத்திசொல்லித் தூக்கணங்குருவி கூண்டு இழந்தது
 509. குரு இல்லார்க்கு வித்தையுமில்லை, முதல் இல்லார்க்கு ஊதியமுமில்லை
 510. குருடனுக்குக் குருடன் கோல் பிடிக்க முடியுமா ?
 511. குருடனுக்கு வேண்டியது கோல்
 512. குருடனும் செவிடனும் கூத்துப் பார்க்கப்போய், குருடன் கூத்தைப் பழித்தான், செவிடன் பாட்டைப் பழித்தான்
 513. குருட்டுக் கண்ணுக்குக் குறுணி மையிட்டுமென்ன ?
 514. குருட்டுப் பூனை விட்டத்திற் பாய்ந்தாற்போல
 515. குருமொழி மறந்தோன் திருவழிந்து அழிவான்
 516. குருவிலார்க்கு வித்தையுமில்லை, முதலிலார்க்கு இலாபமுமில்லை
 517. குரைக்கிற நாய் வேட்டை பிடிக்குமா ?
 518. குலம் குப்பையிலே, பணம் பந்தியிலே
 519. குலவித்தை கற்றுப்பாதி கல்லாமற் பாதி
 520. குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடின இடத்திலே
 521. குழிப்பிள்ளையை நரி சுற்றுகிறதுபோல
 522. குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொண்டதுபோல
 523. குறவழக்கும் இடைவழக்கும் கொஞ்சத்தில் தீராத
 524. குறை குடம் தளும்பும், நிறைகுடம் தளும்பாத
 525. குறையைச் சொல்லி நிறைய அள
 526. குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுகுறு என்னும், குறும்பியுள்ள காது தினவு கொள்ளும்
 527. குற்றம் பார்க்கிற் சுற்றம் இல்லை
 528. குன்றி மணிக்கும் குண்டியில் கறுப்பு
 529. கூரையேறிக் கோழி பிடிக்க மாட்டாத குருக்களா, வானங்கீறி வைகுண்டம் காட்டுவார் ?
 530. கூரைமேலே சோறுபோட்டால் ஆயிரம் காசும்
 531. கூலியைக் குறைக்காதே வேலையைக் கெடுக்காதே
 532. கூழுக்கு மாங்காய் கொண்டாட்டம், குரங்குக்குத் தேங்காய் கொண்டாட்டம்
 533. கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை

534. கெடுக்கினுங் கல்வி கேடுபடாது
 535. கெடுமதி கண்ணுக்குத் தோன்றாது
 536. கெடுவான் கேடு நினைப்பான்
 537. கெட்டாலும் செட்டி செட்டியே, கிழிந்தாலும் பட்டுப் பட்டே
 538. கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டு நாளையில் தெரியும்
 539. கெட்டும் பட்டணம் சேர்
 540. கெண்டையைப் போட்டு வரலை இழு
 541. கெரடி கற்றவன் இடறி விழுந்தால் அதுவும் ஒரு வித்தை என்பான்
 542. கெலிப்பும் தோற்பும் ஒருவர் பங்கல்ல
 543. கேடுவரும் பின்னே, மதிக்கெடுவரும் முன்னே
 544. கேட்டதெல்லாம் நம்பாதே, நம்பினதெல்லாம் சொல்லாதே
 545. கேளும் கிளையும் கெட்டோர்க்கு இல்லை
 546. கேள்விப் பேச்சில் பாதிதான் நிசம்
 547. கைக்கு எட்டினது வாய்க்கு எட்டவில்லை
 548. கைக்கோளனுக்குக் காற்புண்ணும் நாய்க்குத் தலைப்புண்ணும் ஆறு
 549. கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடி வேண்டுமா?
 550. கைப்பொருளற்றால் கட்டினவளும் பாராள்
 551. கையாளாத ஆயுதம் துருப்பிடிக்கும்
 552. கையிலே காசு வாயிலே தோசை
 553. கையில் உண்டானால் காத்திருப்பார் ஆயிரம் பேர்
 554. கையில் பிடிப்பது துளசிமாலை, கக்கத்தில் இடுக்குவது கன்னக்கோலாம்.
 555. கையூன்றிக் கரணம் போடவேண்டும்
 556. கொக்கின் தலையில் வெண்ணெய் வைத்துப் பிடிப்பது போல
 557. கொசுவுக்கு அஞ்சிக் குடிபெயர்ந்து போகிறதா?
 558. கொடி சுற்றிப் பிறந்த பிள்ளை குலத்திற்கு ஆகாது
 559. கொடிக்குக் காய் கனமா?
 560. கொடுக்கிறவனைக் கண்டால் வாங்குகிறவனுக்கு இளக் காரம்?

561. கொடுங்கோல் அரசு நெடுங்காலம் நில்லாது
 562. கொடுத்ததைக் கேட்டால் அடுத்ததாம் பகை
 563. கொட்டிக் கிழங்கும் ஒரு முட்டுக் குதவும்
 564. கொட்டினால் தேள், கொட்டாவிட்டால் பிள்ளைப்பூச்சியா?
 565. கொண்டானும் கொடுத்தானும் ஒன்று, கலியாணத்தைக்
 கூட்டிவைத்தவன் வேறு
 566. கொண்டவன் உறுதியாக இருந்தால் கோபுரமேறிச்
 சண்டை போடலாம்
 567. கொலைக்கஞ்சாதவன் பழிக்கஞ்சவானா?
 568. கொல்லன் தெருவில் ஊசி விலைபோமா?
 569. கொல்லைக்காட்டு நரி சலசலப்புக்கஞ்சமா?
 570. கொள்ளிக்கு எதிர்போனாலும் வெள்ளிக்கு எதிர் போக
 லாகாது
 571. கோடி வித்தையும் கூழுக்கு
 572. கோள் சொல்பவனைக் கொடுத்தேள் என நினை
 573. கோணிக் கோடி கொடுப்பதிலும் கோணமற் காணி
 கொடுப்பது நல்லது
 574. கோத்திரமறிந்து பெண்ணைக் கொடு, பாத்திரமறிந்து
 பிச்சையிடு
 575. கோபம் உள்ள இடத்தில் குணம் உண்டு
 576. கோபம் சண்டாளம்
 577. கோயிற் பூனை தேவர்க்கஞ்சமா?
 578. கோழி கறுப்பானால் அதன் முட்டையுங் கறுப்பா?
 579. கோழி மிதித்துக் குஞ்சு முடம் ஆகுமா?
 580. கோளுஞ் சொல்லிக் கும்பிடுவானேன்?
 581. கௌவை சொல்லில் எவ்வர்க்கும் பகை
 582. சண்டிக் குதிரைக்கு நொண்டிச் சாரதி
 583. சத்தியமே வெல்லும், அசத்தியமே கொல்லும்
 584. சந்திரனைப் பார்த்து நாய் குரைத்தாவதென்ன?
 585. சந்தியிலே அடித்ததற்குச் சாட்சியா?
 586. சந்திரன் மறைந்தபின் நிலா நிற்குமா?
 587. சபையிலே நக்கிரன் அரசிலே விற்சேரன்
 588. சப்பாணி மாப்பிள்ளைக்குச் சந்தொடிந்த பெண்டாட்டி
 589. சமண சந்நியாசி கையில் சீலைப்பேன் அகப்பட்டது போல

590. சம்பளம் இல்லாத சேவகனும் கோபமில்லாத எசமானும்
591. சருகைக் கண்டு தணல் அஞ்சமா?
592. சருக்கரை என்றால் தித்திக்குமா?
593. சுவதியில் கல் விட்டெறிந்தால் மேலே தெறிக்கும்
594. சனிப் பிணம் தனிப் போகாது
595. சன்மத்தால் சாதியோ, கன்மத்தால் சாதியோ?
596. சாகத் துணிந்தவனுக்குச் சமுத்திரமும் முழங்கால்
597. சாகிறவரைக்கும் சங்கடமானால் வாழுகிறது எக்காலம்?
598. சாகிறவரையில் வைத்தியன் விடான், செத்தாலும் விடான்
பஞ்சாங்கக்காரன்
599. சாட்சிக்காரன் காலில் விழுவதிலும் சண்டைக்காரன்
காலில் விழலாம்
600. சாட்டை அடியும் சவுக்கு அடியும் பொறுக்கலாம், மூட்டுப்
பூச்சிக் கடியும் முணுமுணுப்பும் ஆகா
601. சாட்டை இல்லாப் பம்பரம் ஆட்டிவைக்க வல்லவன்
602. சாண் ஏற முழம் சறுக்குகிறது
603. சாது மிரண்டால் காடு இடங் கொள்ளாது
604. சாத்திரம் பாராத வீடு சமுத்திரம், பார்த்த வீடு
தரித்திரம்
605. சாத்திரம் பொய்யென்றால் கிரகணத்தைப் பார்
606. சாப்பிள்ளை பெற்றாலும் மருத்துவிச்சி கூலி தப்பாது
607. சாராயத்தை வார்த்துப் பூராயத்தைக் கேள்
608. சிட்டுக் குருவிமேல் பனங்காயை வைத்ததுபோல
609. சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்
610. சித்திரையென்று சிறுக்கிறதும்மில்லை, பங்குனியென்று
பருக்கிறதும்மில்லை
611. சித்திரை மாதத்திற் செல்வன் பிறந்தால் சீருஞ் சிறப்புங்
கெடும்
612. சிந்தின வீட்டிலே சேராது, மங்கின வீட்டிலே வாராது
613. சிம்பிலே வளையாதது பம்பிலே வளையப் போகிறதா?
614. சிரைத்தால் மொட்டை, வைத்தால் குடுமி
615. சில்லறைக் கடன் சீரழிக்கும்
616. சிவனே என்றிருந்தாலும் தீவினை விடவில்லை
617. சிறிய பாம்பானாலும் பெரிய தடி கொண்டடி

618. சிறியாரோடு இணங்காதே, செம்புக்குப் புளிவிட்டுக்
கடையாதே
619. சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழு
620. சிறு குழந்தை இல்லாத வீடும் வீடல்ல சீரக மீட்டு
ஆக்காத கறியும் கறியல்ல
621. சிறு தீ பெரு நெருப்பு
622. சிறு துரும்பும் பல்லுக்குத்த உதவும்
623. சிறு மீன் எல்லாம் பெரு மீனுக்கு இரை
624. சிறுமையிற் கல்வி சிலைமேல் எழுத்து
625. சிறுமையும் பெருமையும் தான் தர வரும்
626. சிற்றாள் எட்டு ஆளுக்குச் சரி
627. சீ என்கிற வீட்டிலே பேயும் நுழையாது
628. சிச்சி என்கிறதும் இந்த வாய்தான், சிவா சிவா என்கிற
தும் இந்த வாய்தான்
629. சீரங்கத்திலே பிறந்த பிள்ளைக்குத் திருவாய்மொழி கற்
பிக்கவேண்டுமா?
630. சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே
631. சுக துக்கம் சுழல் சக்கரம்
632. சுடர் விளக்காயினும் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டும்
633. சுட்ட சட்டி அறியுமா அப்பத்தின் சுவையை?
634. சுட்ட மண்ணும் பச்சை மண்ணும் ஒட்டுமா?
635. சுண்டைக்காயிலேகடிக்கிற துபா தியா, வைக்கிற துபா தியா?
636. சுண்டைக்காய் காற்பணம், சமைகூலி முக்காற்பணம்
637. சுத்தம் சோறு போடும், எச்சில் இரக்கவைக்கும்
638. சுத்த வீரனுக்கு உயிர் துரும்பு
639. சுமப்பவனல்லவோ அறிவான் காவடிப்பாரம்
640. சும்மா இருக்கிற தம்பிரானுக்கு இரண்டு பட்டை
641. சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆண்டி
642. சும்மா கிடைக்குமோ சோணசலன் பாதம்
643. சும்மா வந்த மாட்டைப் பல்லைப் பிடித்துப் பாராதே
644. சுயபுத்தி போனாலும் சொற்புத்தி வேண்டாமா?
645. சுவரை வைத்துக்கொண்டல்லவோ சித்திரம் எழுத
வேண்டும்?
646. சுவர்க்கத்திலே தோட்டியுஞ் சரி தொண்டைமானுஞ் சரி

647. சுவாமி வரங்கொடுத்தாலும் பூசாரி இடங்கொடுக்கமாட்
டான்
648. சூடு கண்ட பூனை அடுப்பங்கரையிற் சேராது
649. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்
650. சூரியன் வெளிச்சத்தில் சுடர்விளக்கு என்னத்திற்கு ?
651. செக்களவு பொன்னிருந்தாலும் செதுக்கியுண்டால் எத்
தனை நாளுக்குக் காணும்?
652. செடியிலே வணங்காததா மரத்திலே வணங்கும்?
653. செட்டி மிடுக்கோ சரக்கு மிடுக்கோ?
654. செட்டி பணத்தைக் குறைத்தான், சேணியன் காலைக்
குறைத்தான்
655. செட்டியார் வாழ்வு செத்தால் தெரியும்.
656. செத்த ஆடு காற்பணம் சமைகூலி முக்காற் பணம்
657. செத்த நாய் திரும்பக் கடியாது
658. செத்தவன் உடைமை இருந்தவனுக்கு அடைக்கலம்
659. செய்வன திருந்தச் செய்
660. செய்யும் தொழிலெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கில் நெய்யும்
தொழிலுக்கு நிகரில்லை
661. செருப்பால் அடித்தாலும் திருட்டுக் கை நிற்காது
662. செருப்பின் அருமை வெயிலில் தெரியும், நெருப்பின்
அருமை குளிரில் தெரியும்
663. செருப்புக்காகக் காலைத் தறிக்கிறதா?
664. செலவில்லாச் செலவு வந்தால் களவில்லாக் களவு வரும்
665. செல்வர்க்கு அழுகு செழுங்கிளை தாங்குதல்
666. செவிடன் காதிலே சங்கு ஊதினதுபோல
667. சென்மத்திற் பிறந்தது செருப்பாலடித்தாலும் போகாது
668. சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பே கல்வி
669. சேணியனைக் கெடுக்கச் சாண் குரங்கு பத்தாதா?
670. சேரச்சேரப் பணவாசை, பெறப்பெறப் பிள்ளை ஆசை
671. சேராத இடத்திலே சேர்ந்தால் துன்பம் வரும்
672. சேற்றிலே புதைந்த யானையைக் காக்கையுங் கொத்தும்
673. சைகை அறியாதவன் சற்றும் அறியான்
674. சொப்பனம் கண்ட அரிசி சேற்றறுக்காகுமா?
675. சொல் அம்போ வில் அம்போ?

676. சொல்லாது பிறவாது அள்ளாது குறையாது
 677. சொல்லாமற் செய்வர் நல்லோர், சொல்லியுஞ் செய்பார்
 கசடர்
 678. சொல்லிப் போகவேணும் சுகத்துக்கு, சொல்லாமற்
 போகவேணும் துக்கத்துக்கு
 679. சொல்ல வல்லவனை வெல்லல் அரிது
 680. சொறிந்து தேய்க்காத எண்ணெயும் பரிந்து இடாத
 சோறும் பாழ்
 681. சொற்கேளாப் பிள்ளையினால் குலத்துக்கினம்
 682. சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை
 683. சோம்பலே சோறு இன்மைக்குப் பிதா
 684. சோம்பேறிக்கு வாழைப்பழம் தோலோடே
 685. சோற்றுக்குக் கேடு பூமிக்குப் பாரம்
 686. சோற்றுக்கும் கறுப்புண்டு சொல்லுக்கும் பழுதுண்டு
 687. ஞானமும் கல்வியும் நாழி அரிசியிலே
 688. தகப்பன் தேடக் கர்த்தன், பிள்ளை அழிக்கக் கர்த்தன்
 689. தங்கமெல்லாம் தவிட்டுக்கு மாறுகிறது
 690. தங்கம் தரையிலே தவிடு பாளையிலே
 691. தங்கைச்சி பிள்ளை தன் பிள்ளையானால் தவத்துக்குப்
 போவான் ஏன்?
 692. தஞ்சம் என்று வந்தவனை வஞ்சித்தல் ஆகாது
 693. தடி எடுத்தவனெல்லாம் வேட்டைக்காரனா?
 694. தட்டானுக்குப் பயந்தல்லவோ அணிந்தான் சிவன்
 சர்ப்பத்தையே
 695. தட்டானும் செட்டியும் ஒன்றனால் தங்கம் கொடுத்தவன்
 வாயிலே மண்
 696. தட்டிப் பேச ஆள் இல்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப் பிர
 சண்டன்
 697. தணிந்த வில்லுத்தான் தைக்கும்
 698. தண்ணீரிலே விளைந்த உப்பு தண்ணீரிலே கரைய
 வேண்டும்
 699. தண்ணீரையும் தாயையும் பழிக்கலாமா?
 700. தண்ணீர் வெந்நீரானாலும் நெருப்பை அவிக்கும்
 701. தந்தை எவ்வழி மைந்தன் அவ்வழி

702. தந்தைசொல் மிக்க மந்திரமில்லை
 703. தம் இனம் தம்மைக் காக்கும், வேலி பயிரைக் காக்கும்
 704. தம்பி உடையவன் படைக்கு அஞ்சான்
 705. தருமம் தலை காக்கும்
 706. தலை இடியும் காய்ச்சலும் தனக்கு வந்தால் தெரியும்
 707. தலை இருக்க வால் ஆடுமா?
 708. தலைக்குத் தலை பெரியதனம் உலைக்கரிசியில்லை
 709. தலைநோவுக்குத் தலையணையைத் திருப்பிப் போட்டால் தீருமா?
 710. தலைமேலேறின வெள்ளம் சாண் ஏறியென்ன, முழம் ஏறியென்ன?
 711. தலையின் எழுத்திருக்கத் தந்திரத்தால் வெல்லலாமா?
 712. தலையிலே இடித்த பிறகா தாழ்க் குணிகிறது?
 713. தலைவலி போய்த் திருவலி வந்தது
 714. தலையாரியும் அதிகாரியும் ஒன்றானால் சம்மதித்தபடி திருடலாம்
 715. தவத்துக்கொருவர் கல்விக்கிருவர்
 716. தவனை தன் வாயாற் கெடும்
 717. தவிட்டுக்கு வந்த கைதான் தங்கத்துக்கும் வரும்
 718. தழைத்த மரத்துக்கு நிழலுண்டு, பிள்ளை பெற்றவளுக்குப் பால் உண்டு
 719. தனக்கு என்று இருந்தால் சமயத்துக்கு உதவும்
 720. தன் இச்சையை அடக்காவிட்டால் தன்னையே ஆளும்
 721. தன் உயிரைப்போல மன்னுயிரையும் நினை
 722. தன் ஊருக்கு ஆனை, அயல் ஊருக்குப் பூனை
 723. தன் குற்றம் தனக்குத் தெரியாது
 724. தன் நெஞ்சறியாத பொய்யில்லை, தாயறியாத சூலில்லை
 725. தன் பலம்கொண்டு அம்பலம் ஏறவேண்டும்?
 726. தன்வினை தன்னைச்சடும், ஒட்டப்பம் வீட்டைச் சடும்
 727. தன்வீட்டு விளக்கென்று முத்தம் இடலாமா?
 728. தன்னாலே தான் கெட்டால் அண்ணாவியார் என்செய்வார்?
 729. தன்னை அறிந்தவன் தலைவனை அறிவான்
 730. தாடிபற்றி எரியும்போது சுருட்டுக்கு நெருப்புக் கேட்டா னாம்

731. தாட்சண்யம் தன நாசம்
 732. தாமதம் தாழ்வுக்கேது
 733. தாம்பும் அறுதல் தோண்டியும் பொத்தல்
 734. தாயும் பிள்ளையும் ஆனாலும் வாயும் வயிறும் வேறே
 735. தாயைப் பார்த்துப் பெண்ணைக் கொள்ளு, பாலைப் பார்த்துப் பசுவைக் கொள்ளு
 736. தாய்க்குப்பின் தாரம்
 737. தாய் மனம் பித்து தகப்பன் மனம் கல்லு
 738. தாய்வார்த்தை கேளாத பிள்ளை நாய்வாயிற் சீலை
 739. தாலியறுத்தவளுக்கு மருத்துவச்சி தயவு ஏன் ?
 740. தாழ்ந்த இடத்திலே தண்ணீர் தங்கும்
 741. தாழ்ந்து நின்றால் வாழ்ந்து நிற்பாய்
 742. தாழ்விலே பெருமையும் வாழ்விலே தாழ்மையும் வேண்டும்
 743. தானே கனியாத பழத்தைத் தடிக்கொண்டடித்தால் கனியுமா ?
 744. தான் ஆடாவிட்டாலும் தன் சதை ஆடும்
 745. தான் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைக்கிறது
 746. தான் கள்ளன் பிறரை நம்பான்
 747. தான் சாக மருந்து தின்பானா ?
 748. தான் தேடாப் பொன்னுக்கு மாற்றும் இல்லை உரையும் இல்லை
 749. தான் பத்தினியானால் தேவடியாள் தெருவிலும் குடியிருக்கலாம்
 750. தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால்
 751. திகம்பர சந்நியாசிக்கு வண்ணன் உறவு ஏன் ?
 752. திக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமே துணை
 753. திங்களும் சனியும் தெற்கே நோக்க வேண்டும்
 754. திட்டிக் கெட்டாரும் இல்லை, வாழ்த்தி வாழ்ந்தாரும் இல்லை
 755. திருக்காவனப் பந்தலுக்கு நிழல் உதவி வேண்டுமா ?
 756. திருடப்போனாலும் தெசை வேண்டும்
 757. திருடனை இராசவிழி விழிக்கச் சொன்னால் விழிப்பானா ?
 758. திருடனுக்குத் தோன்றும் கள்ளப் புத்தி

759. திருடனைப் பிடிக்கத் திருடனே வேண்டும்
 760. திருட்டுப் பயலுக்குப் பிரட்டுக் குருக்கள்
 761. திருவேற உருவேறும்
 762. திரைகடலோடியுந் திரவியந் தேடு
 763. தீட்டின மரத்திலே கூர் பார்க்கிறது
 764. தீப்புண் ஆறும் வாய்ப்புண் ஆறாது
 765. தீராக் கோபம் போராய் முடியும்
 766. துடைப்பக் கற்றைக்குப் பட்டுக் குஞ்சம் கட்டினாற்போல
 767. துட்டனைக் கண்டால் தூர விலகு
 768. துட்டு வந்து பெட்டியில் விழுந்ததோ, திட்டு வந்து பெட்டியில் விழுந்ததோ ?
 769. துணை போனாலும் பிணை போகாதே
 770. தும்பை விட்டு வாலைப் பிடிக்கிறது
 771. துலக்காத ஆயுதம் துருப்பிடிக்கும்
 772. துலாத்தில் வெள்ளி உலாத்தில் பெய்யும் மழை
 773. துளசிக்கு வாசமும் முள்ளுக்குக் கூர்மையும் முளைக்கிற போதே தெரியும்
 774. துள்ளுகிற மாடு பொதி சுமக்குமா ?
 775. துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு
 776. துன்பம் முந்தி, இன்பம் பிந்தி
 777. தூக்கி வளர்த்த பிள்ளையும் துடைமேல் வைத்துத் தைத்த இலையும் உருப்படாது
 778. தூங்காதவனுக்குச் சுகமில்லை
 779. தூங்குகிற நரிக்கு இரை கிடையாது
 780. தூரத்துப் பச்சை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி
 781. தூற்றல் நின்றாலும் தூவானம் நில்லாது
 782. தெய்வம் காட்டும் ; ஊட்டுமா ?
 783. தெற்கே அடித்த காற்றுத் திரும்பி அடியாதா ?
 784. தென்றல் முற்றிப் பெருங் காற்றாகும்
 785. தேசங்கள்தோறும் பாஷைகள் வேறு
 786. தேசத்தோ டொத்து வாழ்
 787. தேய்த்தாலும் சந்தனக்கட்டை மணம் போகாது
 788. தேளுக்கு மணியங் கொடுத்தால் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் கொட்டும்

789. தேனுக்குக் கொடுக்கில் விடம், தேவடியானுக்கு உடம்
பெங்கும் விடம்
790. தேள் நெருப்பில் விழுந்தால் எடுத்து விட்டவனைக்
கொட்டும்
791. தேனுக்கு ஈயைப் பிடித்துவிட வேண்டுமா ?
792. தேனேபோலும் செந்தமிழ்க் கல்வி
793. தை ஈனாப் புல்லும் இல்லை, மாசி ஈனா மரமும் இல்லை
794. தை மழை நெய் மழை
795. தையல் சொற் கேட்டால் ஆய்திடும் கேடு
796. தொடையையும் கிள்ளித் தொட்டிலையும் ஆட்டுகிறதா ?
797. தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்
798. கொட்டுக் காட்டாத வித்தை சுட்டுப் போட்டாலும்
வாராது
799. கொட்டுப் பார்த்தால் தோட்டியும் உறவு
800. தோட்டக்காரன் வாழ்வு காற்றடித்தால் போச்சுது
801. தோட்டிபோல் உழைத்துத் துரைபோல் சாப்பிடவேண்டும்
802. தோண்டக் குறுணி தூர்க்க முக்குருணி
803. தோழனாவது துலங்கிய கல்வி
804. தோழனோடும் ஏழைமை பேசேல்
805. தோன்றின யாவும் அழியும்
806. நகத்தாலே கிள்ளுகிறதைக் கோடரிகொண்டு வெட்டு
கிறான்
807. நக்குகிற நாய்க்குச் செக்கென்ன சிவலிங்கமென்ன ?
808. நடக்க அறியாதவனுக்கு நடுவீதி காதவழி
809. நடந்தால் நாடெல்லாம் உறவு, படுத்தால் பாயும் பகை
810. நடுத்தெருப் பிச்சைக்கு நாணயம் பார்க்கலாமா ?
811. நட்டுவன் பிள்ளைக்குக் கொட்டிக் காட்டவேண்டுமா ?
812. நண்டு கொழுத்தால் வளையில் இராது, தண்டு கொழுத்
தால் தரையில் இராது
813. நண்டைச் சுட்டு நரியைக் காவல் வைத்ததுபோல
814. நத்தையின் வயிற்றிலும் முத்துப் பிறக்கும்
815. நமக்காகாதது நஞ்சோ டொக்கும்
816. நமனுக்கு நாலு பிள்ளை கொடுத்தாலும் உற்றருக்கு ஒரு
பிள்ளை கொடுக்கமாட்டான்

817. நமன் அறியாத உயிரும் நாரை அறியாத குளமும் உண்டோ?
818. நயத்திலாகிறது பயத்திலாகாது
819. நரிக்கு இடங்கொடுத்தால் கிடைக்கு இரண்டு ஆடு கேட்கும்
820. நரிக்குக் கொண்டாட்டம் நண்டுக்குத் திண்டாட்டம்
821. நரை திரை இல்லை, நமனும் அங்கில்லை
822. நல் இணக்கமல்லது அல்லற் படுத்தும்
823. நல்லது செய்து நடுவழியே போனால், பொல்லாதது போகிற வழியிலே போகிறது
824. நல்ல வேளையில் நாழிப்பால் கறவாதது கன்று செத்துக் கலப்பால் கறக்குமா?
825. நல்ல மாட்டிற்கு ஒரு சூடு, நல்ல பெண்ணுக்கு ஒரு சொல்
826. நல்லவன் என்று பெயர் எடுக்க நெடுநாட் செல்லும்
827. நல்லவன் ஒரு நாள் நடுவே நின்றால் அறாத வழக்கும் அறும்
828. நல்லார் பொல்லாரை நடக்கையால் அறியலாம்
829. நல்லாரை நாவினரை பொன்னைக் கல்லினரை
830. நா அசைய நாடு அசையும்
831. நாக்கிலே இருக்கிறது நன்மையும் தீமையும்
832. நாடறிந்த பார்ப்பானுக்குப் பூணூல் வேண்டுமா?
833. நாம் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைக்கும்
834. நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணோம், கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணோம்
835. நாய் இருக்கிற இடத்தில் சண்டை உண்டு
836. நாய்க்கு வேலையும் இல்லை நிற்க நேரமும் இல்லை
837. நாய் விற்ற காசு குரைக்குமா?
838. நாலாம் தலைமுறையைப் பார்த்தால் நாவிதனும் சிற்றப்பனாவான்
839. நாலாறு கூடினால் பாலாறு
840. நாலு பேர் கூடினது சபை
841. நானைக்குத் தின்கிற பலாப்பழத்திலும் இன்றைக்குத் தின்கிற களாப்பழம் நல்லது

842. நாள் செய்வது நல்லார் செய்யார்
 843. நாற்பது வயதுக்குமேல் நாய்க் குணம்
 844. நித்தம் போனால் முத்தம் சலிக்கும்
 845. நித்திய கண்டம் பூரணயுக
 846. நித்தியம் கிடைக்குமா அமாவாசைச் சோறு?
 847. நித்திரை சுகமறியாது
 848. நிருவாண தேசத்தில் நீர்ச்சிலை கட்டியவன் பைத்திய
 காரன்
 849. நிலத்தில் எழுந்த பூண்டு நிலத்தில் மடியவேண்டும்
 850. நிழலின் அருமை வெயிலிற் போனால் தெரியும்
 851. நின்றவரையில் நெடுஞ்சுவர், விழுந்தவன்று குட்டிச்சுவர்
 852. நின்று தின்றால் குன்றும் குறையும்
 853. நீந்தமாட்டாதவனை ஆறுகொண்டு போகிறது
 854. நீர் ஆழம் கண்டாலும் நெஞ்ச ஆழம் காணப்படாது
 855. நீர் உள்ளமட்டும் மீன் குஞ்சு துள்ளும்
 856. நீர்மேல் எழுத்து நிற்குமா?
 857. நீலிக்குக் கண்ணீர் நிமையிலே
 858. நீளநீளத் தெரியும் மெய்யும் பொய்யும்
 859. துண்ணிய கருமழும் எண்ணித் துணி
 860. துனிக்கொம்பில் ஏறி அடிக்கொம்பு வெட்டுவார்களா?
 861. தூலளவே யாகுமாம் துண்ணறிவு
 862. தூல் கற்றவனே மேலவன் ஆவான்
 863. தூற்றுக்கிருந்தாலும் கூற்றுக்கு இரை
 864. தூற்றுக்குமேல் ஊற்று, ஆயிரத்துக்குமேல் ஆற்றுப்
 பெருக்கு.
 865. தூற்றைக் கெடுத்தது குறுணி
 866. நெருப்பு இல்லாமல் நீள்புகை கிளம்புமா?
 867. நெருப்பு என்றால் வாய் வெந்துபோமா?
 868. நெருப்புப் பந்தலிலே மெழுகுப் பதுமை ஆடுமா?
 869. நெல்லுக்குப் பாய்கிற தண்ணீர் புல்லுக்கும் பாயும்
 870. நேற்று உள்ளார் இன்று மாண்டார்
 871. நடைதம் புலவர்க்கு ஓளடதம்
 872. நொண்டிக் குதிரைக்குச் சறுக்கினது சாக்கு
 873. நொறுங்கத் தின்றால் நூறு வயது

874. நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்
 875. நோய் கொண்டார் பேய் கொண்டார்
 876. நோய்க் கிடங்கொடேல்
 877. பகலிற் பக்கம் பார்த்துப் பேசு, இரவில் அதுதானும் பேசாதே
 878. பகுத்தறியாமல் துணியாதே, படபடப்பாகச் செய்யாதே
 879. பகைவர் உறவு புகையெழு நெருப்பு
 880. பக்கச் சொல் பதினாயிரம்
 881. பசி வந்திடில் பத்துப் பறந்துபோம்
 882. பசித்தவன் பழங்கணக்கைப் பார்த்தாற்போல
 883. பசியிலும் ஏழை இல்லை, பார்ப்பாரிலும் ஏழை இல்லை
 884. பசியுள்ளவன் ருசியறியான்
 885. பச்சை மண்ணும் சுட்ட மண்ணும் ஒட்டுமா?
 886. பஞ்சம் நெருப்பும் ஒன்றாய்க் கிடக்குமோ?
 887. படிக்கிறது திருவாய்மொழி, இடிக்கிறது பெருமாள் கோவில்
 888. படைக்கும் ஒருவன், கொடைக்கும் ஒருவன்
 889. படை முகத்திலும் அறிமுகம் வேண்டும்
 890. படை யிருந்தால் அரணில்லை
 891. பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்
 892. பட்டா உன்பேரில் சாகுபடி என்பேரில்
 893. பட்டுக்கோட்டைக்கு வழி கேட்டால், கொட்டைப் பாக்குப் பத்துப் பணம் என்கிறாய்
 894. பட்டும் பட்டாடையும் பெட்டியிலிருக்கும், காற்காசக் கந்தை ஒடி உலாவும்
 895. பணக்காரன் பின்னும் பத்துப்பேர், பைத்தியக்காரன் பின்னும் பத்துப் பேர்
 896. பணத்தைப் பார்க்கிறதா, பழைமையைப் பார்க்கிறதா?
 897. பணம் இல்லாதவன் பிணம்
 898. பணம் உண்டானால் மணம் உண்டு
 899. பணம் என்ன செய்யும்? பத்துவிதம் செய்யும்
 900. பணம் பந்தியிலே, குலம் குப்பையிலே
 901. பண்ணப் பண்ணப் பலவிதம் ஆகும்
 902. பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும்

903. பதறாத காரியம் சிதறாது
 904. பதுங்குகிற புலி பாய்வதற்கு அடையாளம்
 905. பத்துப்பேருக்குப் பற்குச்சி, ஒருவனுக்குத் தலைச்சுமை
 906. பந்திக்கு முந்தவேண்டும், படைக்குப் பிந்தவேண்டும்
 907. பந்திக்கில்லாத வாழைக்காய் பந்தலிலே கட்டித் தொங்கு
 கிறதாம்
 908. பரணியிலே பிறந்தால் தரணி ஆளலாம்
 909. பருத்திக்கு உழுமுன்னே தம்பிக்கு எட்டு முழம்
 910. பல துளி பெரு வெள்ளம்
 911. பல நாளைத் திருடன் ஒரு நாளைக்கு அகப்படுவான்
 912. பலமரம் கண்ட தச்சன் ஒரு மரமும் வெட்டமாட்டான்
 913. பல்லக்கு ஏற யோகம் உண்டு, உன்னி ஏறச் சீவன் இல்லை
 914. பல்லுப் போனால் சொல்லுப் போச்சு
 915. பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்
 916. பழி ஒரு பக்கம் பாவம் ஒரு பக்கம்
 917. பழுத்த ஓலையைப் பார்த்துக் குருத்து ஓலை சிரிக்கிறதாம்
 918. பழுத்த பழம் கொம்பிலே நிற்குமா?
 919. பழம் புண்ணாவி பாதி பரிகாரி
 920. பள்ளிக் கணக்குப் புள்ளிக்கு உதவாது
 921. பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கு அஞ்சுமா?
 922. பனி பெய்தால் மழை இல்லை, பழம் இருந்தால் பூ
 இல்லை
 923. பனிக்கண் திறந்தால் மழைக்கண் திறக்கும்
 924. பனை ஏறி விழுந்தவனைக் கடா ஏறி மிதித்ததுபோல
 925. பனை நிழலும் நிழலோ, பகைவர் உறவும் உறவோ?
 926. பனைமரத்தின் கீழே பாலைக் குடித்தாலும் கள் என்று
 நினைப்பர்
 927. பன்றிக்குப்பின் போன கன்றும் பவ்வீ தின்னும்
 928. பன்றி பல குட்டி, சிங்கம் ஒரு குட்டி
 929. பாடம் ஏறினும் ஏடது கைவிடேல்
 930. பாடில்லாமற் பயனில்லை
 931. பாம்பு என்றால் படையும் நடுங்கும்
 932. பாம்புக்குப் பால் வார்த்து வளர்த்தாலும் விடத்தையே
 கொடுக்கும்

933. பாம்பை முட்டையிலே புலியைக் குட்டியிலே கொல்லை வேண்டும்
934. பாராத உடைமை பாழ்
935. பார்த்தால் பூனை; பாய்ந்தால் புலி
936. பாலுக்குங் காவல் பூனைக்குந் தோழன்
937. பாலைப் பார்த்துப் பசுவைக் கொள்ளு
938. பால் குடித்தவனுக்குப் பால் ஏப்பம், கள் குடித்தவனுக்குக் கள் ஏப்பம்
939. பாளைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்
940. பாளையில் இருந்தால் லவா அகப்பையில் வரும?
941. பிச்சைச் சோற்றிலும் எச்சிற் சோறு?
942. பிச்சையிட்டுக் கெட்டவனுமில்லை, பிள்ளை பெற்றுக் கெட்டவனுமில்லை
943. பிச்சை யெடுத்ததாம் பெருமாள் அதைப் பிடுங்கிக் கொண்டதாம் அனுமார்
944. பிரியமில்லாப் பெண்டிற் பேய் நன்று
945. பிள்ளை அருமை பெற்றவளுக்குத் தெரியும்
946. பிள்ளைபெற்ற பின்னன்றோ பேரிடவேண்டும்
947. பிள்ளை யார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்தது
948. பிள்ளை யார் சதூர்த்திக்கும் மீராசாயப்புக்கும் என்ன சம்பந்தம்?
949. புண்ணிலே புளி பட்டதுபோல
950. புத்திகெட்ட இராசாவுக்கு மதிகெட்ட மந்திரி
951. புத்திமான் பலவான்
952. புருவத்திற் பட்டால் கரிக்குமோ, கண்ணிற் பட்டாற் கரிக்குமோ?
953. புலி அடிக்கு முன்னே கிலி பிடிக்கும்
954. புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாய்ப் போகுமா?
955. புலி பதுங்குவது பாய்ச்சலுக்கு அடையாளம்
956. புழுங்கிப் புழுங்கி மா இடித்தாலும் புழக்கைச்சிக்கு ஒரு கொழுக்கட்டைதானே?
957. புழக்கடை மருந்து கவைக்காகாது
958. பூ மலர்ந்து கெட்டது, வாய் விரிந்து கெட்டது

959. பூசனிக்காய்க்கும் புடலங்காய்க்கும் வித்தியாசந் தெரியாமல் பேசுகிறாய்
960. பூச்சு பூச்சு என்றால் புழுக்கை தலைமேல் ஏறும்
961. பூமியைப்போலப் பொறுமை வேண்டும்
962. பூவரசிருக்கப் பொன்னுக்கு அழுவானேன்?
963. பூவிற்ற காசு மணக்குமா? புலால் விற்ற காசு நாறுமா?
964. பூனை கண்ணை மூடிக்கொண்டால் பூலோகமெல்லாம் இருட்டு என்று எண்ணிக் கொள்ளுமாம்
965. பெட்டைக்கோழி தட்டிக் கூவுமா?
966. பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்
967. பெண்டாட்டி காற் கட்டு, பிள்ளை வாய்க்கட்டு
968. பெண்டு வாய்க்கும் புண்ணியவானுக்கு, பண்டம் வாய்க்கும் பாக்கியவானுக்கு
969. பெண்ணின் கோணல் பொன்னிலே நிமிரும்
970. பெண்ணுக்குப் பொன் இட்டுப்பார், சுவருக்கு மண் இட்டுப் பார்
971. பெண்ணொன்று பிறந்தபோதே புருடன் பிறந்திருப்பான்
972. பெண் வளர்த்தி பீர்க்கங் கொடி
973. பெய்தும் கெடுத்தது, காய்ந்துங் கெடுத்தது
974. பெருங்காயம் இருந்த குடுக்கை வாசனை போகுமா?
975. பெருமாள் இருக்கிற வரையில் திருநாள் உண்டு
976. பெருமையும் சிறுமையும் வாயால் வரும்
977. பெற்ற தாயிடத்திலேயோ கற்ற வித்தையைக் காட்டுகிறது?
978. பெற்ற தாய் பசித்திருக்கப் பிராமண போசனம் செய்கிறானாம்
979. பெற்ற மனம் பித்து, பிள்ளை மனம் கல்லு
980. பேசப்பேசு எந்த மொழியும் வரும்
981. பேசப்போனயோ சாகப்போனயோ?
982. பேசாதிருந்தால் பிழை யொன்றுமில்லை
983. பேசினால் வாயாடி, பேசாதிருந்தால் ஊமைப்பயல்
984. பேதைமை என்பது மாதர்க்கு அணிகலம்
985. பேய் கொண்டாலும் கொள்ளலாம் பெண் கொள்ளல் ஆகாது

986. பேய்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் புளியமரத்தில் ஏறவேணும்
987. பேராசை பெரு நஷ்டம்
988. பேர் இல்லாச் சந்நிதி பாழ், பிள்ளை இல்லாச் செல்வம் பாழ்
989. பொங்கும் காலம் புளி, மங்கும் காலம் மாங்காய்
990. பொய்சொல்லி வாழ்ந்தவனும் இல்லை, மெய் சொல்லிக் கெட்டவனும் இல்லை
991. பொய் சொன்ன வாய்க்குப் போசனங் கிடையாது
992. பொறி வென்றவனே அறிவின் குருவாம்
993. பொறுத்தார் பூமி ஆள்வார், பொங்கினவர் காடாள்வார்
994. பொறுமை கடலினும் பெரிது
995. பொற்கலம் ஒலிக்காது, வெண்கலம் ஒலிக்கும்
996. பொன் ஆபரணத்தைப் பார்க்கிலும் புகழ் ஆபரணமே பெரிது
997. பொன்கத்தி என்று கழுத்தை அறுத்துக் கொள்ளலாமா?
998. பொன் குடத்துக்குப் பொட்டிட வேண்டுமா?
999. பொன்னாங் காணிக் குப் புளியிட்டு ஆக்கினால் உண்ணாப் பெண்ணும் ஓர் உழக்கு உண்ணும்
1000. பொன்னை யெறிந்தாலும் பொடிக்கீரையை எறியலாமா?
1001. போகாத இடத்திலே போனால் வராத சொட்டு வரும்
1002. போதனை பெரிதோ, சாதனை பெரிதோ
1003. போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து
1004. போரோடு தின்கிற மாட்டுக்குப் பிடுங்கிப் போட்டுக் கட்டுமா?
1005. போனதை நினைக்கிறவன் புத்தி கெட்டவன்
1006. மகன் செத்தாலும் சாகட்டும், மருமகன் கொட்டம் அடங்கினால் போதும்
1007. மடியிலே கனம் இருந்தால் வழியிலே பயம்
1008. மட்டான போசனம் மனதிற்கு மகிழ்ச்சி
1009. மணற் சோற்றிற் கல் ஆராய்ந்தாற் போல
1010. மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கின துபோல
1011. மண்டை உள்ள வரையில் சளி போகாது
1012. மதியாதார் வாயிலை மிதியாதிருப்பதே உத்தமம்
1013. மந்திரங் கால் மதி முக்கால்

1014. மந்திரிக்கும் உண்டு மதிக்கேடு
 1015. மயிர் ஊடாடாதார் நட்புச் சிறிது பொருள் ஊடாடக்
 கெடும்
 1016. மரத்திலிருந்து விழுந்தவனை மாடு மிதித்ததுபோல
 1017. மரம் ஏறிக் கைவிட்டவனும் கடன் வாங்கிக் கடன்
 கொடுத்தவனும் கெட்டுப் போவான்
 1018. மரம் வெட்டுகிறவனுக்கு நிழலும் மண் தோண்டுகிற
 வனுக்கு இடமும் கொடுக்கும்
 1019. மரம் வைத்தவன் தண்ணீர் வார்க்கமாட்டானா?
 1020. மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்
 1021. மருந்தும் விருந்தும் மூன்று வேளை
 1022. மருந்தேயாயினும் விருந்தோடுண்ணு
 1023. மலடிக்குத் தெரியுமா பிள்ளையின் வருத்தம்?
 1024. மலரைக் கசக்கி மணங்கொள்வார் உண்டா?
 1025. மலிந்த சரக்குக் கடைத்தெருவுக்கு வரும்
 1026. மலை இலக்கானால் குருடனும் எய்வான்
 1027. மலையைக் கல்வி எலி பிடிப்பதுபோல
 1028. மலையைத் துளைக்கச் சிற்றுளி போதாதா?
 1029. மல்லாந்து உமிழ்ந்தால் மார்மேலே விழும்
 1030. மவுனம் கலக நாசம்
 1031. மழை முகம் காணாத பயிரும், தாய்முகம் காணாத
 பிள்ளையும்
 1032. மழை விட்டும் தூவானம் விடவில்லை
 1033. மனதிலிருக்கும் இரகசியம் மதிக்கேடனுக்கு வாக்கிலே
 1034. மனப் பொருத்தம் இருந்தால் மற்றப் பொருத்தம்
 பார்க்க வேண்டுமா?
 1035. மனமுரண்டிற்கு மருந்துண்டா?
 1036. மனம் உண்டானால் இடம் உண்டு
 1037. மனம் தடுமாறினால் மாற்றானுக்கு வலிமை
 1038. மனம்போல் வாழ்வு
 1039. மன்னன் எப்படி மன்னுயிர் அப்படி
 1040. மன்னுயிரைத் தன்னுயிர் போல் நினை
 1041. மாடம் இடித்தால் கூடம்
 1042. மாடு கிழமானாலும் பாலின் சுவை போகுமா?

1043. மாடு கெட்டால் தேடலாம், மனிதர் கெட்டால் தேடலாமா ?
1044. மாடு நினைத்த இடத்தில் தொழுவம் கட்டுவார்களா ?
1045. மாடு மேய்க்காமற் கெட்டது, பயிர் பார்க்காமற் கெட்டது
1046. மாதா ஊட்டாத அன்னம் மாங்காய் ஊட்டும்
1047. மாதா மனம் எரிய வாழான் ஒரு நாளும்
1048. மா பழுத்தால் கிளிக்காம், வேம்பு பழுத்தால் காக்கைக்காம்
1049. மாமியாரும் ஒரு வீட்டு மாட்டுப் பெண்தான்
1050. மாமியாருடைத்தால் மண்கலம், மருமகளுடைத்தால் பொன் கலம்
1051. மாமியார் மெச்சின மருமகளில்லை, மருமகள் மெச்சின மாமியாரில்லை
1052. மாறடித்த கூலி மடியிலே
1053. மாரிக்காலத்தில் பதின் கலமோரும் கோடைக் காலத்தில் ஒரு படி நீருஞ் சரி
1054. மாறியல்லது காரியம் இல்லை
1055. மாலை சுற்றிப் பிறந்த பிள்ளை மாமனுக்கு ஆகாது
1056. மாவுக்குத் தக்க பணியாரம்
1057. மாற்றானுக்கு இடங்கொடேல்
1058. மாற்றிலே வளைவது மரத்திலே வளையுமா ?
1059. மானம் அழிந்த பின் மரியாதை யென்ன ?
1060. மானம் பெரிதோ ? பிராணன் பெரிதோ ?
1061. மாணைக் காட்டி மாணைப் பிடிப்பார்
1062. மிஞ்சியதுகொண்டு மேற்கே போகல் ஆகாது
1063. மிதித்தாரைக் கடியாத பாம்பு உண்டா ?
1064. மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை
1065. மீகாமன் இல்லா மரக்கலம் ஓடாது
1066. மீதுண் விரும்பேல்
1067. முகத்துக்கு முகம் கண்ணடி
1068. முக்காலும் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும் கொக்கு ஆகுமா ?
1069. முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டாற் கிட்டுமா ?

1070. முட்டாள்தனத்துக்கு முதல் பாக்குக்காரன்
 1071. முட்டையிடுகிற கேர்ழிக்கு வருத்தம் தெரியும்
 1072. முதலியார் டம்பம் விளக்கெண்ணெய்க்குக் கேடு
 1073. முதலையும் மூர்க்கனும் கொண்டது விடார்
 1074. முதற்கோணல் முற்றுங் கோணல்
 1075. முதகிலே புண் உண்டானால் செடியிலே துழையப் பயம்
 1076. முத்தால் நத்தை பெருமைப்படும், மூடர் எத்தாலும்
 பெருமைப்படார்
 1077. முத்திலும் சொத்தை உண்டு, பவழத்திலும் பழுது
 உண்டு
 1078. முப்பது வருஷம் வாழ்ந்தவனும் இல்லை, முப்பது வருஷம்
 தாழ்ந்தவனும் இல்லை
 1079. முயற்சி யுடையார் இகழ்ச்சி யடையார்
 1080. முருங்கை பருத்துத் தூணாகப் போகிறதா?
 1081. முழுப் பூசனிக்காயைச் சேர்ந்துக்குள் மறைக்கலாமா?
 1082. முள்ளுமேல் சீலை போட்டால் மெள்ளமெள்ள வாங்க
 வேண்டும்
 1083. முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்
 1084. முற்றும் நனைந்தவர்க்கு ஈரம் ஏது?
 1085. முன் ஏர் போனவழிப் பின் ஏர்
 1086. முன் கை நீண்டால் முழங்கை நீளும்
 1087. முன் வைத்த காலிப் பின் வைக்க மாட்டேன்
 1088. முன்னவனே முன் நின்றால் முடியாத பொருள் உளதோ?
 1089. மூடர் கூட்டுறவு முழுதும் அபாயம்
 1090. மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்
 1091. மெய்சொல்லிக்கெட்டவனுமில்லை, பொய் சொல்லி வாழ்ந்
 தவனுமில்லை
 1092. மெல்லப் பாயும் தண்ணீர் கல்லையும் குழியப் பாயும்
 1093. மேய்கிற கழுதையைக் கூவுகிற கழுதை கெடுத்ததாம்
 1094. மேருவைச் சார்ந்த காகமும் பொன்னிறம்
 1095. மேலான மினுக்கியைக் கொண்டவன் கெட்டான், மேட்
 டிலே பயிரிட்டவன் கெட்டான்
 1096. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது
 1097. மொட்டைத் தலையன் போருக்கு அஞ்சான்

1098. மொழி தப்பினவன் வழி தப்பினவன்
 1099. மோகம் முப்பது நாள், ஆசை அறுபது நாள்
 1100. மௌனம் மலையைச் சாதிக்கும்
 1101. யதார்த்தவாதி வெகுஜன விரோதி
 1102. யானை மதிக்கப் பிழைப்பார்களா?
 1103. வஞ்சகம் வாழ்வைக் கெடுக்கும்
 1104. வடக்கத்தையானையும் வயிற்று வலியையும் நம்பலாகாது
 1105. வடக்குப் பார்த்த மச்ச வீட்டைப் பார்க்கிலும் தெற்குப் பார்த்த குச்சவீடு நல்லது
 1106. வடக்கே கறுத்தால் மழை வரும்
 1107. வட்டி ஆசை முதலுக்குக் கேடு
 1108. வணங்கின முள் பிழைக்கும்
 1109. வரவுக்குத் தக்கபடி செலவை வரையறு
 1110. வருந்தினால் வாராதது இல்லை
 1111. வலியச் சண்டைக்குப் போகாதே, வந்த சண்டையை விடாதே
 1112. வலிய வந்த சீதேவியைக் காலால் உதைத்துத் தள்ள லாமா?
 1113. வலியான் எடுத்ததே வாய்க்கால், வல்லவன் ஆடியதே பம்பரம்
 1114. வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்
 1115. வல்லவனுக்கு வல்லவன் வையகத்தில் உண்டு
 1116. வளவனாயினும் அளவறிந்துண்
 1117. வழவழத்த உறவைப் பார்க்கிலும் வைரம் பற்றிய பகை நன்று
 1118. வழியே போய் வழியே வந்தால் அதிகாரி செங்கோல் என்ன செய்யும்?
 1119. வாங்குகிறதைப் போலிருக்க வேண்டும் கொடுக்கிறதும்
 1120. வாயுள்ள பிள்ளை பிழைக்கும்
 1121. வாய் வாழைப்பழம், கை கருணைக் கிழங்கு
 1122. வாய் நல்லதானால் ஊர் நல்லது
 1123. வாழ்கிறதும் கெடுகிறதும் வாயினுல்தான்
 1124. வாழ்வும் சில காலம் தாழ்வும் சில காலம்
 1125. வானஞ் சுருங்கிற் றானஞ் சுருங்கும்

1126. வானத்தை வில்லாய் வளைப்பான், மணலைக் கயிறாய்த்
திரிப்பான்
1127. விடாச் சுரத்துக்கு விஷ்ணு கரந்தை
1128. விண் பொய்த்தால் மண் பொய்க்கும்
1129. விதி எப்படியோ மதி அப்படி
1130. வியாதிக்கு மருந்துண்டு விதிக்கு மருந்துண்டா?
1131. விருப்பத்தினால் ஆகாதது வீம்பினால் ஆகுமா?
1132. விரை ஒன்று போடச் சரை ஒன்று முளைக்குமா?
1133. வில் அம்போ சொல் அம்போ?
1134. வில்வம்பழம் தின்பார் பித்தம் போக, பனம் பழம்
தின்பார் பசிபோக
1135. விழுந்தவன் சிரித்தான் வெட்கத்துக்கு அஞ்சி
1136. விளக்கிலே மொய்த்த விட்டிற் பறவை போல
1137. விளக்குமாற்றுக்குப் பட்டுக் குஞ்சுமா?
1138. விளக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு கிணற்றில் விழுகிறதா?
1139. விளையாட்டாய் இருந்தது விளையாய் முடிந்தது
1140. விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்
1141. விறகு கோணலானாலும் நெருப்புப் பற்றாதா?
1142. வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான், தினை விதைத்த
வன் தினை அறுப்பான்
1143. வீடு அசையாமல் தின்னும், யானை அசைந்து தின்னும்
1144. வீடு போ என்கிறது காடு வா என்கிறது
1145. வீட்டுக்கு வீடு மண் அடுப்புத்தான்
1146. வீட்டுச் செல்வம் மாடு, தோட்டச் செல்வம் முருங்கை
1147. வீட்டைக் கட்டிப்பார், கலியாணம் செய்து பார்
1148. வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு
1149. வெண்ணையை வைத்துக்கொண்டு நெய்க்கு அழ
லாமா?
1150. வெளுத்தது எல்லாம் பாலா? கறுத்தது எல்லாம்
தண்ணீரா?
1151. வெள்ளம் வருமுன்னே அணைபோட வேண்டும்
1152. வெள்ளாளன் கிரந்தமும் பார்ப்பான் தமிழும் வழவழ
1153. வெள்ளைக்கு இல்லைக் கள்ளச் சிந்தை
1154. வெறுங் காதுக்கு ஒலைக்காது மேல்

1155. வெறும் வாயைத் தின்கிறவனுக்கு வெள்ளையவல் கிடைத்
தது போல
1156. வெறுங்கைத் தட்டான் இரும்பூதிச் செத்தான்
1157. வேகாத சோற்றுக்கு விருந்தாளி இரண்டுபேர்
1158. வேகிற வீட்டில் பிடுங்குகிறது லாபம்
1159. வேசிக்கு ஆணையில்லை, வெள்ளாட்டிக்குச் சந்தோஷ
மில்லை
1160. வேடிக்கைக்கு விலை இல்லை, கதைக்குக் காலில்லை
1161. வேண்டாப் பெண்டாட்டி கை பட்டாற் குற்றம், கால்
பட்டாற் குற்றம்
1162. வேண்டும் என்று நூற்றால் வெண்ணெய்போல்
நூற்கலாம்
1163. வேலிக்குப் போட்ட முள் காலுக்கு வினையாயிற்று
1164. வேலிதானே பயிரைமேய்ந்தால் விளைவது எப்படி?
1165. வேலைக்கள்ளிக்குப் பிள்ளைமேல் சாக்கு
1166. வேலையில்லாத் தலை வீண் எண்ணக் கலை
1167. வேலை செய்யாத பிள்ளையைக் கையில்வை, வேலை செய்கிற
பிள்ளையைக் காலில் வை
1168. வேலை மினக்கிட்ட அம்பட்டன் பூனைக்குட்டியைச்
சிரைத்தானாம்
1169. வேலைக்கோ சம்பளம் ஆளுக்கோ சம்பளம்
1170. வேளை அறிந்து பேசு, நாளை அறிந்து பயணம் பண்ணு
1171. வைகறைத் துயிலெழு
1172. வைத்தியன் பேச்சு நாலில் ஒரு பங்கு
1173. வைவார்க்கு இன்பம் இல்லை, பொறுத்தார்க்குத் துன்பம்
இல்லை
1174. வெளவால் தின்னாத பழம் இல்லை
1175. வெளவி வெளவிச் சேர்த்தாலும் மற்றவர்க்கு வைத்து
ஒழிவான்

vii. மொழிபெயர்ப்பு

மக்களாய்ப் பிறந்தோர் குடும்பம் குடும்பமாகவோ கூட்டங் கூட்டமாகவோ வாழுகின்றனர். அங்ஙனம் அவர்கள் வாழும் போது தமது உள்ளக் கருத்தை ஒருவர்க்கொருவர் வெளியிட வேண்டியிருக்கிறது. ஒருவர் தமது உள்ளக் கருத்தைத் தெளிவாக வெளியிடுவதற்குக் கருவியாயமைந்த ஒலித் தொகுதியே மொழியாகும்.

ஒவ்வொரு நாட்டினர்க்கும் - வகுப்பினர்க்கும் - இடத்துக்கு இடம் மாறுபட்டனவாய்த் தனித்தனித் தொகுதியான ஒலிகள் இருக்கும். மொழியின் அமைப்பானது நாட்டுக்கு நாடு வேறு வேறுக உள்ளமையால், மொழிகளுள்ளும் மொழிக்கு மொழி வேறுபாடு காணப்படுகின்றது; நாட்டுக்கு நாடு மொழி பெயர்கின்றது. அதாவது, அந்தந்த நாடுகளின் அமைப்புக்கும் தட்ப வெப்ப நிலைக்கும் ஏற்றபடி சிறிது சிறிது வேறுபடுகின்றது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும், வெவ்வேறு வகையான நாணய முறை கையாளப்படுவதுபோல, வெவ்வேறு வகையான மொழியே பேசப்படுகின்றது. ஒரு நாட்டு மக்கள் மற்றொரு நாட்டு மக்களின் மொழியை நன்கு கற்றுக்கொண்டாலன்றிப் பேசுவோ எழுதவோ முடியாது. ஒரு நாட்டு மொழியிலுள்ள கருத்தொன்றினை வேறொரு மொழியைப் பேசும் மக்களுக்கு விளங்கும்படி செய்யவேண்டுமாயின், அதை அன்னரின் மொழியிலே மாற்றி அமைத்தல் வேண்டும்; மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும்.

“மொழிபெயர்ப்பு” எனப்படுவது, (ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிக்கு) சொல்லுச் சொல்லாகப் பெயர்த்து அடுக்கிவைப்பதல்ல; வாக்கியங்களிலுள்ள சொற்களுக்கு மற்ற மொழியிலிருந்து நேரான சொற்களைப் பெய்து வாக்கியங்களாக்கி அமைத்துவிடுவதுமல்ல. உண்மையில், பெயர்க்கப்பட வேண்டியது பொருளே.

அங்ஙனம் பொருளையே மொழிபெயர்க்கும் பொழுதும் மொழி மரபு பேணப்படுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஒவ்வொரு விதமான மரபு இருக்கின்றது. அந்த மரபினைத் தழுவி - எழுதப்படுகின்ற எழுத்தோ - மொழி பெயர்க்கப்படு

கின்ற மொழிபெயர்ப்போதான் சோபையடைகின்றது; நிலை பெற்றும் நிற்கின்றது. வேறொரு மொழியின் இலக்கண விதிகளையும் இலக்கண மரபு அமைப்பு ஆதிகளையும் அப்படியே எங்கள் மொழியிலும் புகுத்தப்பார்ப்பது முறையாகாது. காலத்திற் கேற்றபடியும் நம்முடைய மொழியின் வளர்ச்சியை நோக்கியும் சில புதிய சொற்களை ஆக்கிக் கையாளவேண்டியிருக்கலாம். அப்படிச் செய்வதை விட்டு - பழமையை அடியோடு ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு - புதுமையாகவே எல்லாம் அமைதல் வேண்டும் என்ற தனி உற்சாகத்தினால் ஒரு மொழிக்கென்று தனியாகவுள்ள ஒழுங்கினையே மாற்றி அமைத்துவிட முயலாதலாகாது. பிறமொழிகளிலுள்ள கருத்துக்களையும், அந்தக் கருத்துக்களை யெல்லாம் அவ்வம் மொழிப் பண்டிதர்கள், படிப்பவர்களுடைய பதியுமாறு எங்ஙனம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நுணுக்கத்தையும், நாங்கள் அவசியம் அறிந்து கொள்ளாதல் வேண்டும். அந்தக் கருத்துகளை யெல்லாம் நாம் எமது மொழியிலே மொழிபெயர்த்து இயற்றிக் கொள்ளுதலும் முக்கியமானதே யாகும். அப்படி மொழிபெயர்த்தியற்றும் பொழுது, நமது மொழியின் உடைகளை அந்தக் கருத்துகளுக்கு அணிவித்தல் வேண்டும். அவற்றை யெல்லாம் நமது மொழிக்கே உரியன வாக்கிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பல துறைகளிலும் மொழிபெயர்ப்பு விருத்திபெறுவதற்குப் போதுமான கலைச் சொற்கள் - ஏற்றனவாய் - இயற்றப்படாமையும் ஒரு காரணமாகத் தெரிகின்றது. சோம்பல் காரணமாகவும், இயலாமை காரணமாகவும், சிலர் பிறமொழிச் சொற்களை அளவின்றிக்கலந்து மொழிபெயர்ப்பை மேற்கொள்வாராயினர். சிலர், சொற்களை மாத்திரம் ஒரு வரையறையின்றிக் கடன் கொண்ட தோடமையாது, பிறமொழிகளுக்குரிய மரபுகளையும் வசன அமைப்புகளையும் கூட எடுத்துக் கையாளத் தொடங்கி விட்டார்கள். இவைகள் யாவும் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவைகள். வசன அமைப்பிலே ஏற்படுகின்ற குறைகளுக்குக் காரணம் ஆங்கிலத்தைப் பயின்று - ஆங்கிலத்திலேயே நினைத்து - அதனையே பின் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கூற முயல்வதே என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆங்கிலச் சொற்களையும் பிறமொழிகளிலுள்ள சொற்களையும் தேவையானபோது எடுத்தாளலாம் என்பர் சிலர். இப்போது அங்ஙனம் எடுத்தாள்வதிலே “பாரதூரமான” குறைவராவிட்டாலும்-இனி வருங்காலத்தில் ஆங்கிலத்துடன் இணைந்த பிறமொழிகளும் நமது நாட்டிலே செல்வாக்குக் காட்டாத காலம் அப்படிப்பட்ட சொற்களின் வரலாறு இன்னதென்று கூட அறியாமல், உயிரற்ற வெறுஞ் சடலங்களாகவே அவை உலவுகின்றன எனவே, இவற்றையெல்லாம் நாங்கள் சிறிது கவனிக்கவேண்டும். “Botany” எனப்படும் “பயிரியல்” நூலில் எத்தனை பெயர்கள் பிறமொழிச் சொற்களை மனனஞ் செய்து அறிந்து கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

யப்பானியர் அறிவியற்களையில் முன்னேற்றம் பெற்றுக் கொண்டமை, அறிவியலிற் கையாளப்படும் “கலைச் சொற்கள்” எல்லாவற்றுக்கும் தமது மொழியிலேயே ஏற்ற சொற்களை அமைத்துக் கொண்டதனாலேதான் என்று திடமாகக் கூறலாம். “Asbestos” என்பதற்கு “Seki - men” என்பர் : “கல்-பஞ்சு” என்பதே (கல்நார்) அதன் பொருள். “Barometer” என்பதற்கு “Sei-u-kei” என்பர் ; “வெயில்-மழை-அளப்பான்” என்பதே (பாரமானி) அதன் பொருள். “Battery” என்பதற்கு “Den-chi” என்பர் ; “மின்சாரம்-குளம்” என்பதே (மின்கல அடுக்கு) அதன் பொருள். “Railway” என்பதற்கு “Tetsu-du” என்பர் ; “இரும்பு-பாதை” என்பதே (இரும்புப் பாதை, புகை வண்டிப் பாதை) அதன் பொருள்.

தமிழ் மக்கள் செய்துகொண்ட சொல்லாக்கமும் இப்படிப்பட்டதேயாகும்.

மொழிபெயர்ப்பு முறை

தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதற்காக ஆங்கில உரைநடைப் பகுதியொன்று கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், பொதுக் கருத்தினை அறிந்துகொள்வதற்காக, கொடுக்கப்பட்ட பகுதி முழுவதையும் முதலில் இரண்டொரு முறை படித்துப் பார்த்தல் வேண்டும். அதன் பின், அவ் வுரை நடைப்பகுதியை வாக்கியம் வாக்கிய

மாக எடுத்து-ஒவ்வொன்றையும், ஆங்கில வாக்கியத்திலடங்கிய அதே கருத்து அமைந்திருக்கத் தக்கதாக-மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும்.

ஒரு வாக்கியத்தை மொழிபெயர்க்கும்போது, சொற்றொடர் சொற்றொடராக எடுத்து மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும். சொற்களுக்கோ சொற்றொடர்களுக்கோ நேரான தமிழ்ச் சொற்களை அறிந்துகொள்வதற்கு அகராதிகளைப் பயன்படுத்தி வாக்கியங்கள் நீண்டனவாயமைந்திருந்தால், அவற்றுள் சில வாக்கியங்கள் இரண்டு மூன்று வரத்தக்கதாகப் பிரித்துக்கொண்டு மொழிபெயர்த்தல் இலகுவாயிருக்கும்.

மொழிபெயர்ப்பு மூலமாகிய ஆங்கில உரைநடைப் பகுதியிலுள்ளவாறே தமிழிலும் கருத்துத் தொடர்பும் நியாய முடிப்பும் இருத்தல் முக்கியமாகும். தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு, “ஆனால், ஆயினும், ஆகவே, எனவே, எனினும்” என்பன போன்ற சொற்கள் உபயோகிக்கப்படலாம்.

மொழிபெயர்ப்பிலே தமிழ் மரபு பேணப்படுதல் வேண்டும். தமிழ்மொழியில் இப்போது வழக்கிலுள்ள சொற்களும் சொற்றொடர்களும் கையாளப்படுதல் விரும்பத்தக்கது. மூலப்பகுதியிலேயுள்ள மரபுச் சொற்றொடர்களுக்கும் பழமொழிகளுக்கும் ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்றொடர்களும் தமிழ்ப் பழமொழிகளுமே உபயோகிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆங்கிலத்திலுள்ள மரபினை நன்கு உணர்ந்து கொள்ளாமல் மொழிபெயர்ப்பினை மேற்கொள்ளுதல் சில வேளைகளில் மயக்கம் விளைத்தல் கூடும்.

மொழிபெயர்ப்பிலே நாடோடிப் பேச்சு வழக்கும் இழிசனர் பேச்சுவழக்கும் வருதலாகாது. பிறமொழிற் சொற்களை எடுத்தாள்வதும் விரும்பத்தக்கதன்று.

மொழி பெயர்த்து முடிந்தபின், மொழிபெயர்த்தெழுதிய முழுப் பகுதியையும் வாசித்து, மொழிபெயர்ப்பு மூலத்திலுள்ள கருத்து மொழிபெயர்ப்பிலும் முற்றாக அமைந்துள்ளதோ என்று கவனித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதன்பின் வாக்கியம் வாக்கியமாக எடுத்து, எழுவாய் பயனிலைகளுக்குள் இயைபு உள்ளதோ என நோக்குதல் வேண்டும். அத்துடன், திணை-பால்-

எண்-இடம் ஆதியனவும் இயைந்துள்ளனவோ என்றும் ஆராய்ந்து பார்த்தல் வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பு நெறிமுறைகள் :

[ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கும்படி, இப்போதைய பாடசாலைத் தேர்வுகளிலும் பொதுத் தேர்வுகள் பிறவற்றிலும் வினாக்கள் சேர்க்கப்படுவதுண்டாகையால், மொழிபெயர்ப்புக்கான நெறிமுறைகள் சிலவற்றை நோக்குக.]

“This is a flower” என ஆங்கிலத்திற் கூறப்படுவதையாம் “இது ஒரு மலர்” என்றோ “இது ஒரு பூ” என்றோ தமிழில் மொழிபெயர்த்தெழுதுவோம். “That is a ladder” என்பதை “அது ஒரு ஏணி” என்று மொழிபெயர்ப்போம். “It is my cow” என்பதை “அது எனது பசு” என்போம்.

இவற்றை, “இது ஒரு மலராயிருக்கிறது”—“அது ஒரு ஏணியாயிருக்கிறது”—“அது எனது பசுவாயிருக்கிறது” எனச் சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தெழுதுதல் தவறாகும். இவற்றுள் வரும் “is” என்ற வினைக் குறிப்பு, முறையே “மலர்” “ஏணி” “பசு” என்ற சொற்களில் அடங்கியிருக்கின்றது.

ஆனால், “This is my father” “இவர் (இவன்) என் தந்தை” எனவும் “This is my mother” என்பதனை “இவர் (இவள்) என் தாய்” எனவும், “This is my son” என்பதனை “இவன் என் மகன்” எனவும் மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும். “இது என் தந்தை”—“இது என் தாய்”—“இது என் மகன்” என மொழிபெயர்த்தல் தவறாகும்.

இவற்றிலிருந்து (“This—இது”—“That—அது”—“It—அது” எனவே சாதாரணமாகக் கூறுகின்ற போதிலும்) மொழிபெயர்க்கும்போது அவ்வச் சொற்களது திணை, பால், எண் என்பனவற்றிற்கு இயையத்தக்கபடியே சொல்லுதல் வேண்டுமென்பது புலனாகின்றது. இங்ஙனமே, “These, Those” என்ற சொற்களையும் திணை, பால், எண் என்பனவற்றிற்கு இயையத்தக்கபடி மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும் என்பது சொல்லாமலேயே அமையும்.

“This is called a seaport town” என்பதனை மொழி பெயர்த்தோர் சிலர் “இது பட்டினம் என அழைக்கப்படுகின்றது” எனவும், “இது கடற்றுறைப் பட்டினம் என அழைக்கப்படுகின்றது” எனவும் எழுதியுள்ளார்கள். இத் தமிழ் வசனங்களிலே (Call—அழை) ஆங்கில மொழி நடையினைப் பின்பற்றி “அழைக்கப்படுகின்றது” என ஒரு சொல் வந்துள்ளது. கடற்றுறைப் பட்டணங்களே “பட்டினம்” எனப்படுவன. எனவே, “கடற்றுறை” என்ற சொற்றொடர் இல்லாமலே “பட்டினம்” என்ற சொல்லானது “Seaport town” என்பதைக் குறிப்பதாகும். “இது பட்டினம் எனப்படும்” என்பது ஏற்ற மொழி பெயர்ப்பாகும். “town—பட்டினம்” ஆகும்.

“We call it dog” என்பதனை “அதை நாய் என்று கூப்பிடுவோம்”—“நாங்கள் அதை நாய் என்று அழைப்போம்” என்று மொழி பெயர்த்தல் தவறாகும். ஒருவனை (அவன் பெயர் இராமன் என்றிருக்குமாயின்) “இராமன்” எனக் கூப்பிடுவோம்; அழைப்போம். நாயை “நாய்” என்று “கூப்பிடும்”—“அழைக்கும்” வழக்கு—மரபு—தமிழில் இல்லை. அல்லாமலும், “கூப்பிடுவோம்” என்ற சொல்லிலே “நாங்கள்” தோன்றாமல் அடங்கியிருக்கின்றது. எனவே “அதை நாய் என்போம்” என்பது ஏற்ற மொழிபெயர்ப்பாகும்.

“I have a book” என்பதனை “யான் ஒரு புத்தகம் வைத்திருக்கிறேன்” என மொழிபெயர்க்கலாம். எனினும், “எனக்கு ஒரு புத்தகம் உள்ளது” எனவோ “எனக்கு ஒரு புத்தகம் உண்டு” எனவோ மொழிபெயர்ப்பது சிறப்புடைத்து எனலாம்.

“I have a brother” என்பதனை “யான் ஒரு உடன் பிறந்தானை (சகோதரனை) வைத்திருக்கிறேன்” எனச் சொல்லுக்குச் சொல்லாக மொழிபெயர்த்தெழுதுதலாகாது. அப்படி எழுதுவது தமிழ்மொழி மரபுக்கு ஏற்காததென்பது மேலோட்டமாகப் பார்க்கவே புலனாகின்றது. கையிலே கொண்டுவரக் கூடிய தொரு பொருளாயின் “have” என்பதற்கு “வைத்திரு” எனலாம்; பெரியதொரு பொருளாயின் “உள்ளது” “உண்டு” எனல் வேண்டும். ஆகவே, “எனக்கு ஒரு உடன் பிறந்தான்

(சகோதரன்) உண்டு” எனச் சொல்லத் தோன்றும். எனினும், திணை, பால், எண் என்பவற்றை நோக்கினால், “எனக்கு ஒரு உடன் பிறந்தான் (சகோதரன்) உளன்” என்று சொல்வதே பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது. ஆயினும், “ஒரு” என்னும் எண்ணைக் குறிக்கும் சொல் உயர்திணை அஃறிணை இரண்டிற்கும் பொதுவாக நிற்கமாட்டாது; அஃது அஃறிணைக்கே உரியது; ஆதலின், அது ‘உடன் பிறந்தான்’ (சகோதரன்) என்னும் உயர்திணைச் சொல்லிற்கு அடைமொழியாக வரமாட்டாது,” என்பதை யாம் அறிவோம். எனவே, “எனக்கு உடன்பிறந்தான் ஒருவன் உளன்” என்பதே சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாகும்.

உதாரணமாக, “I have fifty cents” என்பதை “யான் ஐம்பது சதம் வைத்திருக்கிறேன்.” என்றோ “என்னிடம் ஐம்பது சதம் உள்ளது” என்றோ மொழிபெயர்க்கலாம். “I have a house in Jaffna” என்பதை “யாழ்ப்பாணத்தில் எனக்கு ஒரு வீடு உண்டு,” எனவோ “யாழ்ப்பாணத்தில் எனக்கு ஒரு வீடு உள்ளது” எனவோ “யாழ்ப்பாணத்தில் எனக்கு ஒரு வீடு இருக்கின்றது.” எனவோ மொழிபெயர்க்கலாம். “யாழ்ப்பாணத்தில் யான் ஒரு வீடு வைத்திருக்கிறேன்,” என்பது தவறாகும்.

“He was in his house,” “She did her work” என்பவற்றைச் சொல்லுக்குச் சொல்லாக மொழிபெயர்த்து, “அவன் அவனுடைய வீட்டில் இருந்தான்”, “அவள் அவளுடைய வேலையைச் செய்தாள்,” என எழுதுவாருமுளர். ஆங்கிலத்திலே சிந்தித்து, சொல் சொல்லாக மொழிபெயர்த்து, அவற்றை வசனமாக அமைத்துக் கொள்வதனாலேயே இப்படிக்கொத்த பிழைகள் ஏற்படுகின்றன. “he-அவன்; his-அவனுடைய.” என்றும், “she-அவள்; her-அவளுடைய.” என்றும் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டு, வசனத் தொடர்பையே நோக்காமல், “அவனுடைய” “அவளுடைய” என எழுதிக்கொள்வதுதான் இவ் வசனங்களில் ஏற்படுகின்ற பிழையாகும். “his, her” என்பனவற்றிற்கு முறையே “தன்னுடைய” என்ற சொல்லினை இட்டு, “அவன் தன்னுடைய வீட்டில் இருந்தான்” எனவும், “அவள் தன்னுடைய வேலையைச் செய்தாள்,” எனவும் மொழிபெயர்ப்பதே சிறப்பாகும்.

“He is reading in the sixth standard” என்பதனை “அவன் ஆறாம் வகுப்பில் வாசிக்கிறான்” என்று சிலர் மொழி பெயர்ப்பர். அது, ஆங்கில வாக்கியத்தினை (“read-வாசி” என) சொல்லுக்குச் சொல்லாக மொழிபெயர்த்தமைத்ததென்பது புலனாகின்றது. “அவன் ஆறாம் வகுப்பிற் படிக்கிறான்” என்பதே ஏற்ற மொழிபெயர்ப்பாகும். [படி-study; learn well. வாசி-simply read or glance through.] படித்தலுக்கு அதிக கவனமும் முயற்சியும் வேண்டும்; வாசித்தலுக்கு அதிக கவனமோ பெரு முயற்சியோ வேண்டியதில்லை. “He is reading the letter” என்பதனை “அவன் கடிதத்தை வாசிக்கிறான்” என மொழி பெயர்க்கலாம்.

“There” என்பதனை “அங்கே” எனவும், “here” என்பதனை “இங்கே” எனவும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கலாம். “My book is there” என்பதனை “எனது புத்தகம் அங்கே (அதோ) இருக்கின்றது” எனக் கூறலாம். அதைப்போல்வே “My dog is here” என்பதற்கு “எனது நாய் இங்கே (இதோ) நிற்கின்றது,” எனக் கூறலாம்.

எனினும், “There was a king” என்பதற்கு “அரசன் ஒருவன் இருந்தான்” எனக் கூறுதல் வேண்டும். (“ஒரு அரசன்” எனக் கூறுவது தமிழ் மரபுக்கு அமையாது.) “There were many people” என்பதற்கு “மக்கள் பலர் இருந்தனர்” எனக் கூறுதல் வேண்டும். (“பல மக்கள்” எனவோ “அநேக சனங்கள்” எனவோ கூறுவது தமிழ் மரபுக்கு அமையாது.) இங்கே காட்டிய இடங்களிரண்டிலும் “There” என்றும் சொல் “அங்கே” என இடப்பொருளில் வரவில்லை. வாக்கியத்தைத் தொடங்குவதற்காக முதலிலே “there” என்பதை வைத்துச் சொல்லுதல் ஆங்கில மொழி மரபாகும். “There stands a man at the door” என்பதற்கு “வாயிலில் மனிதன் ஒருவன் நிற்கிறான்” என்று சொல்லுவது தக்கதாகும். “அங்கே” என்பதைச் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

இனி, “They are not trees” என்பதனை “அவை மரங்கள் அல்ல” எனவோ “அவை மரம் அல்ல” எனவோ மொழி பெயர்க்கலாம். “Murugan is not here” என்பதனை “முரு

கன் இங்கே இல்லை” என மொழிபெயர்க்கலாம். ஆயின், “He is not Murugan” என்பதனை “அவன் முருகனில்லை” என்று மொழி பெயர்ப்பது தவறாகும்; “அவன் முருகன் அல்லன்” எனவே மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும். “There are no tress here” என்பதனை “இங்கே மரங்கள் இல்லை” என மொழி பெயர்க்கலாம்.

“He came first in the examination” என்பதனை “அவன் பரீட்சையில் முதலாக வந்தான்” என்று மொழி பெயர்த்தால் தவறாகும்; “பரீட்சையில் அவன் முதலாகத் தேறினான்” எனலாம்.

“They did well in sports” என்பதனை “விளையாட்டில் அவர்கள் நன்றாய்ச் செய்தார்கள்.” என்று மொழிபெயர்த்தல் தவறும்; “அவர்கள் நன்றாய் விளையாடினார்கள்” எனலாம்.

“You ought to take practice.” என்பதனை “நீர் பயிற்சி எடுக்க வேண்டும்” என்று மொழிபெயர்த்தல் தவறாகும் “நீர் பயிற்சி செய்ய வேண்டும்” எனலாம்.

“Sakuntala played on the harp” என்பதனை “சகுந்தலை வீணையில் விளையாடினாள்” எனவோ “சகுந்தலை வீணை விளையாடினாள்” எனவோ மொழிபெயர்த்தல் தவறாகும். “சகுந்தலை வீணை வாசித்தாள் (மீட்டாள்)” எனலாம்.

“The Indian Independence Day was observed in Colombo to-day” என்பதனை “இந்திய சுதந்திரத்தினம் இன்று கொழும்பில் அவதானிக்கப்பட்டது” என்று மொழி பெயர்த்தல் தவறாகும்; “இந்திய சுதந்திரத் திருநாள் இன்று கொழும்பிற் கொண்டாடப்பட்டது,” எனலாம்.

“Strike the iron while it is hot” என்பதனை “சூடாயிருக்கும்போதே இரும்பை அடித்து விடு” என்று மொழி பெயர்ப்பது தவறாகும். ஆங்கிலத்திலுள்ள பழ மொழியின் கருத்தைக் கொண்ட தமிழ்ப்பழமொழியொன்றான ஆராய்ந்தெடுத்து உபயோகிப்பதன்றி, ஆங்கிலப் பழமொழியையே சொல்லுக்குச் சொல்லாக மொழிபெயர்த்துக் கொண்டமைதான் நேர்ந்த பிழையாகும். “காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்” என்ற தமிழ்ப் பழ

மொழி மேற்காட்டிய ஆங்கிலப் பழமொழியின் கருத்தினைத் திட்டமாகவும் தெளிவாகவும் கொண்டுள்ளது. “To make hay while the sun shines” என்பதற்கும் முன் காட்டிய தமிழ்ப் பழமொழியானது ஏற்ற மொழிபெயர்ப்பாகும்.

“A bad workman quarrels with his tools” என்பதனை “வேலை தெரியாதவன் ஆயுதங்களுடன் சண்டை போடுவான்” என்று மொழிபெயர்ப்பது தவறாகும். “ஆடத் தெரியாதவள் அரங்கு பிழையென்றாளாம்” என்ற பழமொழி மேற்காட்டிய ஆங்கிலப் பழமொழியின் கருத்தைக் கொண்டுள்ளது.

“Familiarity breeds contempt” என்பதனை “பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்” எனத் தமிழிற் கூறலாம்.

“Coming events cast their shadow before,” என்பதற்குப் பொருத்தமான நேர்ப் பழமொழி “யானைவரும் பின்னே மணியோசை வரும் முன்னே” என்பதாகும்.

ஆங்கிலப் பழமொழிகளும் அவற்றின் பொருளைக்கொண்ட தமிழ்ப் பழமொழிகளும்

1. A bird in the hand is worth two in the bush.
அன்று தின்னும் பலாக்காயில் இன்று தின்னும் களாக் காய் மேல்.
2. A colt you may break, but an old horse you never can.
அஞ்சில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?
3. A hog in armour is still but a hog.
உயரப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா?
4. A smooth tongue and an evil heart.
அடி நாக்கில் நஞ்சும் நுனிநாக்கில் அமிர்தமும்.
5. All that glitters is not gold.
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ?
6. As is the king, so are his subjects.
அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி.

7. Barking dogs seldom bite.
குரைக்கிற நாய் கடியாது.
8. Blessings are not valued till they are gone.
அப்பனருமை அப்பன் மாண்டால் தெரியும்.
9. Count not the chicken before they are hatched.
எருமை வாங்குமுன்னே நெய்விலை கூறாதே.
10. Distance lends enchantment to the eyes.
இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை.
11. Early birds pick up the worms.
இருந்த கால் மூதேவி நடந்த கால் சீதேவி.
12. Experience is the mother of science
ஆயிரம்பேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன்.
13. Great Homer sometimes nods.
ஆனையும் அடிசறுக்கும்.
14. Good coral needs no colouring.
பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிட வேண்டுமா?
15. Haste makes waste.
ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு.
16. Little strokes fell great oaks.
அடிமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும்.
17. Love is blind.
காமத்துக்குக் கண்ணில்லை.
18. Make the best of a bad bargain.
எரிகிற வீட்டிற் பிடுங்கினது லாபம்.
19. Misfortune never comes single.
பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்.
20. No smoke without fire.
இல்லாமற் பிறவாது அள்ளாமற் குறையாது.
21. One flower makes no garland.
ஒரு கை தட்டினால் ஓசை உண்டாகுமா?

22. Prevention is better than cure.
வெள்ளம் வருமுன்னே அணைகோல வேண்டும்.
23. Right is might.
புத்திமான் பலவான்.
24. Sadness and gladness succeed each other.
அல்லல் ஒரு காலம் செல்வம் ஒரு காலம்,
25. Spare the rod and spoil the child.
அடி உதவுகிறதுபோல் அண்ணன் தம்பி உதவார்.
26. Take not a musket to kill a butterfly.
ஊர்க்குருவிமேல் இராமபாணம் தொடுப்பதா ?
27. The child is the father of the man.
வளரும் பிள்ளையை மண்விளையாட்டில் தெரியும்.
28. The face is the index of the mind.
அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்.
29. Too many cooks spoil the soup.
கன எலி கூடினால் மண்ணைடாது.
30. Too much of anything is good for nothing.
அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு.

பயிற்சி VIII

1. பின் வருவனவற்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தெழுதுக:—

- அ. 1. It rains.
2. Who are you ?
3. Where are you all going ?
4. I saw him in his house.
5. He went to the forest all alone.
6. What did you hear from the village ?
7. The trees which grew in the jungle were cut down.
8. The son whom the father chased out of the house came to the temple.
9. The boy fell down and broke his leg.
10. I may understand if he pronounces clearly.

9. 1. Give me a drop of water.
 2. This is my mother.
 3. What is the meaning of this word?
 4. You must read more and more of Tamil at home.
 5. The book is neither here nor there.
 6. I will wait till to-morrow.
 7. What matters it whether such people come or go.
 8. It would be very hard to find a friend as faithful as he is.
 9. He went to bed before the sun set.
 10. Neither the king nor any one of his ministers were present

10. 1. I want a loan of fifty rupees.
 2. It rained all night.
 3. He has been in Ceylon for about four years.
 4. The medicine did me good.
 5. My dog went mad and bit several other dogs.
 6. He had to cut down the tree to save his house.
 7. Some of the finest cities of Europe have been laid waste by bombing.
 8. School boys playing truant should be punished.
 9. These doors stand in need of painting.
 10. This house has changed hands twice in the last ten years.

- ff. 1. He will come at nightfall.
 2. Water by freezing turns to ice.
 3. The rich should pity and help the poor.
 4. The police, acting upon the information they had received, caught the robbers dividing their spoil.
 5. He bestows great attention on his garden.
 6. Some plants grow from seed and some from cuttings.
 7. I shall not hide the truth from you.
 8. The professor will lecture to-day on the Solar System.
 9. Light and heat proceed from the sun.
 10. The engineer gave me to understand that there would soon be a vacancy for a clerk in his office.

II. பின் வருவனவற்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தெழுதுக:—

- அ. 1. Hope sheds its rays in the darkest places.
 2. The ship ploughed the sea.
 3. The flames devoured the rafters.
 4. A ripple of laughter broke the silence.
 5. The moon was sailing across the sky.
 6. My life was clouded with despair.
 7. Trade was paralysed by heavy duties.
 8. The candidate was bombarded with questions.
 9. I nearly died of laughing at his funny antics.
 10. A man must work for his bread.
- ஆ. 1. The poor seek food, the rich an appetite.
 2. The rain of tears is necessary for the harvest of learning.
 3. The woman who sells fans often shades her eyes with her hand.
 4. The thief was caught red-handed.
 5. He was frozen with horror.
 6. His schemes ended in smoke.
 7. A lame man is a hero before a cripple.
 8. He cut a figure at the meeting.
 9. Will you call at my office to-morrow?
 10. They make a hand to mouth living.
- இ. 1. We must not blink this fact.
 2. I do not contest your claim.
 3. The rebellion was crushed.
 4. We must husband our resources.
 5. I soon penetrated his disguise.
 6. Falsehood pervades the whole plan.
 7. Eloquence has been compared to thunder.
 8. My business is at a low ebb.
 9. Poetry is at a discount.
 10. This happened behind the curtain.
- ஈ. 1. The only medicine which does women more good than harm, is dress.
 2. The difference between a rich man and a poor man,

is this—the former eats when he pleases, and the latter when he can get it.

3. Experience is the name men give to their follies or their sorrows.
4. Genius is nothing but continued attention.
5. There is a God in science, a God in history, and a God in conscience, and all these three are one.
6. The haunts of happiness are varied, but I have more often found her among little children, home firesides, and country houses than anywhere else.
7. Kindness is the golden chain by which society is bound together.
8. Learning is wealth to the poor, an honour to the rich, an aid to the young, and a support and comfort to the aged.
9. A false modesty is the meanest species of pride.
10. He who thinks for himself, and rarely imitates, is a free man.

III. பின் வருவனவற்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தெழுதுக :—

- அ. 1. As long as we live we must labour patiently and diligently.
 2. You must examine those who claim relationship; for they seem to be deceivers.
 3. The man is very much troubled about the means of subsistence.
 4. Neither of these will yield to the other.
 5. They are wandering about without any light.
- ஆ. 1. They denied all knowledge of the affair.
 2. The people left their houses and emigrated.
 3. If he pronounces clearly I shall understand.
 4. The petition which he wrote is in my hand.
 5. You must take care of what you have acquired.
- இ. 1. You should make every effort to find out the correct age of each person.
 2. You must not delegate your authority to any other person.

3. No milk store shall receive milk for sale except from a registered dairy.
4. A councillor who has made a motion may withdraw the same by leave of the council.

IV. பின்வருவனவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தெழுதுக :

1. A great part of Arabia is desert. Here there is nothing but sand and rock. The sand is so hot that you cannot walk over it with your bare feet in the daytime. Here and there in the desert are springs of water that come from deep down under the ground—so deep that the sun cannot dry them up. These springs are few and far apart, but wherever there is one, green grass very soon covers the ground all around it. Soon fig trees and palm trees grow tall and graceful, making a cool, green, shady place around the spring. Such a place is called an oasis.

The Arabs who are not in the cities live in the desert all the year round. They live in tents that can be put up and taken down very easily and quickly, so that they can move from one oasis to another, seeking grass and water for their sheep, goats, camels and horses. These desert Arabs eat ripe, sweet figs, and also the dates that grow upon the palm trees; they dry them, too, and use them as food all the year round.

These Arabs have the finest horses in the world. An Arab is very proud of his riding horse, and loves him almost as much as he loves his wife and children. He never puts heavy loads upon his horse, and often lets him stay in the tent with his family.

2. Elara, though a Tamil, became one of the heroes of Sinhalese history. The Mahavamsa has nothing but praise for him. He ruled wisely and moderately, granting equal justice to all, whether friends or foes, who brought their disputes to him. A strange fable is told to show his wonderful justice. He had hung near his bed a bell, attached to a long rope reaching down to the street, so that anyone who wished to appeal to him could ring the bell and call him down at once. One day his only son, driving his

chariot, accidentally ran over and killed a calf. The mother cow at once went to Elara's palace and rang the bell. Elara, discovering the cause of the cow's trouble, granted her justice by having his son's head cut off by the very same chariot wheel. Though that story can hardly be true, it shows the high opinion which the Sinhalese had of Elara's justice.

Elara, though himself a Hindu, befriended and protected the Buddhist monks. On one occasion he accidentally damaged a dagaba with the yoke of his chariot. He flung himself on the ground and told the monks to kill him by running the chariot over him. The monks however, told him that such an extreme revenge would not be pleasing to Buddha, so instead he repaired the damage he had done at a cost of fifteen thousand coins.

3. Speech is an affair of sound; and sound is the name given to that aspect of Nature which Man perceives by means of his ears. Those whose ears do not function cannot perceive sound, and so they are cut off from the world of speech; they have to have a form of language designed for them that is not dependent upon sound. How we make the sounds that we use for speech we shall learn in a later chapter; all we want to do here is to suggest that a little elementary instruction upon the nature of sound and some of its properties is a very good instruction indeed to the study of speech. We live nowadays in a world in which sound plays a much bigger part than it did a century ago. What greater romance can there be than the study of the wonderful inventions that have been devoted to nothing but matters of speech. Think of the telephone, that extends the range of the human voice, so restricted and narrow without the aid of electricity, so that we can now speak from England to America as easily as we can speak to one another in the house. Think of the gramophone, the wonderful machine that preserves the voice, puts it on to a shellac or metal disc, so that we can reproduce it as often as we please, even long after the speaker is dead. Suppose this had been invented two

thousand years ago! Whose voices would you most have cared to preserve? And finally let us notice radio and the talking film.

4. Marco Polo was the first European to make a journey to Central Asia, and to come back with news of the wonders of China, Java, Sumatra and India. The road he had taken was so difficult and full of danger that till 600 years after him no other European travellers followed it.

Marco was born in Venice. Venice in the old days was the most famous and wealthy city in Europe. Her ships travelled far from home, and her brave and adventurous merchants traded nearly all over the world.

Marco's father, Nicolo Polo, and his uncle Maffeo, were merchants. They had a branch of their business in Greece. They once made a journey into Central Asia in search of further trade. The great Kublai Khan was then the emperor of China. The Khan loved to listen to accounts of strange lands and peoples. His men met the Venetian traders and took them to the emperor. Kublai Khan was very pleased to see them and asked them many questions about their country. Nicolo and Maffeo told the Khan that they would return to China with a hundred learned men from Europe. They went back to Venice after being absent for three years.

5. Vimala Dharma Suriya now realised that it was the time to attack the Portuguese. His warriors who knew the mountain paths well could pursue them and give them battle without much danger to themselves. He caught them up at Gannoruva near the present Experimental Station of the Botanical Gardens, where they had to cross the Mahaveli Ganga. There he surrounded them, slew some, and captured the rest. He seized Dona Catherina whom they were taking back, and made her his queen in order to strengthen his position on the throne. Some of the portuguese captives he mutilated, and sent them back with one eye for every four to show his contempt for the Portuguese.

The disaster sustained by the Portuguese army that went to Kandy was followed by other misfortunes. The people of the Kingdom of Kotte, who had been recently subdued, did not wish to be under Portuguese rule. When they heard of the success of Vimala Dharma Suriya, they rose in revolt hoping to free themselves from the Portuguese yoke.

6. In the very beginning men lived in caves like wild beasts. They wore skins as clothes, and ate the roots of trees and the fruits which grew upon them. They did not know how to grow wheat or rice, and they did not cook their food as we do. What a difference there is between the life of the early men, and the life that we live now with our houses, fine clothes, cities, trains, ships, telephones, and radio!

The monkeys and other animals still live as they lived thousands of years ago. You may have seen animals doing tricks in a circus. The monkey is dressed in a hat and coat, the parrot fires a gun, the tiger leaps through a ring of fire. But all these tricks have been taught to the animals by men. If they are made free, they will not do the tricks by themselves.

What was it, then, that brought such a change in men? The answer is, that men wanted to find out a better way of living. They wanted to find out things for themselves, and they wanted to improve. They always looked for new things which would be of use to them, and which would make them stronger and cleverer than the other animals.

7. When the world sleeps India will awake to life and freedom. A moment has come which comes but rarely in history when an age ends and when the soul of a nation long suppressed finds utterance. It is fitting at this solemn moment that we take a pledge of dedication to the service of India and her peoples and to the still larger cause of humanity. At the dawn of history India started on her unending quest. The centuries are filled with her striving and the grandeur of her successes and her failures. Through good and ill fortune alike she has never lost sight of that quest or forgotten the ideals which gave her strength. We end today a period of ill fortune, and India

discovers herself again. The achievement we celebrate today is but a step, an opening of an opportunity to greater triumphs and achievements that await us. Are we brave enough and wise enough to grasp this opportunity and accept the challenge of the future? That future is not one of ease or resting, but an incessant striving so that we might fulfil the pledges we have made so often and the one we shall take today. The service of India means service to millions who suffer. It means the ending of poverty and ignorance and disease and inequality of opportunity. To the people of India whose representatives we are, we make an appeal to join us with faith and confidence in this great adventure.

8. Holland is a flat, low-lying country, below the level of the sea. So, all along the coast, strong high walls called dykes have been built to keep out the sea, which otherwise would overflow the country. Day and night men watch carefully for cracks in the dykes, and directly one appears they mend it.

Late one evening, many years ago, a little Dutch boy named Peter was running home along a dyke when he heard the soft trickle of water. Looking down, he saw, not far from where he stood, a small hole in the dyke through which water was flowing. It was only a small trickle of water, but he knew that the force of the water behind the dyke would soon make the hole bigger, and let in the sea. Something had to be done at once. So Peter ran along the dyke, calling for help. But there was no one anywhere to be seen, and the nearest house was a long way off.

Peter ran back to the crack to see if it had got any bigger, and found that it had. It was a cold dark night, and the waves of the sea made a great noise. But Peter was a brave boy. Sitting down beside the hole, he stopped the flow of the water with his finger and hoped that somebody would come along. But hour after hour passed, and no one came. Peter was nearly frozen with the cold, but still he held on.

9. The king went on, seeing the signs of hermit-life on all sides. Under the trees were many broods of young parrots picking up the grains of rice scattered for their benefit. On smooth fresh-cut lawns the fawns were grazing. So accustomed to gentle humanity were they, that they looked up without fear at the King's approach. Round the roots of the trees, deep trenches held collected rain-water, the clear ripples of which trembled in the breezes and sparkled in the checkered sunlight. On the branches dripping vests made of bark were drying. The curling smoke from burnt sacrifices wreathed upwards among the tender leafage. All was so peaceful and serene and natural that Dushyanta felt constrained to alight from his chariot; and putting off his kingly ornaments and weapons, he walked on alone in humble attire. As he entered the hermitage, he felt a throbbing in his right arm and wondered at such an omen of happy love in such a place. Suddenly, he heard women's voices, and hiding himself behind some trees, saw three maidens of the hermitage coming in with water-pots to attend to the plants. They were Sakuntala, the daughter of Kanwa, and her two companions, Anasuya and Priyamvada.
10. Ceylon has only one University. It is still in its infancy and its growth should necessarily be on national lines. The entire cost of the University and the education imparted by it is borne by Government, and Government cannot for that reason, if not for nothing else, be unmindful of the manner in which higher studies are organized and conducted by the University. What is even more important is, that the present Government has a duty to see that the new University which it brought into being creates such traditions as are conducive to the well-being of a free nation just beginning to emerge. It is therefore heartening to note that the Vice-Chancellor of the University, in the course of his evidence, gave us the assurance that he and his staff would always be ready to co-operate with Government in carrying out any new proposals which would eventually be adopted in respect of the University.

11. We are not aware as to what agreements or understandings exist at present between Your Majesty and the Dutch. We are bound to presume that Your Majesty is the Supreme Lord of the whole of Ceylon. Accordingly, we accept with gratefulness the transference to us of Maddukulambu (Batticaloa), Kattukulam and Tambalagamam so graciously gifted to us by Your Majesty. It is our great desire that we should go over and settle in the ceded areas and thereby bring about as soon as possible the fruition of Your Majesty's intentions. Yet, however, it is but fair that I should acquaint Your Majesty with some of the difficulties that confront us at present. We are able to observe from the trend of the correspondence reaching us from the authorities in France, that as far as they could foresee, the occurrence of a war in the coming year is in their opinion an almost foregone conclusion. This being the case, it should be seen that neither our strength in soldiers here is reduced nor our efforts allowed to slacken.
12. Alcohol injures the muscles of the heart and the blood vessels, and if its use is kept up it may result in a hardening of the walls of the arteries, which will bring on old age too soon. The habitual use of alcohol causes the heart to be overloaded with fat, which interferes with its work. In other cases, its muscular tissue is changed to fat and it loses its strength, so that the heart beat is a mere flutter. The muscular walls of the small arteries of the brain and other parts are likely to undergo a similar change, and they may become so weak that they are not able to resist the pressure of the blood. Apoplexy (the bursting of a blood vessel in the brain) is more frequent among those who use alcohol than among abstainers.

Alcohol quickens the pulse, not by strengthening the heart, but by paralyzing the nerve centres that control the heart and the small blood vessels. In consequence, the heart "runs away" as it were, like a steam engine which has lost its "governor" or a clock pendulum from which the weight has been removed. The red face and eyes so often seen in a drunkard are due to a paralysis of the small blood vessels so that they are always full of blood.

13. Poor houseless creatures! The world will give you reproaches, but will not give you relief. The slightest misfortunes of the great, the most imaginary uneasiness of the rich are aggravated with all the power of eloquence and held up to engage our attention and sympathetic sorrow. The poor weep unheeded, persecuted by every subordinate species of tyranny, and every law, which gives others security, becomes an enemy to them. Why was this heart of mine formed with so much sensibility or why was not my fortune adapted to its impulse? Tenderness, without a capacity of relieving, only makes the man, who feels it, more wretched than the object which sues for assistance.
14. India may be really a huge country, but geographically and culturally she is one; India may speak a multitude of different tongues, but her heart is sound and her soul is one. The fact of Indian unity is a positive faith with most Indians, and it does not require any logical or material corroboration from statistician or propagandist. However, the existence of these divers languages and scripts does not make the task of the student or the historian of the Indian literatures extremely difficult, even if not absolutely impossible. Ordinarily, an educated Indian is familiar only with his own mother-tongue; less often, he knows Sanskrit or Persian, and occasionally English as well; only very rarely can he claim acquaintance with even four or five out of the many Indian languages.
15. Conversions to Islam in those days, whether individual or group, probably aroused no particular opposition, except when force or some kind of compulsion was used. Friends and relatives or neighbours might disapprove, but the Hindu community as such apparently attached little importance to this. In contrast with this indifferent attitude, conversions today attract widespread attention and are resented, whether they are to Islam or Christianity. This is largely due to political factors and especially to the introduction of separate religious electorates. Each convert is supposed to be a gain to the communal group leading

ultimately to greater representation and more political power. Attempts are even made to manipulate the census to this end. Apart from political reasons, there has also been a growth in Hinduism of a tendency to proselytize and convert non-Hindus to Hinduism. This is one of the direct effects of Islam on Hinduism, though in practice it brings it into conflict with Islam in India. Orthodox Hindus still do not approve of it.

16. It is customary in the Science of language to talk of certain languages as constituting a family. By this metaphorical usage it is implied that certain languages, which may be called sisters, represent so many local developments of one language which may be regarded as their common parent. Pushing the figure of speech further one will find that the languages which stand in the relation of sisters to each other are daughters of the assumed mother. The idea is that in the course of the development of a language it has taken upon itself several shapes through the working of different conditions in different localities and has consequently received several names. When a close examination of a number of languages indicates that they participate to a large extent in a common stock of words or root-elements of words, an inference is ordinarily made that the languages concerned may be descended from a common source.
17. Since the beginning of the nineteenth century the rapid development of Science has resulted in the invention of the steam engine, steamships and railways, coal-gas, electric light and power, the telegraph and the telephone, anaesthetics, new dyes and drugs, the petrol engine, the motor car and the aeroplane, alloys of every description, the Diesel engine, wireless telegraphy and broadcasting. These are only a selection from the many inventions which combine to make the conditions of modern life entirely different from those which existed 150 years ago.

Towards this progress in the amenities of life, Chemistry has notably played its part. You need not look far afield for the applications of Chemistry in daily life. The clothes that you are wearing have been dyed by substances prepared by chemists. The filaments of electric lamps are

made from metals discovered by chemists. Petrol, paraffin, coal-gas, varieties of steel, celluloid for films, vulcanite, ink, glass, rubber, paints, drugs, soap, are all articles which have required the aid of a chemist at some point in their manufacture.

ix. பொழிப்புரை எழுதுதல்

செம்மையான இலக்கிய நடையிலே செய்யுளாகவோ உரை நடையாகவோ எழுதப்பட்ட மூலம் ஒன்றினது பொருள் முழுவதையும் இலகுவாக விளங்கிக்கொள்ளத் தக்க வகையில் (அதே மொழியில், ஒருவர் தாம் கையாளும் இயற்கையான நடையில்) எழுதுவதே “பொழிப்புரை” எனலாம். அதனை, “உரைநடையாக்கம்” என்பதுமுண்டு.* குறித்த ஓரளவு உலோகத்தினை உருக்கி, அதனை வேறு ஓர் உருவத்தில் அமைக்கின்றமைக்கு அதனை ஒப்பிடலாம். உருக்கி வார்த்த உருவத்திலிருப்பது போலவே, பொழிப்புரையிலும், முன்னதாக மூலத்திலிருந்த (அதே அளவான) பொருள் இருக்கும்; உருவ அமைப்பிலேயே வேறுபாடு ஏற்பட்டுள்ளது. சிறந்த “பொழிப்புரை” யானது குறித்த மூலத்தின் கருத்து முழுவதையும் (தொகுத்துத் திரட்டி) கொண்டதாயிருக்கும். ஆயின், மூலத்தில் வந்துள்ள சொற்கள், சொற்றொடர்கள், வாக்கியங்கள் மாத்திரம் முன்னிருந்தன வாய் அமையமாட்டா.

பொழிப்புரை எழுதுதலும் உண்மையில் மொழிபெயர்ப்பு எழுதுதலைப் போன்றதே எனலாம். மொழிபெயர்ப்பிலோ ஒரு பொருளானது ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிக்கு மாற்றப்படுகின்றது. பொழிப்புரையில் ஒரு பொருள் ஒருவர்கையாண்ட நடையிலிருந்து இன்னொருவர் இயற்கையாகக் கையாளும் நடைக்கு மாற்றப்படுகின்றது. ஆகவே, இதனை “நடைபெயர்ப்பு” என்று கூறுவதும் பொருந்தும். மொழிபெயர்ப்பிலே சொல்லுக்குச் சொல்லாக மொழிபெயர்த்தெழுதுதல்

* செய்யுள்களின் பொருளை முற்றிலும் திரட்டி யெழுதுவதே “பொழிப்புரை” எனப்படினும், ஆங்கில இலக்கண நூலோர் கருத்தப்படி உரைநடைகளின் பொருளைத் திரட்டியெழுதுதலையும் அதனுள் அடக்கிக்கொண்டேம்.

விலக்கப்படுவதுபோல, பொழிப்புரை எழுதுதலிலும் சொல்லுக்குச் சொல்லாகப் பொருள்கண்டு எழுதுவது—விளக்கத்தையோ, பொருட் டெளிவையோ, நியாய முடிப்பையோ தெளிவாகக் காட்டாதாகையால்—விலக்கப்படவேண்டியதாகும்.

பெரும்பாலானோர்க்குப் பொழிப்புரை எழுதுவது கடினமாயிருக்கின்றது. கூறப்பட்ட பொருளினே (மேலோட்டமாக வாசியாமல்) கருத்துன்றிப் படித்தே விளங்கிக்கொள்ளவேண்டுமாகையால், பொழிப்புரை எழுதப் புகுவோர், மேலும் மேலும் ஒன்றினைப் படித்துப் படித்து மனத்திற் பதிய வைக்கவேண்டியவராகின்றனர். மேலும், படித்தறிந்தவற்றை எவரும் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடியபடி இலகுவான நடையில் எழுதப்பயில்வதற்கும் அவர்களுக்கு ஏது உண்டாகின்றது. அங்ஙனம் எழுதும்பொழுதுகூட வாக்கிய மாற்றங்களிலும், இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளிலும், மொழி மரபிலும் தேர்ச்சி உண்டாவதுடன் மிகச் சிறந்த சொல்லாட்சிப் பயிற்சியும் ஏற்படுகின்றது.

குறித்த மூலத்திலே இக்காலத்திற் கையாளப்படாத சொற்களும் சொற்றொடர்களும் அமைந்திருந்தால், அவற்றை நீக்கி இக்காலத்து வழக்கில் உள்ளனவற்றைப் பெய்து எழுதுதல் வேண்டும். வினா வியப்பு ஆதியான உணர்ச்சிகளைக் காட்டும் வாக்கியங்களை, அவ்வினாக் குறிப்பு வியப்புக் குறிப்புத் தோன்றுமாறு செய்திவாக்கியங்களாக மாற்றி அமைத்தல் வேண்டும். உவமைகள் உருவகங்களாதியன மூலத்தில் அமைந்திருந்தால், அவற்றையும் ஏற்றமுறையிலே கருத்துக்கு விளக்கந்தரும் வகையில் மாற்றி எழுதுதல் வேண்டும்.

x. செய்யுள் நயம் ஆய்தல்

பொழிப்புரை காணும்போது, “குறித்த மூலத்தின் கருத்து முழுவதையும்” அறிந்துகொள்ளுதல் கூடும். கருத்து முழுவதையும் செவ்வனே விளங்கிக்கொண்டதும், குறித்த மூலத்தின் நயமும் வெளிப்படுவதாகும். செய்யுளின் பொருள், யாப்பு, நடை ஆகியவற்றால் பல்வகை நயங்களும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. செய்யுள்களிலே பலவகை அழகுகள் அமைந்திருக்கின்றன. கற்பனைகள், வர்ணனைகள், அலங்காரங்கள்,

அணிகள், சொல் நயம், பொருள் நயம், ஓசை நயம் ஆகியன அவற்றுள் முக்கியமானவையாம்.

பலவகை அழகுகளும் ஒருங்கே பொருந்திய சிறந்த செய்யுட்களைத் திருப்பித் திருப்பிப் படிக்க புதிய புதிய நயங்கள் தோன்றுவனவாம். அவற்றையெல்லாம் நன்கு கவனித்துக் கொண்டுதான் செய்யுளின் நயத்தை ஆய்ந்து கூற முற்படுதல் வேண்டும். பொழிப்புரை எழுதுதல், செய்யுள் நயம் ஆய்தல் ஆகிய இரண்டினுக்கும் பின்வரும் பயிற்சிகள் மாதிரிகளாய் அமைவனவாம்.

செய்யுள் நயத்தை ஆய்ந்து எழுதத் தொடங்குமுன், பின்வருவனவற்றைக் கவனித்துக் குறித்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும் :—

1. புலவன் கூறப் புகுந்தது யாது?
2. புலவனின் உணர்ச்சி செய்யுளில் எங்ஙனம் வெளியிடப் படுகின்றது?
3. செய்யுளிலே கற்பனை இருக்கின்றதா?
4. செய்யுளிலே வர்ணனை இருக்கின்றதா?
5. செய்யுளிலே அலங்காரங்கள் அமைந்துள்ளனவா?—
(அ) உவமை, (ஆ) உருவகம், (இ) தற்குறிப்பேற்றம், (ஈ) வஞ்சப் புகழ்ச்சி, (உ) உயர்வு நவீர்ச்சி, (ஊ) பிறிது மொழிதல், (எ) சிலேடை—இவற்றுள் எவ்வெவை எங்ஙனம் எடுத்தாளப் பட்டிருக்கின்றன?
6. இனிமை, எளிமை, பொருளாழ முடைமை ஆகியன செய்யுளிலே காணப்படுகின்றனவா?
7. எழுத்து நயம், சொல் நயம், ஓசை நயம், கருத்து நயம் ஆகியன செய்யுளிலே காணப்படுகின்றனவா? அவை புலவனின் உணர்ச்சி வெளியீட்டுக்கு எவ்வளவுக்குத் துணைபுரிகின்றன?
8. புலவன் தன் ஆற்றலினாலே தொனிக்க வைக்க கருத்துக்கள் எவை?

உதாரணங்கள்.

[பின் வருவனவற்றுள் பொழிப்புரை எழுதுதல், செய்யுள் நயம் ஆய்தல் ஆகிய இரண்டனுக்கும் பொதுவான உதாரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் படித்து, முறையை விளங்கிக் கொண்டு, எழுத முற்படலாம்.]

1. " அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
 அயனு மாலும்ற் றழலுறு மெழுகாம்
 என்ப ராய்நினை வார்எனைப் பலர்
 நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்
 வன்ப ராய்முரு டொக்கும்என் சிந்தை
 மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
 தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
 திருப்பெ ருந்துறை பேவிய சிவனே "

[திருவாசகம்.]

திருப்பராய்த்துறையுடையானே, சிவபுரத்தானே, திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தளியிருக்கும் சிவபெருமானே! பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும் பேரன்பினராய்ச் செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்கின்றார்கள். நெருப்பினிடத்துப் பொருந்திய மெழுகைப் போல உருகுகின்ற உள்ளத்தினை உடையவர்களாயும், தவத்தினால் தசை நீங்கப்பெற்று எலும்பு வடிவினர்களாயும், தேவரீரைத் தியானித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் வேறும் எத்தனையோ பலர் நிற்கின்றார்கள். இவர்களெல்லாம் நிற்கவும், இவ்வுலகின்கண் இருக்கின்ற என்னை யாதுக்காக ஆண்டருளினை? என்னிடம் உருகும் உள்ளம் முதலாயின ஒன்றும் இல்லை; எனது மனம் வலிய பராய் மரத்தின் விறகைப்போன்றது; கண் (கண்ணோட்ட மில்லாத) மரக்கண்; செவி இரும்பினும் வலிமையுடையது—என்னை ஆளுதற்கு ஒரு நியாயமுமில்லையே!

பிரமனையும் திருமாலையும்போல அன்பராவதும், அருந்தவம் முயல்வதும் தம்பாலில்லையென்பார், "வன்பராய் முருகு ஒக்கும் என் சிந்தை" என்றார். நெருப்பிடைப்பட்ட மெழுகு போல உருகிய உள்ளத்தவராய் நினைக்க முடியாதவன் தான் என்பார், தமது கண் "மரக்கண்" என்றார். அன்பராகிய மற்றையோர் அருந்தவம் முயல்வதையும் அழலுறு மெழுகு போல் உருகுகின்ற உள்ளத்தினராய்—என்பு வடிவினராய்க் கூட இருந்து தியானிப்பதைக் கண்டோ கேட்டோ செய்யும் வலி தமக்கு இல்லையென்பார், "கண்.....மரக்கண், செவி

இரும்பினும் வலிது” என்றார். அக வயிரமுடையதாய் வலித்த பராய் மரக்கட்டையில் நீர்த்தன்மை நீங்கிவிடுமாதலின் உருக்க மற்ற நெஞ்சிற்கு உவமையாயிற்று. கண்ணுக்கு மரக்கண் உவமையாயதும் நோக்குக. இரும்பு துளைக்கப்படுதல் அருமை போலச் செவியும் புகழ் நல்லுபதேசம் முதலியவற்றால் தோட்கப் படாததென்று இரும்புக்கு உவமையாக்கினார்.

[என்பர் - எலும்பையுடையவர்; எலும்பேயன்றித் தசை முதலியன இல்லாதவர்; கணத்தவருள் ஒரு வகுப்பார் எனினுமாம். எண்ப்பவர் - எத்தனையோ பேர். பராய் - வன்மையிக்க ஒரு மரம். முருடு - விறகு கட்டை. சிந்தை - உள்ளம். மரக்கண் - மரக்கணு.]

2. யாண்டு பலவாக நரையில வாசுதல்
யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் னினையரும் வேந்தனும்
ஆல்லைவ செய்யான் காக்கு மதன்றலை
ஆன்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

(புறநானூறு)

பிசிராந்தையார் என்னும் புலவர், தமது உயிர்த்தோழனாய் விளங்கிய கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருக்கின்றான் என்பதை அறிந்து, தாமும் அவனுடன் வடக்கிருந்து உயிர்த்துறத்தல் வேண்டும் என்று உறுதிக்கொண்டு அவனிருந்த இடத்தை நோக்கிச் சென்றார். வழியிலே, சான்றோர் சிலர் அவரைச் சந்தித்து, “ஐய, பாங்கள் உங்களை நெடுங்காலமாகக் கேள்வியுறுகின்றோம்; உங்கள் வாழ்நாளும் பலவாயினவே!—உங்களுக்கு நரை உளவாகவேண்டும். ஆயின், நரை சிறிதும் தங்களிடம் காணப்படவில்லையே! அதற்குக் காரணம் யாது?” என்று வினவினர். அதற்கு விடையாகவே பிசிராந்தையாரால் இந்தப் பாடல் பாடப்பட்டது.

நரைதிரைகளுக்குக் காரணம், முதுமையன்று, மனக் கவலையேயாகும் என்பதைத் தொனிக்கவைத்துப் பிசிராந்தையார் விடையளித்தமை அவரது புலமையையும் சான்றாண்மையையும் காட்டுவதாகும்.

“உங்களுக்கு வயது சென்றும் மயிர் நரையாமலிருப்பதற்குக் காரணம் யாது?” என்று வினவுகின்றீர்களே!—(சொல்லு

கிறேன், கேளுங்கள் :) மாட்சிமைதங்கிய குணஞ்செயல்களை யுடைய ஏன் மனைவியோடு பிள்ளைகளும் அறிவு நிரம்பியவர்கள். ஏன் ஏவலாளர்களும் ஏன் குறிப்புப் பிழையாது (கருத்தைக் குறிப்பால் உணர்ந்து) ஒழுகுபவர். எனது நாட்டின் அரசனான பாண்டியனும் முறையல்லாத செயல்களைச் செய்பாதவனாய்ச் செங்கோல் செலுத்திக் காத்து வருகின்றான். அவற்றிற்கு மேலாக, நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டிய உயர்ந்தோரிடத்துப் பணிந்து ஐம்புலன்களுமடங்கிய கோட்பாட்டினை யுடைய சான்றோர் பலர் எனது ஊரிலே இருக்கின்றார்கள்," என்பது அவர் கூற்று.

அப்படிக்கூறும்போது, “(மனைவி, மக்கள், ஏவலாளர், அரசன், சான்றோர்) அவர்களுடன் நான் எப்பொழுதும் பழகுகின்றேன். ஊரிலே வாழுகின்ற பிறரும் (அங்ஙனமே) நன்னெறியைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகி வருகின்றார்கள். எனவே, கவலை விளைப்பனவாய தீச்செயல்கள் எவையும் அங்கே நடைபெறுவதில்லை. இப்படிப்பட்ட நலன்களை நான் பெற்றிருப்பதனால் எனக்குக் கவலை சிறிதும் இல்லை. எனவே, அக்கவலையால் உண்டாகின்ற நரையும் என்னைத் தாக்கவில்லை” என்று தொனிப்பது காண்க.

[மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களையுடைய, இனையர் - ஏவலாளர், ஆன்று - (நற்குணங்களால்) அமைந்து, அவிந்து - (பணியவேண்டும் உயர்ந்தோரிடத்து பணிந்து), அடங்கிய - ஐம்புலன்களும் அடங்கிய.]

3. “கண்டனென் கற்பினுக் கணியைக் கண்களால்
தெண்டிரை அலைகடல் இலங்கைத் தென்னகர்
அண்டநா யகவினித் துறத்தி யையமும்
பண்டுள துயருமென் றனுமன் பன்னுவான்.”

(கம்பராமாயணம்)

சீதையைத் தேடிச்சென்ற அனுமன், தான் அவளைக் கண்டமைபற்றி இராமனுக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றான். அந்த வரலாறு கூறுகின்ற பாடல்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

“தெய்வநாயக! கடல்குழந்த இலங்கையிலே கற்பினுக்கு அணிகலமாக விளங்குகின்ற பிராட்டியாரை என் கண்களால் நானே கண்டேன்; இனி அவளது கற்புடைமையைப்பற்றிய

ஐயத்தையும், அதுபற்றிய துன்பத்தையும் விட்டுவிடுவாயாக என்று சொல்லி மேலும் கூறுகின்றான்.”

“கண்டனென்” என்றே அனுமன் செய்தியைக் கூறத் தொடங்குகின்றான்; “சீதையைக் கண்டேன்” என்று தொடங்கினாயின், அவளது நிலைமை என்னவாயிற்றோ என்று இராமன் கலங்கியிருத்தல்கூடும். அடுத்தபடியாக, “கற்பினுக்கணியை” என்கின்றான்; “சீதையைக் கண்டேன்” என்று கூறினால்— “கண்டனென் னுன்பெருந்தேவியை” என்று கூறினால்—அவள் எந்த நிலையில் இருக்கின்றாளோ என்ற ஐயமும் இராமனுக்குத் தோன்றுதல்கூடும். அந்த ஐயத்தினை முற்றாக நீக்கவே—சீதை கற்பிற் சிறந்து விளங்குகின்றாள் என்பதை உணர்த்தவே— “கற்பினுக்கணியை” என்று கூறினான். “கண்டனென்” என்பதே போதுவதாயிருப்பவும், “கண்டனென்.....கண்களால்” என்று கூறியமை—சீதை இருக்கும் உண்மையைப் பிறர் வாயிலாக அறிந்துகொண்டு வரவில்லை—தானே நேரிற் சென்று தன் கண்களால் தானே கண்டதை வலியுறுத்துவதற்காகும். இனி, “கண்களால்” என்பதற்குச் “சீதையின் விழிகளால்” என்றும் பொருள் கூறுவது சாலும். அவள் “கற்பினுக்கணி” என்பதை அவளது கண்களே காட்டின என்று கூறுவதும் பொருத்தமாயிருக்கின்றது; இராமனைப் பிரிந்த துயரத்தினால் அவனையே எண்ணிக்கொண்டு கண்களில் நீரருவி பாய இருந்ததை அனுமன் தனது கண்களால் நேரிற் பார்த்தமையால் சீதை “கற்பினுக்கணி”யாக விளங்குகின்றாள் என்பதை உணர்த்துகொண்டான் எனலாம். “கண்ணின் நீர்க்கடலிற் கண்டேன்” எனப் பின்வரும் பாட்டொன்றிற் கூறுவதனால் இப்பொருளும் வலியுறுக்கின்றது.

4. “சொல்லுடையார் என்போல் இளியுளரோ தொல்வினையேன்
இல்லுடையாள் காண இறகுடையாய் எண்ணிலாப்
பல்லுடையாய் உன்னைப் படையுடையான் கொன்றகல
வில்லுடையேன் நின்றேன் விறலுடையேன் அல்லேனே.”

(கம்பராமாயணம்)

இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துகொண்டு போகும் பொழுது சடாயு காண்கிறான். சீதையை மீட்டுவிடவேண்டுமென்ற ஆசை மேலீட்டினால் மிக உக்கிரமான போர் செய்

கிறான். ஆனால், இராவணன் சடாயுவின் சிறகுகளை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டுப் போய்விடுகிறான். சடாயு தன் உடம்பை முடியிருந்த இறகுகளும் உதிரப்பெற்றுக் குற்றயிராய்க் கிடக்கிறான். அப்பொழுது சீதையைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற இராம இலக்குமணர் சடாயுவைக் காண்கிறார்கள். சடாயு, “இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துகொண்டு போகிறான். இதை எப்படியாவது உங்களுக்குத் தெரிவித்துவிட வேண்டுமென்று இதுவரையும் என் உயிரைக் காப்பாற்றிவைத்தேன்” என்று கூறிவிட்டு உயிர்துறக்கிறான். இராமனாலே துக்கம் சகிக்கமுடியவில்லை; புலம்புகிறான். அந்தப் புலம்பலிலே ஒரு பாட்டு இது.

“எடுத்துச் சொல்லப்படத்தக்க—சீரை உடுத்தவர்கள்(!) இனியும் இருக்கின்றார்களா? முன்செய்த பாவம் பிடித்தவன் ஆகிய என்னுடைய மனைவி காணும்போது, சிறகுகளை உடையவன், கணக்கில்லாத சீரைகளை உடையவன், உன்னை ஆயுதம் வைத்திருந்தவன் கொலை செய்துவிட்டுப்போக, வில்லினை வைத்திருக்கின்ற யான் (சும்மா) நின்றேன். நான் அல்லவோ வீரன்!” என்ற கருத்தும் மேற்காட்டிய பாட்டில் இருக்கும்.

“மானத்துக்கு வேட்டி கட்டுவது” என்பது ஊர் வழக்கு; வெட்கத்துக்காகச் சீரை (சீலை) உடுப்பது என்பது அதன் கருத்து. “என்னைப்போல வெட்கத்துக்கு அஞ்சிச் சீரை உடுத்தவன்—ஒருவன்—இனியும் இருக்கிறானா? இல்லையே இல்லை. மனைவிக்காரனாகிய யான் இங்கே இருக்கிறேன். என் மனைவியை விடுவிக்கச் சடாயு—ஒரு பறவை—சண்டை போடுகிறான். தான் வெட்கம் (மானம்) கெட்டவன்—சீரை உடுக்கவில்லை—என்பது அவன் கருத்து. “இனி, தொல்வினையேன் என்போல் சொல்லுடையார் உளரோ” என இயைத்தும் பொருள் கூறலாம். “என்னைப்போலப் புகழுடையவர் இனிமேலுண்டோ!” என்று பொருள் கூறினுமாம். பின்னும், “தொல்வினையேன் இல்லுடையாள் காண இறகுடையாய், என் இலா பல் உடையாய்” எனவும் எடுக்கலாம். “தொல்வினையேன் இல்லுடையாள் காண” என்பதற்குப் “பூருவ கருமத்தையுடைய யானும் என் மனைவியும் காணும்படி” எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். “காண-பார்க்க, வணங்க” எனினுமாம். “இறகுடையாய்” என்பது

“பறக்க உதவும் சிறகு (wing) களை உடையவன்” என்பதை மாத்திரம் குறித்தது. “எண் இலா பல் உடையாய்” என்பது “பறவைகளின் தோல் முழுவதையும் சட்டைபோல மூடிக் கொண்டிருக்கின்ற’ போர்வை இறகு (Clothing feathers) களையும், ‘போர்வை இறகுகளை அடுத்துப் பறவைகளின் தோலை ஒட்டிப் பஞ்சுபோன்று மெல்லியவைகளாயிருக்கின்ற’ மெல்லிய இறகு (downs) களையும் உடையவன்” என்பதைக் குறித்தது. ஆகவே, “உனக்கு இறகு இருக்கின்றது; எண்ணமுடியாத சீரைகள் இருக்கின்றன. எனக்கு இறகில்லை, சீரையில்லை; ஒரு மயிரும் இல்லை” என்று இராமன் கூறினான் என்போம். ஆனால் யாராவது இந்தச் ‘சீரை’யைப்பற்றிக் கம்பரைக் கேட்டிருந்தால், அவர், “உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கண்களைவதாம் நட்பு” என்று சொல்லி என்னென்ன வெல்லாம் கூறிவிடுவார்.

“என் மனைவி பார்க்க (வணங்க) இராவணனோடு இறகாலடித்தும் மூக்காற் கொத்தியும் யுத்தம் செய்த நீர், இப்போது, யான் பார்க்க இறகில்லாமலும் வாயை மூடிக்கொண்டும் கிடக்கின்றீர்” என்று, அன்றேல், “என் மனைவி பார்க்க இறகுடையவராயும் கணக்கற்ற பல இறகு (போர்வை இறகு, மெல்லிய இறகு)கள் உடையவராயும் இருந்த நீர் இப்போது நான் பார்க்க இறகுகள் வெட்டப்பட்டும்—மற்றைய—கணக்கற்ற பல இறகுகள் உதிரப் பெற்றும் கிடக்கின்றீர்” என்று கூறிவிடுதலும் பொருத்தமன்றோ?

“வில்லுடையேன் நின்றேன்—வில்லுடையவனாய் நின்றேன்” என்க. “வில்லுடையேன் நின்றேன்” என இயைத்து ‘மனைவிக்காரனாகிய யான் நின்றேன்’ என்று பொருள் கூறலுமாம்.

“நீ ஒரு பறவை. உன்னிடம் ஒரு ஆயுதமும் இல்லை. இராவணனிடம் எத்தனை ஆயுதங்கள் இருந்தன. அவற்றுள், வாளாயுதம் தவிர்ந்த மற்றைய ஆயுதங்களைத்தையும் நீ அழித்துவிட்டாய். அப்போதுதானே உன்னை இராவணன் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டுச் சென்றான். வில்லுடையவன் ஆகிய யான் இங்கே நிற்கின்றேன். நானல்லவோ வீரன்” என்றும், “நீ யாரோ ஒருவன். உனக்கும் சீதைக்கும் யாதொரு சம்பந்த

மும் கிடையாது. நீ இராவணனோடு—அவனை மீட்க யுத்தஞ் செய்து அவனால் வெட்டப்பட்டாய். மனைவிக் காரணாகிய யான் இங்கே நிற்கின்றேன். யான் அல்லவோ வீரன்” என்றும் பொருள் கூறுதல் கூடுமன்றோ!

5. வெள்ளெருக்கஞ் சடைமுடியான் வெற்பெடுத்த
திருமேனி மேலுங் கீழும்
எள்ளிருக்கு மிடமின்றி யுயிரிருக்கு
மிடநாடி யிழைத்த வாறே
கள்ளிருக்கு மலர்க்கூந்தற் சானகியை
மனச்சிறையிற் கரந்த காதல்
உள்ளிருக்கு மெனக்கருதி யுடல்புகுந்து
தடவியதோ வொருவன் வாளி.

[கம்பராமாயணம்]

இராவணன் இராமனாற் கொல்லப்பட்டான் என்பதை அறிந்த மண்டோதரி, ஓடோடியும் வந்து, தன் நாயகனின் உடலருகே வீழ்ந்து கிடந்து புலம்புகின்றாள். மண்டோதரியின் புலம்பலை விவரிக்கின்ற பாடல்களுள் இதுவுமொன்று.

ஒப்பற்ற இராமனுடைய அம்பானது, (வெண்ணிறத்த தாகிய எருக்க மலரைச் சூடிய சடாமுடியையுடையவரான) சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கைலாசமலையைத் தூக்கியெடுத்த (இராவணனுடைய) அழகிய உடம்பின் மேற்பக்கத்திலும் கீழ்ப் பக்கத்திலும் எள்ளுப்போடக்கூட இடமில்லாமல் துளைகளை உண்டாக்கியிருக்கின்றது. அப்படிச் செய்ததற்குக் காரணம், உயிர் இருக்கும் இடத்தைத் தேடிச்சென்று உயிரைப் பறிப்பதற்காகச் செய்தமையே! அல்லது, (தேன் இருக்கின்ற மலர்களை அணிந்த கூந்தலையுடைய) சீதாபிராட்டியார்மீது தகாத காதல்கொண்டு அதை மனமாகிய சிறையில் ஒளித்து வைத்தானாதலால், அந்தக் காதல் உள்ளே எங்கேயாவது பதுங்கி ஒளித்திருக்குமென்று நினைத்து உடலுக்குள்ளே புகுந்து தேடித் தடவியமையே!—(தெரியவில்லை.)

இராவணன் இறந்துகிடப்பதைக் கண்ட மண்டோதரிக்கு அவன் புரிந்த வீரச் செயல்களைப்பற்றிய நினைவு எழுகின்றது. “சிவபெருமானே உலகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வர். தேவர்களுக்கும் தலைவர். அவருடைய திருக்கைலாயமலையையே

தூக்கியவன் இராவணன். அப்படிப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்த இராவணனின் உடலானது இப்போது நிலத்திலே வீழ்ந்து கிடக்கின்றது. அவனுடைய உயிரை உண்ட அழ்புகூட ஓரிடத்தால் உள்ளே புகுந்து உயிரைக் கவரவில்லை: எள்ளுப் போடவே இடமில்லாதபடி உடலெங்கும் துளைகளை உண்டாக்கி யிருக்கின்றது,” என்று கருதிய மண்டோதரிக்குத் திடீரென வேறொரு எண்ணம் உண்டாகின்றது: “காரியம், ஒருவேளை வேறு வகையாகவும் இருக்கலாம்” என்று நினைக்கின்றாள். அவருடைய மனத்திலே நெடுநாளாக உறுத்திக்கொண்டிருந்த ஒரு குறை பீறிட்டுக்கொண்டு வெளிவருகின்றது. (பெண்கள் எப்படிப்பட்ட குற்றத்தை மன்னித்து விட்டாலும் விடுவர். கணவனொருவன் பிற பெண்கள்மேற் காதல் கொள்வதைச் சகிக்கமாட்டார்கள்.) இராவணன் சீதை மேற்கொண்ட காதல் பற்றிய நினைவு மண்டோதரிக்கு உதயமாகின்றது. “சீதை மேல் இராவணன் கொண்டிருந்த காதல் உடலில் எங்கேயாவது ஒளித்து மறைந்து இருந்தாலுமோ என்று இராமனின் அம்பு தேடிப்பார்த்திருக்கின்றது. அதுதான் அப்படியாக உடலெங்கும் துளைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன,” என்று அவளுக்குத் தோன்றுகிறது.

“கற்புடைய பெண்கள் பிறருடைய மனத்தில் தங்குதல் செய்யார்” என்பது தமிழர் கருத்து. அதற்கு மாறாக இராவணனுடைய காதல் சீதையை மனத்துத் தங்குமாறு செய்தமையால் மாறானதொரு தொழிலை ஒழிப்பதற்காகவே இராமனது அம்புகாதலைத் துருவித் தேடி அகற்றிற்று.—என்றும் கூறலாம்.

6. “தேம லங்கலணி மாமணி மார்பின்
செம்ம லங்கயல்கள் செங்கம லத்தண்
பூம லங்கவெதிர் பாய்வன மாடே
புள்ள லம்புதிரை வெள்வளை வாவித்
தாம லங்குக டடம்பணை குழந்
தன்ம ருங்குதொழு வார்கட மும்மை
மாம லங்களற வீடருள் தில்லை
மல்ல லம்பதியி னெல்லை வணங்கி.”

[பெரிய புராணம்]

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சிதம்பரத்துக்கு வருகிறார். வரும் பொழுதே, இறைவன் தாமரைச் சேவடிகளைத் தூக்கி ஆடிய

நடனக் காட்சி தோன்றி அவர் மனம் குழைகின்றது. நெஞ்சம் உருகுகின்றது. கண்களில் நீர் அரும்புகின்றது.....இளங் குழந்தைபோல வருகிறார். “அவன் நடனம்.....நடனம்” என்பதை எண்ணும்போதே நடன வாத்தியங்கள் தில்லையில் ஒலிக்கின்றன. ஆனால், இந்தத் தெய்வத் திரு நடனம்—பெரிய புராணம் பாடிய—சேக்கிழார் மனத்திலும் நடக்கின்றது. “தில்லை” என்று நினைத்ததும் அவருடைய மனத்திலே யாழ், சலங்கை, முரசு எல்லாம் சப்திக்கின்றன. இல்லாவிட்டால், அவர் பாடிய பாட்டிலே அத்தனை வாத்தியங்களும் எப்படி முழங்கும்?

சிங்.....சிங்.....சிங் என்று நடனத்தின் சலங்கையொலிகள் உள்ளத்தில் ஒலிக்கவில்லையா? காதுகளிற் கேட்கவில்லையா? தேமலங்.....செம்மலங்.....பூமலங்.....தாமலங்.....மாமலங் என்னும்போது, அங்கே, இறைவன் திருப்பாதங்கள்—நர்த்தன பாதத் தாளங்கள்—விழவில்லையா?

தாளம் மாத்திரந்தானு கேட்கின்றது? இறைவன் திரு நர்த்தனத்துக்கு மத்தளம் இல்லாமலா போகும்? “பூமலங்க வெதிர் பாய்வன மாடே” என்ற அடியின் பாதி முடியும்போது, “மாடே” என்ற ஒலியில், மத்தளத்தின் அடிச் சத்தம் கேட்க வில்லையா? “தொழுவார் கடமும்மை” “தாமலங்குகடடம்” என்று பாட்டின் வரிகள் ஒலிக்கும்போது, “தடம், டடம், டம், டம்” என்று மத்தளம் காதினுள்ளே மாத்திரம் ஒலிப்பதன்றி உள்ளத்திலும் ஒலிக்கக் காணலாம்.

xi. பயிற்சி

தமிழ் வளர்ச்சி

எளிய நடையில் தமிழ்நூல் எழுதிடவும் வேண்டும். இலக்கண நூல் புதிதாக இயற்றுதலும் வேண்டும். வெளியுலகில், சிந்தனையில் புதிது புதிதாக வினாந்துள்ள எவற்றினுக்கும் பெயர்களெலாங் கண்டு

தெளிவுறுத்தும் படங்களொடு சுவடியெலாம் செய்து
 செந்தமிழைச் செந்தமிழாய்ச் செய்வதுவும் வேண்டும்.
 எளிமையினால் ஒரு தமிழன் படிப்பில்லை யென்றால்
 இங்குள்ள எல்லோரும் நாணிடவும் வேண்டும்.
 உலகியலின் அடங்கலுக்கும் துறைதோறும் நூற்கள்
 ஒருத்தர் தயை இல்லாமல் ஊரறியும் தமிழில்
 சலசலென எவ்விடத்தும் பாய்ச்சிவிட வேண்டும்!
 தமிழ்மொழியை மதங்களிலே சாய்க்காமை வேண்டும்.
 இவ்வச நூற் கழகங்கள் எவ்விடத்தும் வேண்டும்.
 எங்கள் தமிழ் உயர்வென்று நாம் சொல்லிச் சொல்லித்
 தலைமுறைகள் பல கழித்தோம்; குறை களைந்தோமில்லை.
 தகத்தகா யத்தமிழைத் தாபிப்போம் வாரீர்!

—பாரதிதாசன்.

சிரித்த முல்லை

மாலைப் போதில் சோலையின் பக்கம்
 சென்றேன். குளிர்ந்த தென்றல் வந்தது.
 வந்த தென்றலில் வாசம் கமழ்ந்தது,
 வாசம் வந்த வசத்தில் திரும்பினேன்.
 சோலை நடுவில் சொக்குப் பச்சைப்
 பட்டுடை பூண்டு படர்ந்து கிடந்து
 குலுக்கென்று சிரித்த முல்லை
 மலர்க்கொடிகண்டேன் மகிழ்ச்சிகொண்டேனே!

—பாரதிதாசன்.

தமிழ்

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல்
 இனிதாவ தெங்கும் காணோம்.
 பாமரராய், விலங்குகளாய், உலகனைத்தும்
 இகழ்ச்சி சொலப் பான்மை கெட்டு
 நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு
 வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ? சொல்லீர்!
 தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
 பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.

யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
 வள்ளுவர் போல், இளங்கோவைப் போல்
 பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிலே, உண்மை
 வெறும் புகழ்ச்சி யில்லை;
 ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
 வாழ்கின்றோம்; ஒரு சொற் கேளீர்!
 சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
 தமிழ்முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்!

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
 தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;
 இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
 தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்,
 மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
 சொல்வதிலோர் மகிமை யில்லை;
 திறமான புலமையெனில் வெளி நாட்டோர்
 அதை வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்.

உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
 வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்;
 வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போற் கலைப்பெருக்கும்
 கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்
 பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரொலாம்
 விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்
 தெள்ளுற்ற தமிழ்முதின் சுவைகண்டார்
 இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்.

—சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

தமிழ்

வெண்ணிலாவும் வானும் போலே
 வீரனும்சூர் வானும் போலே

வெண்ணிலாவும் வானும் போலே!

வண்ணப் பூவும் மணமும் போலே
மகர யாழும் இசையும் போலே
கண்ணும் ஒளியும் போலே எனது
கன்னல் தமிழும் நானும் அல்லவோ!

வண்ணிலாவும் வானும் போலே!

வையகமே உய்யு மாறு
வாய்த்த தமிழ் என் அரும் பேறு!
துய்யதான சங்க மென்னும்
தொட்டிலில் வளர்ந்த பிள்ளை
கையிலே வேலேந்தி (தம்)
கடல் உலகாள் மூவேந்தர்
கருத்தேந்திக் காத்தார் அந்தக்
கன்னல் தமிழும் நானும் நல்ல

வண்ணிலாவும் வானும் போலே!

—பாரதிதாசன்

சேந்தமிழ் நாடு

சேந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே—இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே—ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே—எங்கள்.

(சேந்தமிழ்)

வேதம் நிறைந்த தமிழ் நாடு—உயர்
வீரம் செறிந்த தமிழ்நாடு—நல்ல
காதல் புரியும் அரம்பையர் போலினம்
கன்னியர் சூழ்ந்த தமிழ்நாடு.

(சேந்தமிழ்)

காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு—தமிழ்
கண்டதோர் வையை பொருளை நதி—யென
மேவிய யாறு பலவோ டத்திரு
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு.

(சேந்தமிழ்)

முத்தமிழ் மாமுனி நீள் வரையே—நின்று
மொய்ப்புறக் காக்குந் தமிழ்நாடு—செல்வம்
எத்தனை யுண்டு புவி மீதே—அவை
யாவும் படைத்த தமிழ் நாடு.

(செந்தமிழ்)

நீலத் திரைக்கட லோரத்திலே—நின்று
நித்தந் தவஞ்செய் குமரியெல்லை—வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு—புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ் நாடு—நல்ல
பல்வித மாயின சாத்திரத்தின் மணம்
பாரெங்கும் வீசும் தமிழ் நாடு.

(செந்தமிழ்)

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே—தந்து
வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு—நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதிகாரமென் றோர்மணி
யாரம் படைத்த தமிழ் நாடு.

(செந்தமிழ்)

சிங்களம் புட்பகம் சாவக—மாதிய
திவு பலவினுஞ் சென்றேறி—அங்கு
தங்கள் புலிக்கொடி மீன் கொடியும் நின்று
சால்புறக் கண்டவர் தாய் நாடு.

(செந்தமிழ்)

விண்ணை யிடிக்கும் தலையிமயம்—எனும்
வெற்பை யடிக்கும் திறனுடையார்—சமர்
பண்ணிக் கலிங்கத் திருள் கெடுத்தார் தமிழ்ப்
பார்த்திவர் நின்ற தமிழ் நாடு.

(செந்தமிழ்)

சின மிசிரம் யவன ரகம்—இன்னும்
தேசம் பலவும் புகழ் வீசிக்—கலை
ஞானம் படைத்தொழில் வாணிபமும்மிக
நன்று வளர்த்த தமிழ் நாடு.

(செந்தமிழ்)

தமிழ் நாடு

சேரன் செங்குட்டுவன் பிறந்த
வீரம் செறிந்த நாடிதன்றோ?

சேரன் செங்குட்டுவன்

பாரோர் புகழ் தமிழ்ச் சேயே
பகை யஞ்சிடும் தீயே
நேரில் உன்றன் நிலையை நீயே
நினைந்து பார்ப் பாயே.

சேரன் செங்குட்டுவன்

பண்டிருந்த தமிழர் மேன்மை
பழுதாக முழுதுமே
கண்டிருந்தும் குகையிற் புலிபோல்
கண்ணுறக்கம் ஏனோ?

சேரன் செங்குட்டுவன்

—பாரதிதாசன்.

நிலா

அந்தியிரு ளாற்கருகும் உலகு கண்டேன்;
அவ்வாறே வான்கண்டேன்; திசைகள் கண்டேன்;
பிந்தியந்தக் காரிருள்தான் சிரித்த துண்டோ!
பெருஞ்சிரிப்பின் ஒளிமுத்தோ நிலவே நீதான்!
சிந்தாமல் சிதறாமல் அழகை எல்லாம்
சேகரித்துக் குளிரேற்றி ஒளியும் ஊட்டி
இந்தாவென் றேஇயற்கை அன்னை வானில்
எழில்வாழ்வைச் சித்தரித்த வண்ணந் தானோ!
உணக்காணும் போதினிலே என்னுன் ளத்தில்
ஊறிவரும் உணர்ச்சியினை எழுது தற்கு
நினைத்தாலும் வார்த்தைகிடைத் திடுவ தில்லை;
ரித்தியத ரித்திராய் உழைத்துழைத்துத்
தினைத்துணையும் பயனின்றிப் பசித்த மக்கள்
சிறிதுகூழ் தேடுங்கால் பாளை ஆரக்
கனத்திருந்த வெண்சோறு காணும் இன்பம்
கவின்நிலவே உணக்காணும் இன்பந் தானோ!

—பாரதிதாசன்

கல்லும் மலையும் குதித்து வந்தேன்—பெருங்
காடும் செடியும் நடந்து வந்தேன்;
எல்லை விரிந்த சமவெளி—எங்கும் நான்
இறங்கித் தவழ்ந்து தவழ்ந்து வந்தேன்.

கட்டும் அணையேறிச் சாடிவந்தேன்—அதன்
கண்ணறைதோறும் நுழைந்து வந்தேன்;
திட்டுத் திடர்களும் சுற்றி வந்தேன்—மடைச்
சீப்புகள் மோதித் திறந்து வந்தேன்,

காயும் நிலத்தழல் ஆற்றிவந்தேன்—அதில்
கண்குளி ரப்பயிர் கண்டுவந்தேன்;
ஆயும் மலர்ப்பொழில் செய்து வந்தேன்—அங்கென்
ஆசை நீரவினையாடிவந்தேன்.

ஏறாத மேடுகள் ஏறிவந்தேன்—பல
ஏரி குளங்கள் நிரப்பி வந்தேன்;
ஊறாத ஊற்றிலும் உட்புகுந்தேன்—மணல்
ஓடைகள் பொங்கிட ஓடி வந்தேன்.

ஆயிரம் காலால் நடந்து வந்தேன்—நன்செய்
அத்தனையும் சுற்றிப் பார்த்து வந்தேன்;
நேயமுறப் புன்செய்க் காட்டிலும்—அங்கங்கு
நீரை இறைத்து நெடுக வந்தேன்.

பஞ்சை அரைத்துநூல் நூற்றுவந்தேன்—சீனி
பாகமாய்ச் செய்து கொடுத்து வந்தேன்;
நெஞ்சம் உலர்ந்த நெடுநகரில்—குழாய்
நீராகவும் சென்று பாய்ந்து வந்தேன்.

மாங்கனி தேங்கனி வாரிவந்தேன்—நல்ல
வாச மலர்களும் அள்ளிவந்தேன்;
தீங்கரும் பாயிரம் தள்ளிவந்தேன்—மிகத்
தேனும் திணையுடே சேர்த்து வந்தேன்.

அல்லும் பகலும் அலைந்துவந்தேன்—எங்கள்

ஆழி இறைவனைக் காணவந்தேன்;

நில்லும் எனக்கினி நேரமில்லை—இன்னும்

நீண்ட வழிபோக வேண்டும் அம்மா!

[சூட்சிச் (Goodrich) என்பார் ஆங்கிலமொழியில் எழுதிய பாடல்களைத் தழுவி, கவிமணி, சி. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.]

சரயு நதி வெள்ளம்

கல்லிடைப் பிறந்துபோந்து கடலிடைக் கலந்த நீத்த
மெல்லையின் மறைகளாலு மியம்பரும் பொருளி் தென்னத்
தொல்லையி லொன்றே யாகித் துறைதொறும் பரந்த சூழ்ச்சிப்
பல்பெருஞ் சமயஞ் சொல்லும் பொருளும்போற் பரந்ததன்றே.
—கம்பர்

கோதாவரி

புவியினுக் கணியாய், ஆன்ற பொருள் தந்து, புலத்திற்றுக்கி
அவியகத்துறைகள் தாங்கி, ஐந்திணை நெறியளாவி,
சவியுறத் தெளிந்து, தண்ணென்றொழுக்கமும் தழுவி, சான்றோர்
கவியெனக்கிடந்த கோதாவரியிணை வீரர் கண்டார்.
—கம்பர்

கடல்

வாழிய கடலே! வாழிய கடலே!
உலகினுக்கியைந்த ஒருதுணைக் கருவியே
அலகிலா உருவம் அடைந்தோய்! நிலத்தினை
ஆக்கி அன்புடன் காக்கும் பாவாய்!
உன்னை யடுத்துவந்து உறுநா வாய்களை
நன்னர்ச் செலுத்தும் நங்காய்! நின்இளம்
காதல் தலைவனும்மோது காற்றினால்
புனல்கா ரென்னும் புனிற்றிள மகனில்

உயிர்த்தொகை யோடு பயிர்த்தொகை மகிழத்
 தாவா இன்பந் தருந்தனித் தாயே!
 ஓவா தொல்லென ஒலிக்குங் கடலே!
 உன்றன் பெருமையும் உயர்வுங் கருணையும்
 துன்றுமடி யின்மையும் தூய்மையும்
 என்றனால் எடுத்து இயம்பல் இயலுமோ

—வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்

ஈசனுவக்கும் இன்மலர்கள்

வெள்ளைநிற மல்லிகையோ, வேறெந்த மாமலரோ,
 வள்ள லடியிணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ?
 வெள்ளைநிறப் பூவுமல்ல, வேறெந்த மலருமல்ல,
 உள்ளக் கமலமடி, உத்தமனார் வேண்டுவது!

கூப்பவிழ்ந்த தாமரையோ, கழுநீர் மலர்த்தொடையோ,
 மாப்பிளையாய் வந்தவர்க்கு வாய்த்த மலரெதுவோ?
 கூப்பவிழ்ந்த மலருமல்ல, கழுநீர்த் தொடையுமல்ல,
 கூப்பியகைக் காந்தளடி கோமகனார் வேண்டுவது!

பாட்டளிசேர் பொற்கொன்றையோ, பாரிலில்லாக் கற்பகமோ,
 வாட்ட முறுதவர்க்கு வாய்த்த மலரெதுவோ?
 பாட்டளிசேர் கொன்றையல்ல, பாரிலில்லாப் பூவுமல்ல,
 நாட்டவிழி நெய்தலடி நாயகனார் வேண்டுவது!

—விபுலானந்த அடிகள்

புறநானூறு

உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
 பிறறைநிலை முனியாது கற்றனன்றே
 பிறப்போரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளும்
 சிதப்பின் பாலாற் றுயுமனந் திரியும்
 ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
 மூத்தோன் வருக வென்னா தவருள்
 அறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
 வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும்
 கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
 மேற்பா லொருவனு மவன்கட்படுமே.

நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே
மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை
வேன்மிகுதானே வேந்தற்குக் கடனே.

2

படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோடுண்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும்
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே.

3

யாண்டு பலவாக நரையில் வாசுதல்
யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் னினையரும் வேந்தரும்
அல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை
ஆன்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

4

யாது மூரே யாவருங் கேளிர்
தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன
சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்தல்
இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவின்
இன்னு தென்றலு மிலமே மின்னொடு
வான்ந் தண்டுளி தலைஇ யானாது
கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்விழிப் படுஉம் புணைபோ லாருயிர்
முறைவழிப் படுஉமென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே.

5

ஈன்றுபுறந் தருத லென்றலைக் கடனே
 சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே
 வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
 நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
 ஒளிவவா ளருஞ்சஹ முருக்கிக்
 களிநெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே. 6

மீனுண்கொக்கின் ஞாவியன்ன
 வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
 களிநெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை
 ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
 நோன்கழை துயல்வரும் வெதிரத்து
 வான்பெயத் தூங்கிய சிதரினும் பலவே. 7

தேவாரம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
 வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
 மூச வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
 ஈச னெந்தை யிணையடி நீழலே. 1

சிறையாரு மடக்கிளியே யிங்கேவா தேனெடுபால்
 முறையாலே யுணத்தருவன் மொய்பவளத் தொடுதரளந்
 துறையாருங் கடற்றோணி புரத்தீசன் றுளங்குமிளம்
 பிறையாளன் திருநாம மெனக்கொருகாற் பேசாயே. 2

வாழ்க அந்தணர் வானவ சானினம்
 வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குச
 ஆழ்க தீயதெல் லாமசன் நாமமே
 சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே. 3

குனித்தபுருவமும் கொல்வவச்செவ்வாயிற் குமுண் சிரிப்பும்
 பனித்தசடையும் பவளம்போல்மேனியிற்பால்வெண்ணீ றும்
 இனித்தமுடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றூல்
 மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதேயிந்த 'மாநிலத்தே. 4

- உடம்பெனும் மனைய கத்துள் உள்ளமே தகனியாக
மடம்படும் உணர்நெய் யட்டி உயிரெனுந் திரிமயக்கி
இடம்படு ஞானத்தீயால் எரிகொள இருந்து நோக்கில்
கடம்பமர் காளை தாதை கழலடி காணலாமே. 5
- காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி இலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீ ரமைய ஆட்டிப்
பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே. 6
- வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடுமாறிலென் தண்கடலும்
மீனம்படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சண்
டூனமொன்றில்லா ஒருவனுக் காட்பட்ட உத்தமர்க்கே. 7
- விறகிற் மீயினன் பாலிற் படுநெய்ப்போல்
மறைய நின் றுளன் மாமணிச் கோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வுக் கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே. 8
- என்னி லாரும் எனக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்இனி யானொரு வன்னுளன்
என்னு ளேயுயர் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேநிற்கும் இன்னம்பர் ஈசனே. 9
- கங்கை யாடிலென் காவிரி யாடிலென்
கொங்கு தண்கும ரித்துறை யாடிலென்
ஒங்கு மாக்கடல் ஒதநீ ராடிலென்
எங்கும் ஈசனெ னாதவர்க் கில்லையே. 10
- வாது செய்து மயங்கும் மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வன்னலால் தேவர்மற் றில்லையே. 11
- காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளர்வது
நாதன் நாம நமச்சி வாயவே. 12

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகி
எத்தினால் பத்திசெய்கேன் என்னை யிகழவேண்டா
முத்தனே முதல்வா தில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
அத்தாவன் ஆடல்காண்பான் அடியனேன் வந்தவாரே. 13

கண்காட்டும் நுதலானும் கனல்காட்டும் கையானும்
பெண்காட்டும் உருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டும் இசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டில் உறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே.

பண்ணிடைத் தமிழொப்பாய் பழத்தினிற் சவையொப்பாய்
கண்ணிடை மணியொப்பாய் கடுவிருட் சுடரொப்பாய்
மண்ணிடை அடியார்கள் மனத்திடர் வாராமே
விண்ணிடைக் குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. 15

கம்பராமாயணம்

தண்டலை மயில்களாடத் தாமரை விளக்கர் தாங்கக்
கொண்டல்கண் முழவினேங்கக் குவளைகண் விழித்துநோக்கத்
தெண்டிரை யெழினிகாட்டத் தேம்பிழி மகரபாழின்
வண்டுக் ளினிதுபாட மருதம் வீற்றிருக்கு மாதோ. 1

நீரிடை யுறங்குஞ் சங்கநிழலிடை யுறங்கு மேதி,
தாரிடை யுறங்கும் வண்டு தாமரை யுறங்குஞ் செய்யாள்
தூரிடை யுறங்கு மாமை துறையிடை யுறங்கு மிப்பி
போரிடை யுறங்கு மன்னம் பொழிலிடை யுறங்குந் தோகை. 2

குயிலினம் வதுவை செய்யக் கொம்பிடைக் குனிக்கு மஞ்ஞை
யயில்விழி மகளி ராடு மரங்கினுக் கழகு செய்யப்
பயில்சிறை யரச வன்னம் பன்மலர்ப் பள்ளி நின்றூர்
துயிலெழத் தும்பிகாலைச் செல்வழி முரல்வ சோலை. 3

தாவில்பொற் றலத்தினற் றவத்தினோர்க டங்குதாட்
பூவுயிர்த்த கற்பகப் பொதும்பர்புக் கொதுங்குமா
லாவிபொத்த சேவல்கூவ வன்பின் வந்தணந்திடா
தோவியப் புறவின்மா டிருக்கவூடு பேடையே. 4

கல்லாது நிற்பார் பிறரின்மையிற் கல்விமுற்ற
வல்லாருமில்லை யவைவல்லரல் லாருமில்லை
பெல்லாருமெல்லாப் பெருஞ்செல்வமு மெய்தலாலே
யில்லாருமில்லை யுடையார்களுமில்லை மாதோ. 5

தாயொக்கு மன்பிற் றவமொக்கு நலம்ப யப்பிற்
சேயொக்கு முன்னின் றெருசெல்கதி யுய்க்கு நீரா
னையொக்கு மென்னின் மருந்தொக்கு னுணங்கு கேள்வி
யாயப் புகுங்கா லறிவொக்கு மெவூக்கு மன்னுன். 6

வரம்பில் வான்சிறை மதகுகண் முழுவொலி வழங்க
வரும்பு நாண்மல ரசோகங்க ளலர்விளக் கெடுப்ப
நரம்பி னுன்றதேன் றுரைகொ ணனுமலர் யாழிற்
சுரும்பு பாண்செயத் தோகைநின் றுடுவ சோலை. 7

தூவி யன்னந்த னினமென்று நடைகண்டு தொடருங்
கூவு மென்குயிற் குதலையர் குடைந்ததண் புனல்வா
யோவில் குங்குமச் சுவடுற வொன்றொடொன் றாடிப்
பூவு றங்கினும் புள்ளுறங்காதன பொய்கை. 8

பொன்னின்சோதி போதினினுற்றம் பொலிவேபோற்
றென்னுண் டேனிற்றீஞ்சுவை செஞ்சொற் கவியின்பங்
கன்னிம் மாடத்தும்பரின் மாடே களிபேடோ
டன்னம் மாடுமுன்றுறை கண்டாங் கயனின்ரூர். 9

ஆழிசூ முலகமெல்லாம் பரதனே யாள நீபோய்த்
தாழிருஞ் சடைக டாங்கித் தாங்கருந் தவமேற்கொண்டு
பூழிவெங் கான நண்ணிப் புண்ணிய நதிகளாடி
யேழிரண் டாண்டின் வாவென் றேவின னரசனென்றாள். 10

இப்பொழு தெம்மனோரா லியம்புதற் கெளிதோ யாருஞ்
செப்பருங் குணத்திராமன் றிருமுகச் செவ்வி நோக்கி
னொப்பதே முன்பு பின்பு வாசக முணரக் கேட்ட
வப்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரையினை வென்ற தம்மா. 11

மன்னவன் பணியன் ருகி னும்பணி மறுப்பனேவென்
பின்னவன் பெற்ற செல்வ மடியனேன் பெற்றதன்றே
வென்னிதினுறுதி யப்பாலிப் பணிதலைமேற் கொண்டேன்
மின்னொளிர் கானமின்றே போகின்றேன் விடையுங்கொண்டேன்.

கந்தபுராணம்

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குகவுலக மெல்லாம். 1

ஊனாகியு னுருயிராயுயிர் தோறுமாகி
வானாதியான பொருளாய் மதியாகி வெய்யோன்
ருனாகியான் பெண்ணுருவாகிச் சராசரங்க
ளானான் சிவன் மற்றவனீள் கழற்கன்பு செய்வாம். 2

பிறப்பது மிறப்பதும் பெயருஞ் செய்கையு
மறப்பது நினைப்பதும் வடிவம் யாவையுந்
துறப்பது மின்மையும் பிறவுஞ் சூழ்கலாச்
சிறப்புடை யரனடி சென்னி சேர்த்துவாம். 3

சேவக மணைவன கரிகள் சேனைகள்
காவக மணைவன கலைகள் புள்ளினம்
பூவக மணைவன பொறிவண் டாயிடைப்
பாவக மணைவன பாட லாடலே. 4

ஊரிலான் குணங்குறியிலான் செயலிலா னுரைக்கும்
பேரிலானொரு முன்னிலான் பின்னிலான் பிறிதோர்
சாரிலான் வரல்போக்கிலான் மேலிலான் றனக்கு
நேரிலானுயிர்க் கடவுளா பென்னுளே நின்றான். 5

ஞானந் தானுரு வாகிய நாயக னியல்பை
யானு நீயுமா யிசைத்து மென்ற லுத்தெளிதோ
மோனந் தீர்கலா முனிவருந் தேற்றிலர் முழுதுந்
தானுங் காண்கில னின்னமுந் தன்பெருந் தலைமை.

முண்டக மலர்ந்த தன்ன மூவிரு முகமுங் கண்ணுங்
குண்டல நிரையுஞ் செம்பொன் மவுலியுங் கோல மார்பும்
எண்டரு கரமீ ராறு மிலங்கெழிற் படைகள் யாவுந்
தண்டையுஞ் சிலம்பு மார்க்குஞ் சரணமுந் தெரியக்கண்டான். 7

கோல நீடிய நிதிபதி வாழ்க்கையுங் குறியேன்
மேலை யிந்திர னரசினைக் கனவிலும் வெஃகேன்
மால யன்பெறு பதத்தையும் பொருளென மதியேன்
சால நின்பதத் தன்பையே வேண்டுவன் றமியேன். 8

சூழ்தல் வேண்டுந் தாள்க டொழுதிடல் வேண்டு மங்கை
தாழ்தல் வேண்டுந் சென்னி துதித்திடல் வேண்டுந்தாலு
வாழ்தல் வேண்டுந் தீமை யகன்றுநானிவற் காளாகி
வாழ்தல் வேண்டு நெஞ்சந் தடுத்தது மான மொன்றே. 9

முந்நான்கு தோளும் முகங்களோர் மூவிசண்டும்
கொன்னார் வைவேலுங் குவிசமுமே னைப்படையும்
பொன்னார் மணிமயிலு மாகப் புனக்குறவர்
மின்னாள் கண்காண வெளிநின்ற னன்விறலோன். 10

பட்டினத்தார் பாடல்

நல்லா ரிணக்கமு நின் பூசை நேசமு ஞானமுமே
யல்லாது வேறு நிலையுள தோவக மும்பொருளும்
இல்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக் கேயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. 1

பொல்லா தவனெறி நில்லா தவனைம் புலன் கடமை
வெல்லா தவன்கல்வி கல்லா தவன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லா தவனுண்மை சொல்லா தவனின் றிருவடிக்கன்
பில்லாத வன்மண்ணி லேன்பிறந் தேன்கச்சி யேகம்பனே. 2

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்த தில்லைப் பிறந்து மண்மேல்
இறக்கும் பொழுது கொடுபோவ தில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன்றந்த தென்று கொடுக்கறியா
திறக்கும் குலாமருக் கென்சொல்லு வேன்கச்சி யேகம்பனே. 3

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் கசின்துருகி
 நில்லாப் பிழையு நிணையாப் பிழையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
 சொல்லாப் பிழையுந் துதியாப் பிழையுந் தொழாப் பிழையும்
 எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே. 4

ஊருஞ் சதமல்ல வற்றூர் சதமல்ல வற்றுப்பெற்ற
 பேருஞ் சதமல்ல பெண்டிர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
 சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
 யாருஞ் சதமல்ல நின்றாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே. 5

பொருளுடையோரைச் செயலினும் வீரரைப் போர்க்களத்தூந்
 தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோல்
 அருளுடையோரைத் தவத்திற் குணத்தி லருளிலன்பி
 லிருளறு சொல்லினுங் காணத்தகுங் கச்சியேகம்பனே. 6

வானமு தத்தின் சுவை யறியாதவர் வண்கனியின்
 றானமு தத்தின் சுவையெண்ணல் போலத் தனித்தனியே
 தேனமு தத்தின் தெளிவாய் ஞானஞ் சிறிதுமிலார்க்
 கினமு தச்சுவை நன்றல்ல வோகச்சி யேகம்பனே. 7

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற் குத்திரங் கோள்களவு
 கல்லாமற் கைதவரோ டிணங்காமற் கனவிலும் பொய்
 சொல்லாமற் சொன்னதைக் கேளாமற் றேகையர் மாயையிலே
 செல்லாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே. 8

முடிசார்ந்த மன்னரு மற்று முள்ளோரு முடிவிலொரு
 பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மண்ணாவ துங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
 படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லாற் பொன்னி னம்பலவ
 சடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென் றேயறி வாரில்லையே. 9

ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானு மிங் கொன்றோடொன்றை
 மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை
 காட்டுவிப்பானு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
 யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டே தில்லை யம்பலத்தே. 10

பிறவா திருக்க வரந்தரல்வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
 லிறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிஃ தெப்படியோ
 அறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமல
 மறவா திருமனமேயது காணன் மருந்துனக்கே.

11

மனையாளு மக்களும் வாழ்வுந் தனமுந்தன் வாயின்மட்டே
 யினமான சுற்ற மயானமட்டே வழிக்கேது துணை
 துணையா மளவெள் ளளவாகினுமுன்பு செய்ததவந்
 துணையாளவென்றும் பரலோகஞ் சித்திக்குஞ் சத்தியமே.

12

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென்றிருவுயர் செல்வமெல்லா
 மன்றென்றிரு பசித்தோர் முகம்பார் நல்லறமுநட்டி
 நன்றென்றிரு நடுநீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
 யென்றென்றிரு மனமே யுனக்கே யுபதேசமிதே.

13

xii. கட்டுரை எழுதுதல்

“கட்டுரை” (கட்டு+உரை) எனப்படுவது “பொருளை முறைப்பட ஒன்றாக இயைத்தமைத்து உரைப்பது” எனப் பொருள்படும். பொருள்பொதிந்த சொல்லே கட்டுரை ஆகும். ஒரு பொருளைப்பற்றிச் சிந்தித்து, மனத்தில் எழுகின்ற கருத்துக்கள் பலவற்றையும் நெறிப்படுத்திச் சேர்த்துக் கோவைபட நிரைத்துக் கொண்டு, தெளிவுற எழுதப்படுவதே கட்டுரை எனலாம். அதனை, “வியாசம்” என்பதுமுண்டு. ஆங்கிலத்தில் “Essay” எனப்படுவது அதுவேயாகும்.

கி. பி. 1580-ம் ஆண்டிலே, பிரான்சிய அறிஞரொருவர், மாந்தேன் (Montaigne) என்பார், தாம் எழுதிய குறிப்புகள் சிலவற்றை “Essais” என்னும் பெயரால் வெளியிட்டார். அவர் (சொல்லாக்கஞ் செய்து) கையாண்ட சொல்லினது நலத்தை உணர்ந்த ஆங்கில அறிஞர்களும், அதனைப் போற்றி எடுத்தாள முற்பட்டனர். ஆங்கிலப் புலவரான பேக்கனார் (Bacon) தாமெழுதிய கட்டுரைகளுக்கு “Essay” என்றே பெயரிட்டுக்கொண்டார். எனினும், பேக்கனார் கையாண்ட கட்டுரை முறைக்கும் மாந்தேன் கையாண்ட கட்டுரை முறைக்கும் வேற்றுமை உண்டு. இப்பொழுது “Essay” என்னும் சொல் மிகவும் விரிந்த பொருளில் வழங்கப்படுகின்றது.

முதன்முதலாக மாந்தேன் காட்டிய நெறியினை, ஆங்கில அறிஞர்கள் பின்பற்றியமைபோலத் தமிழ் அறிஞரும் பின்பற்று வாராயினர். இந்தக் கட்டுரை முறையானது பிற்காலத்திலேதான் தமிழ் நாட்டிற் புகுந்து பரவத் தொடங்கிற்று.

“கட்டுரை” என்ற தமிழ்ச் சொல்லும், ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படுவது போலவே, இன்று மிக விரிந்த பொருளிலே வழங்குகின்றது; வசன நடையில் எழுதப்படுகின்றவையெல்லாம் மிகுதியும் அச்சொல்லினுற் குறிக்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை எழுதத் தொடங்குமுன்னே, எடுத்துக்கொண்ட கட்டுரைப் பொருளைப்பற்றி நன்கு சிந்திக்கவேண்டும். குறித்த பொருளைப்பற்றிய கருத்துக்களைக்கொண்ட நூல்களைப் படித்து அவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்களுடன் மனத்திலுதிக்கும் பிற கருத்துக்களையும் சேர்த்து ஒரு தனித் தாளிலே குறித்துக்

கொள்ளலாம். அக்கருத்துக்களையெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்து, அவற்றுள்ளே எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கு இன்றியமையாத கருத்துக்களை மாத்திரம் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் தெரிந்தெடுத்த கருத்துக்களை ஒன்றற்கொன்று பொருந்துமாறு நிரைப்படுத்தி ஒரு சட்டகம் (Outline) அமைத்துக் கொண்டே அவற்றை வேண்டிய அளவுக்கு விளக்கி எழுதுதல் வேண்டும்.

ஒரு கட்டுரையினை, (i) முன்னுரை, (ii) பொருள் விளக்கம், (iii) முடிவுரை என மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம். கட்டுரையின் தொடக்கத்திலே உரைக்கப்படும் “முன்னுரை”யிலே கட்டுரையின் தலைப்பைப்பற்றிய விளக்கமும், தேவையாயின், பின்னதாகக் கூறப்படும் கருத்துக்களும் சுருக்கமாகக் கூறப்படலாம். முன்னுரையானது ஒரு பந்தி (Paragraph) யாகத் தனியே அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, “பொருள் விளக்கம்” என்னும் பகுதியிலே பொருளைப்பற்றிய விளக்கம் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் நியாயவாயிலாகக் கூறப்படுதல் வேண்டும். பொருளினை விளக்குகின்ற கருத்துகள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனிப் பந்தியாக அமைப்பது நல்லது. பந்தியமைப்பைப்பற்றி முன்னதாகவே ஒரு திட்டம் வகுத்துக்கொண்டு, ஒரு பந்தியின் பொருள் பிற பந்திகளிற் கலவாமல் எழுதுவது விரும்பத் தக்கதாகும்.

கட்டுரையின் இறுதியிலே “முடிவுரை” அமைவதாகும். முடிவுரையோ, எடுத்துக்கொண்ட பொருளைப்பற்றி ஆராய்ந்துகண்ட முடிவினையும் கட்டுரை எழுதுவோரின் நோக்கத்தையும் கூறுவதாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

கட்டுரையினை எழுதப் புகுமுன், இத்தனை சொற்களுக்கு மேற்பட்டாமல் (இத்தனை வரிகளுக்குள்) அதை எழுதி முடிக்க வேண்டுமென்று ஒரு வரையறை செய்துகொள்ளுதல் வேண்டும். வரையறையொன்றும் செய்துகொள்ளாமல் எழுதப்படும் கட்டுரைகளிலே, விளக்கி விரிவாக எழுதப்படவேண்டிய பொருள்கள் சுருக்கமாகவும், சுருக்கி எழுதப்படவேண்டிய பொருள்கள் விரிவாகவும் எழுதப்படுதல் கூடும். எழுதுவதற்குக் காலமும் இடமும் போதாமை காரணமாகச் சில பொருள்கள் விடப்படவுங்கூடும். அன்றியும், கட்டுரையானது வாசிப்போருக்கு விளக்கங் குன்றியதாயும் கவர்ச்சியற்றதாயும் அமைதல் கூடும். எனவே, விரிவாகவும்,

விளக்கமாகவும் எழுதப்படவேண்டியவை இவையிவை எனவும் சுருக்கி எழுதப்பட வேண்டியவை இவை யிவை எனவும் முன்னதாகவே ஒரு திட்டம் வகுத்தமைத்துக் கொள்ளலாம். இங்ஙனமாக எழுதுவதற்குத் துணை செய்யுமென்பதற்காகத்தான் தொடக்கத்திலேயே சட்டகம் அமைத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. கட்டுரைகளிலே எடுத்தாளப்படும் கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் நியாய முடிப்புக்கு ஏற்றபடி சங்கிலித் தொடர்போல இணைத் தமைத்தல் வேண்டும். இடையிடையே, எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்குப் பொருத்தமான உவமைகளையும் முதுமொழிகளையும் பழம்பெரும் புலவர்களின் செய்யுட்களையும் எடுத்தாளலாம்.

சிறந்த எழுத்தாளர் எனப்படுவோர் கையாளுகின்ற நடைகளை மாதிரியாகக்கொண்டு, ஒருவர் தமக்கு இயற்கையாயமைந்த நடையிலேயே தெளிவும் எளிமையும் பொருந்திய சொற்களை எடுத்தாண்டு கட்டுரைகளை எழுதுதல்வேண்டும். கட்டுரைகளிலே எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை, வாக்கியப்பிழை, பொருட்பிழை ஆதியன ஏற்படாமலும் மரபு வழிச் சாராமலும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதல் முக்கியமாகும். கட்டுரைகளிலே கொச்சைச் சொற்களையும் இயன்றளவு நீக்கிக் கொள்ளுதல் நன்றாகும். வாக்கியங்களை மிகக் குறுகியனவாகவோ மிக நீண்டனவாகவோ எழுதுதலாகாது. மிக நீண்ட வாக்கியங்களை எழுதுவதனால், எழுதும் போது பிழைகள் ஏற்படுவதுமாத் திரமன்றி, வாசிப்போருக்குச் சலிப்பும் உண்டாவதாகும். எழுதிமுடிந்தபின், கட்டுரை முழுவதையும் ஒருமுறை நன்றாக வாசித்துப் பார்த்து, நிறுத்தக்குறிகளையும் உரிய உரிய இடங்களிலே இட்டுக்கொள்ளுதல் வேண்டும், கட்டுரை வகை.

கட்டுரைகளை அவற்றின் தன்மைகளுக்கு ஏற்றபடி பாகுபடுத்திப் பிரித்துக்கொள்வது கடினமாகும். சில வேளைகளில் வரலாறும் வருணனையும் ஒரே கட்டுரையில் அமைவதுண்டு. அவையிரண்டும், சில வேளைகளில், விளக்கக் கட்டுரையிலும் சிந்தனைக் கட்டுரையிலும் எடுத்தோதப்படுகின்ற கருத்துக்களை நிறுவுவதற்கும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து வருவதுண்டு. எனினும், கட்டுரைகளின் சிறப்பான தன்மைகளை நோக்கி, அவற்றை ஐந்து வகையினவாகப் பிரிக்கலாம்:—

1. வரலாற்றுக் கட்டுரை: (Narrative Essay) எனப்படுவது, ஒரு நிகழ்ச்சியையோ, தொடர்புபட்ட பல நிகழ்ச்சிகளையோ, ஒருவரது வாழ்க்கை வரலாற்றையோ முக்கியமான பொருளாக எடுத்துக்

கொண்டு, நிகழ்ந்த ஒழுங்கின்படி (வரலாறு) எழுதப்படுவதாகும். படிப்போர் மனக்கண்முன் நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக்காட்டி, தேவையாயின், அவற்றின் காரணத்தையும் அவற்றிற்கிடையேயுள்ள தொடர்பையும் அவற்றால் நாம் அறிந்துகொள்ளும் உண்மைகளையும் புலப்படுத்துவதே இவ்வகைக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பூர்வீகக்கதைகள், வாழ்க்கை வரலாறுகள், ஒரு திருமணம், பூசும்பம், பாடசாலைப் பரிசளிப்பு விழா முதலியன இக்கட்டுரை வகைக்குத் தலைப்புகளாக அமையலாம். (Historical Stories or legends, biographies, incidents and accidents or natural disasters may be subject for treatment.)

2. வருணனைக் கட்டுரை : (Descriptive Essay) எனப்படுவது, ஒரு இடத்தையோ பொருளையோ தோற்றத்தையோ பற்றிப் புனைந்துரைத்து (வருணனையாக) எழுதப்படுவதாகும்.* படிப்போர் மனத்திலே வருணிக்கப்படும் பொருளினையப்பற்றிய உருவம் நன்றாகப் பதியுமாறு செய்தலே இவ்வகைக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். விபரங்களை ஒன்றன்பின்னொன்றாய் முறைப்படி எடுத்தோதுதலினால் அந்த உருவம் பூரணமாகும்.

நாடுகள், நகரங்கள், கட்டடங்கள், மிருகங்கள், மரங்கள் ஆதியான பயிர்வகைகள், இயற்கைக் காட்சிகள், பட்டு, கடதாசி ஆதியான செய்கைப் பொருள்கள் முதலியன இக்கட்டுரை வகைக்குத் தலைப்புகளாக அமையலாம். (Animals, plants, minerals towns, countries, buildings, aspects and phenomena of nature, and manufactured articles may be subjects for treatment.)

சிந்தனைக் கட்டுரை : (Reflective Essay) எனப்படுவது, சீர்தூக்கி ஆராய்வதற்கான ஒரு பொருளைப்பற்றி எழுதுபவர் தாம் சிந்தித்துத் தெளிந்த கருத்துகளையெல்லாம் நியாய முறையில் எடுத்துக்கூறி, அக்கருத்துக்களுக்குச் சான்றாகவுள்ள ஆதாரங்களையும் உதாரணங்களையும் காட்டி (சிந்தனைமுறையில்) எழுதப்படுவதாகும். எழுதுவோர் ஒரு பொருளைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கும் கருத்தினை நியாயவாயிலாகவும் திருட்டாந்தங்கள் மூலமாகவும் நிறுவுதலே இவ்வகைக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஒழுக்கம், பண்பாடு, அரசியல், சமூகம், அரசியல், சமயநெறி, கல்வி, பொய்யாமை, புலால் மறுத்தல் முதலியன இக்கட்டுரை வகைக்குத் தலைப்புகளாக அமையலாம். (Habits, Qualities, Social and Political Topics, Philosophical subjects, Religious and Theological Topics may be subjects for treatment.)

4 விளக்கக் கட்டுரை : (Expository Essay) எனப்படுவது, ஒரு பொருளைப்பற்றிய விபரங்கள் யாவற்றையும் காட்டி—எழுதுவோர் கொள்கைகள் கருத்துக்களுடன் — தெளிவாக (விளக்கமாக) எழுதப்படுவதாகும். ஒரு பொருளைப்பற்றிய விபரங்களை எடுத்தோதுவதால் அவ்விபரங்களுள் அடங்கியுள்ள கொள்கைகள், அமைப்புகள், நுட்பக்குறிப்புகள் ஆகியனவற்றைக் காட்டுவதே இவ்வகைக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். வருணனை, வெளிப்புற நிலையினையே மிகுதியும் தழுவியதாயிருக்கும். விளக்கம், ஒன்றனது உள்ளமைப்பு நுட்பம் ஆகியனவற்றையும் உடன் காட்டுவதாகும்.

பாராளுமன்றம், பட்டுத்தொழில், கமத்தொழில், மையக் கவர்ச்சி, உள்ளது சிறத்தல், கவியின் இயல்பு, கம்பன் கவிநயம், உரைநடை முதலியன இக்கட்டுரை வகைக்குத் தலைப்புகளாக அமையலாம். (Institutions, Industries, Occupations, Scientific Topics and Literary Topics may be subjects for treatment.)

5. கற்பனைக் கட்டுரை : (Imaginative Essay) எனப்படுவது, நேரிலே பார்த்தோ கேட்டோ அனுபவித்தோ அறியாத ஒன்றினைப் பார்த்ததாகவோ கேட்டதாகவோ அனுபவித்ததாகவோ மனத்திற் பாவனைசெய்து (கற்பனையாக) எழுதப்படுவதாகும். எழுதுபவர் தமது நிலையினை மறந்து வேறொரு நிலையில் வாழ்வதாகக் கற்பனை செய்தே இவ்வகைக் கட்டுரைகளை எழுதத் தொடங்குதல் வேண்டும். இவ்வகையுள் சுய சரிதையும் அடங்குவதாகும்.

நான் மன்னனாயிருந்தால், நான் சர்வாதிகாரியாயிருந்தால், ஒரு குதிரையின் சுய சரிதை முதலியன இக் கட்டுரை வகைக்குத் தலைப்புகளாக அமையலாம். (Such subjects as "If I were a king" or "The autobiography of a horse" may be subjects for treatment.)

மாதிரிக் கட்டுரைகள்

1. பிற நாட்டுப் பிரயாணமும் அதன் பயனும்

நமது நாட்டிலுள்ள பாடசாலைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் அளிக்கப்படுகின்ற கல்வியானது மாணவர்களின் அறிவைப் பூரணமாகப் பெருக்கும் என்று கூறிவிட முடியாது. கல்வி நிலையங்களில் இக்காலத்தில் அளிக்கப்படும் கல்வி வெறும் ஏட்டுப்படிப்பாகவே உள்ளது. மாணவர்கள் பெறும் கல்வியானது போதுமான சாதனையறிவுப் பயிற்சியையும் உள்ளடக்கியதாய் அமையாவிட்டால், 'ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறி சமைக்க உதவாது' என்ற பழமொழியிற் கருதப்பட்டதுபோல,

வாழ்க்கைக்குப் பயனளிப்பதாகாது. எனவே, கல்வியினால் பெறக்கூடிய பூரண பலனை யாம் அனுபவிக்க வேண்டுமேயாயின் நமது கல்வித் திட்டத்தில் தேவையான அளவுக்குச் சாதனைக் கல்விக்கும் இடமளித்தல் வேண்டும். “வெப்பம், விரியச் செய்யும்; தட்பம் குறுகச் செய்யும்” என்று மாணவனுக்குக் கற்பித்தால் அவன் அதை அப்படியே மனப்பாடஞ் செய்து ‘கிளிப்பிள்ளைப் பாடமாக, ஒப்பிப்பான்; ஒரு பொருள் எப்படி எவ்வாறு மாற்றம் பெறுகிறது என்று அவன் அறியான். ஆசிரியர், அப்படியாக மாற்றம் பெறுகின்ற பொருள் ஒன்றிணைக்காட்டி விளக்குவாரேயானால், மாணவன் அதை எப்போதாவது மறக்கமாட்டான். தான் கண்ட உண்மையைப் பிறருக்கும் எடுத்துக்காட்டி இலகுவாக விளக்குவான். இதுபோலவே, மாணவர்கள் தாம் கற்கப்புகும் பொருள் ஒவ்வொன்றையும் கண்ணாற் கண்டு தெளிவாக விளங்கிக்கொள்வார்களேயாயின், கற்பவற்றை எப்போதாவது அவர்கள் மறந்துவிடமாட்டார்கள். இங்ஙனமாக ஒருவர் பலவற்றையும் நேரிற் கண்டறிவதற்குப் பிறநாட்டுப் பிரயாணம் இன்றியமையாதது. பிறநாட்டுப் பிரயாணத்தினாலேதான் ஒருவருடைய கல்வியும் அறிவும் பூரணமாகும் என்பது மிகையாகாது.

பிற நாட்டுக்குப் பிரயாணம் செய்தால், வெவ்வேறு இனத்தினைச் சார்ந்த பல சாதி மக்களையும் யாம் பார்த்தல் கூடும். அவர்களுக்கே உரியவையான நடை, உடை, பாவுளை முதலியவற்றைத் தனித்தனியாக அறிந்து கொள்ளலாம். அவர்களுடைய வாழ்க்கை, மொழி, பண்பாடு முதலியவற்றைப் பற்றியும் நேரிலே கண்டறிந்து கொள்ளலாம். அவற்றையெல்லாம் அறிந்தகொள்வதனால் நமது அறிவு விரிவுறும். அவர்களது உடை ஆகியவற்றைப் பார்க்கும்போது, “யாம் அணியும் உடைவகைகளிலிருந்து வேறுபட்டனவாய் இவர்களது உடைகள் அமைந்திருக்கின்றனவே! காரணம் யாதாயிருக்கலாம்?” என்று சிந்தனை செய்வோம்: அவர்கள் வாழுகின்ற நாட்டின் தட்ப வெப்ப நிலைகளுக்கு ஏற்றனவாக அவர்களது உடைவகைகள் அமைகின்றன என்ற உண்மையைக் காண்போம். இப்படியாக யாம் பிறநாடுகளிற் காண்பன யாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் காரணங்களைக் காண முயல்வதனால் நமது அறிவு வளரும். “அகழியில் விழுந்த முதலைக்கு அதுவே வைகுந்தம்” என்ற பழமொழியிற் கருதப்பட்டதுபோல, பிற நாடுகளையே நோக்காமல், நம்மையும் நமது நாட்டையும் நமது நாட்டு மக்களையும்பற்றி நாம் கொண்டிருந்த தனிப்பெருமை மாறுபடும். பிறநாட்டவரின் பழக்கவழக்கங்களோ குண நலங்களோ எமது நாட்டிலுள்ளவற்றிலும் பார்க்கச் சிறந்தனவாக இருப்பின், நாம் அவற்றைப் பயின்று கொள்ளுதல் எமக்குப் பெரும்பயன் தருவதாகும்.

நமது நாகரிகத்தை வளர்வுறச் செய்வதற்கும் பிரயாணம் பெரிதும் உதவுகின்றது. மிகுந்த தூரத்திலமைந்து, ஊர்பேர்களையோ பிற விபரங்களையோ நாம் செவ்வனே அறியமுடியாதபடி அமைந்திருக்கும் நாடுகளையும் நாட்டின் பகுதிகளையும்பற்றிப் பிரயாணத்தின்பயனாக நேரிலே கண்டறியலாம். பிரயாணத்தின் பயனை மிகப் பழைய காலத்திலேயே மக்கள் அறிந்திருந்தனர். சீன யாத்திரிகரான வாஹியன் என்பார் அக்காலத்தில் எழுதிவைத்த பிரயாணக்

குறிப்புகள் பழைய உலக வரலாற்றினை உள்ளடக்கி உணர்ந்துகொள்வதற்கு உறுதுணையாய் நிலவுகின்றன. பிறநாட்டுப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டமையினால்தான் கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தார் என்பதும் யாம் அறிந்ததேயல்லவா?

முற்காலத்திலே பிரயாணஞ் செய்வது கடினமாயிருந்தது. அக்காலத்தில் இக்காலத்திலிருப்பவைபோன்ற பிரயாணச் சாதனங்களோ வீதியமைப்புக்களோ இருக்கவில்லை. அப்படித் தப்பித்தவறிப் புறப்பட்டாலும், வழியிலே கள்வர் பயமும் வன விலங்குகளின் பயமும் ஏற்படும். அதனால் மக்கள் தங்கள் நாட்டுப் பகுதிகளைவிட்டுப் பெரும்பாலும் பிற நாடுகளுக்குப் பிரயாணம் செய்வதில்லை. ஆங்கிலேயர் ஆட்சி ஏற்பட்டபின் போக்குவரத்துச் சாதனங்களும் செம்மையான வீதிகளும் அமைக்கப்பட்டுவிட்டன. மிகத் தொலைவையும் அண்மையாக்கும் புகைவண்டிகளும் மோட்டார் வண்டிகளும் மிகுந்திருப்பதனால் இக்காலத்தில் எங்கும் பயமின்றிச் செல்லலாம். ஆழமான கடல்களிலும் அபாயமின்றிச் செல்லக்கூடியபடி புகைக்கப்பல்களும் செய்தமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும், பல்லாயிரம் மைல்களுக்கப்பால் அமைந்திருக்கும் நாடுகளுக்குக்கூடச் சில மணித்தியாலங்களுட் போய்ச் சேரக்கூடிய வான்வழிக் கப்பல்களும் இன்று உருவாகிவிட்டன. எனவே, சில நாட்களுக்குள்ளேயே அதிகமான செலவின்றிப் பல ஊர்களையும் சென்று பார்க்கத் தக்கபடி வசதிகள் எமக்கு அமைந்துள்ளன. ஆதலால், இக்காலத்தில் பலரும் பிறநாடுகளுக்குப் பிரயாணம் செய்கின்றனர்.

உலகம் முழுவதையும் சுற்றிவர இயலாவிட்டாலும், முக்கியமான இடங்கள் சிலவற்றையாவது நாம் சென்று பார்த்தல் வேண்டும். இக்காலத்திலே, அமெரிக்கர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களும் கேளிக்கைப் பொருட்டாகவும் கல்வியறிவாராய்ச்சிப் பொருட்டாகவும் உலகத்தைச் சுற்றிப் பார்த்துவருவதை நானும் நாம் காண்கின்றோம். எனவே, நாமும் பிறநாடுகளுக்குப் பிரயாணஞ் செய்து நமது அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

2. உடற்பயிற்சி

“சுவர் இருந்தாற்றான் சித்திரம் எழுதலாம்” என்பது முதுமொழி. எதற்கும் உடல்நலம் இன்றியமையாதது என்பதே இம்முதுமொழியின் கருத்தாகும். இந்த உடல் கடினமாய் எமக்கு அளிக்கப்பட்ட அருட்பரிசு என்று கூறுவர். உடல் இன்றேல் உயிர் இல்லை; வாழ்க்கை இல்லை; உலகத்தில் எதுவும் இல்லை என்றே கூறிவிடலாம். இதனால்தான் “உடம்பா ரழியில் உயிரார் அழிவர்” எனப் பெரியோர் கூறிப் போந்தனர். உலகத்திலே மாந்தர் செய்யவேண்டிய செயல்கள் யாவும் இவ்வுடலின் துணையைக்கொண்டே நடைபெறுகின்றன. கல்வி கற்பதற்கோ, தொழில் புரிவதற்கோ, இவ்வாழ்க்கையில் இனிது ஓழுகுவதற்கோ, உலக இன்பங்களைச் சுவைப்பதற்கோ உடல்தான் உறுதுணையாய்ள்ளது. இம்மை மாத்திரமின்றி மறுமையில் நற்கதி எய்து

வதற்கான முயற்சிகளைச் செய்வதற்கும் உடலை கருவியாக உள்ளது. எனவே, நமது உடல் நன்னிலையில் இருக்கவேண்டுவது இன்றியமையாதது. நலமற்ற உடலினைக் கொண்டு அதனால் அடையும் பயன்களை அடையமுடியாது. உடல் நலம் பெறுவதற்கு நமது உடலை நன்னிலையில் வைத்துப் பேணிக் காக்க வேண்டும்.

உடல் நலம் பெற்றுக்கொள்வதற்கும், அந்நலத்தினைப் பேணிக் காத்துக் கொள்வதற்கும் உழைப்பு அவசியமாகும். கையாளப்படாத பொருள் பண்டங்களும் பயன்படுத்தப்படாத பொறி வகைகளும் நாளடைவிற்கு பாழ்பட்டு உதவாமற்போவது போல, உழைப்பில்லா உடலும் படிப்படியாக நலங்குன்றிப் பலவகை நோய்களுக்கும் நிலைக்களமாய்விடும். உடல் நலத்திற்கு அவசியமான உழைப்பு வகைகளுக்குள்ளே உடற்பயிற்சியே தலைசிறந்ததாகும்.

பயிற்சியில்லாவிட்டால் உடல் உரம்பெறாமல் நாளடைவில் நலிந்து நலங்குன்றிப்போகும். உடலானது, சிறுத்து இளைப்படைவதனால் மாத்திரமன்றி, பருத்துக் கொழுப்பதனாலும் பற்பல நோய்களுக்கும் இடமளிப்பதாகும். பருத்த உடலினையுடையோர், சிறிய வேலைகளைச் செய்யவோ இருந்தெழும்பவோ முறைப்படி சுவாசிக்கவோ இயலாதவர்களாய் அல்லற்படுவர். அவர்களது உடலிலே இரத்த ஓட்டம் செவ்வனே நடைபெறாமற் குறைந்துவிடுகின்றது. அங்ஙனம் இரத்த ஓட்டம் தடைபெறுவதனால் நச்சு நீர் செவ்வனே வெளியேறாமல் இரத்தத்திற்கு கலந்து கொடிய நோய்களை உண்டாக்குகின்றது. நோய் மிகப் பெற்றவர்கள் கல்வி செல்வம் முதலாய சிறப்புக்களும் பிற சீர்களும் பெற்றிருந்தாலும் அவற்றால் உண்மையான பயனை அடையமுடியாது. அதனாலே தான் “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்ற பழமொழியும் எழுந்தது. அவ்வாழ்வினை முறையான உடற்பயிற்சியுடையாரே அடைவர்.

மக்கள் தத்தம் காரியங்களைத் தளர்வின்றிச் செய்துமுடிப்பதற்கு அவர்களது உடலிலுள்ள தசைநார்களுக்கும் நரம்புகளும் பிற உறுப்புகளும் நல்ல நிலையில் இருத்தல் வேண்டும். உடற்பயிற்சியானது அத்தசைநார்களையும் நரம்புகளையும் கட்டுப்படுத்தி அவற்றின் தொழிற்பாட்டையும் வன்மையையும் பெருக்குகின்றது. நரம்புகள் உறுதியடைந்து தென்பு மிகுந்து விளங்குகின்றன; தோலின் இயக்கம் செவ்வனே நிகழ்கின்றது; இரத்த ஓட்டம் துரிதமாக நடைபெறுகின்றது. இவைகள் மாத்திரமன்றி அளவுக்குக் கூடியனவாய் உடலில் வளரும் கொழுப்புகளையும் தசைகளையும் கரைத்து உடலினை ஒழுங்குபெற அமையச் செய்வதும் உடற்பயிற்சியானது. கழிவுப் பொருள்களை உடலினின்றும் உடனுக்குடன் கழியச் செய்து உடலைத் தூய்மையான நிலையில் வைத்திருப்பதற்கு உதவுவதும் இதுதான். உட்கருவிகளுக்கு உறுதியையும் ஊக்கத்தையும் அளித்து, கடுமையான காரியங்களைக் கண்டு மலைவுறாமல் மேற்கொண்டு செய்யும் விருப்பினையும் திறமையினையும் உடற்பயிற்சியே அளிக்கின்றது எனல் மிகையாகாது. உடற்பயிற்சியினால் உண்ணும் உணவு விரைவீர்செரிக்கும்; நல்ல பசி உண்டாகும்; உடல் உரம்பெறும். உடல் உரம்பெற்றால் உள்ளம் நலனடையும்; மூளை உறுதியும் தெளிவும் மிகுந்து விளங்கும். எனவே,

உடற்பயிற்சி செய்வோர் ஆற்றலும் ஆண்மையும் அழகும் அறிவும் பெற்று நீடு வாழ்வர்.

நமது முன்னோர்கள் உடற்பயிற்சியின் அவசியத்தை நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். பொதுமக்கள் மாத்திரமன்றி அரசர்களும் அதன் சிறப்பையும் இன்றியமையாமையையும் உணர்ந்து அதனைப் பல வகையாலும் போற்றி வந்தனர். அக்காலத்தே வாழ்ந்த மக்கள் அனைவரும் உடற்பயிற்சியுடையவர்களாக விளங்கினர். அதனால் அவர்கள் உடல்வலிமை பெற்றுச் சிறந்த வீரர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். உடற்பயிற்சியிற் சிறந்தவர்கள் மக்களாலும் மன்னர்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். மன்னர்கள் அவர்களுக்குப் பட்டமும் வரிசையும் அளித்துச் சிறப்பித்தனர். அக்காலத்தில் அறிவுப் பயிற்சியாகிய கல்வி இரண்டாவதாகவே கொள்ளப்பட்டது. இக்காலத்திலே அந்நிலை பெரிதும் மாறுபட்டுவிட்டது. இளைஞர்கள் கல்வி கற்பதிலேயே காலம் முழுவதையும் கழிக்க விரும்புகின்றனர். அதன் காரணமாக அவர்கள் உடல்நலம் குன்றிப் பலவகையோடு கருகும் ஆளாகின்றனர். இளைஞர்களின் நிலை இவ்வாறுசியமையால் நாட்டில் அஞ்சாமையும் வீரமும் மறைந்து ஒழிந்தன; கோழைத்தனமும் அடிமை மனப்பான்மையும் தோன்றி வளரலாயின. நாடு பலவகையிலும் சிறப்பிழந்து அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கின்றது.

பண்டைத்தமிழ் நூல்களிலே உள்ள வளர்ச்சிக்கும் உடற்பயிற்சிக்குமான விளையாட்டுகளைப்பற்றிய குறிப்புகள் பல உள்ளன. அவ்விளையாட்டுகளே நமது நாட்டுக்கு ஏற்றவையாகும். அவற்றையே யாம் மீண்டும் கையாளுதல் வேண்டும். நமது நாட்டின் நிலைக்கும் நமது உடல் நிலைக்கும் பொருந்துவனவாக வகுத்தமைக்கப்பட்டனவற்றிலும் பார்க்க மேலாட்டு விளையாட்டுகள் எவ்வகையிலும் சிறந்தனவாக அமையமாட்டா. எனினும், காலத்திற்கேற்ப அவற்றைத் திருத்தி அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

3. விஞ்ஞானத்தால் விளையும் நன்மை தீமைகள்

உயிரினங்களுள்ளே ஆற்றிவு படைத்த மனிதனே சிறப்பு மிகுந்தவனாக விளங்குகின்றான். அவனுக்கு, பிற உயிர்களுக்கு இல்லாத பகுத்தறிவு இருக்கின்றது. மனிதன் தன் பகுத்தறிவினைத் துணையாகக் கொண்டு அரிய பல காரியங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றான். பஞ்ச பூதங்களும் அவன் வசப்பட்டு அவனுக்கு ஊழியன் செய்துகொண்டு நிற்கின்றன. வானத்தில் உயரப் பறப்பதும், ஆழ்ந்தகன்ற கடற்பரப்பினைத் தாண்டுவதும், நீருக்குள் மூழ்கி நெடுந்தாரம் செல்வதும், தூரத்தில் நடைபெறும் விஷயங்களையெல்லாம் இம்மெனுமுன் அறிவதும், தொலையில் நிகழும் அரிய காட்சிகளைக் காண்பதும்— இவைபோல்வன பலவும்—அவனுக்கு இலகுவான காரியங்களாய் விட்டன. மிகச் சிறிய அணுவுக்குள்ளும் அவனுடைய கண் ஊடுருவிச் சென்றுவிட்டது. பழைய காலத்தில் நீராவியும் அண்மைக் காலம்வரை மின்சாரமும் செய்துவந்த

பணிகளையெல்லாம் இனி 'அணு ஆற்றல்' செய்யப்போகின்றது. இவைகள் யாவும் விஞ்ஞானத்தால் விளைந்தவை.

இருபதாம் நூற்றாண்டிலே மின்சாரத்தினால் மனிதன் அடைந்த சிறப்பு களும் பயன்களும் மிகப்பல. மின்சாரமானது நம் வீடுகளிலே விளக்காக எளிகிறது; வீசிறகளை இயக்குகிறது; சமையலுக்கு அடுப்பு எளிக்கிறது துணிகளை வெளுக்கிறது; வண்டிகளை இழுக்கிறது; இயந்திரங்களை அசைத்துத் தொழில்புரியச் செய்கிறது; ஒலியை உலகமெங்கும் பரப்புகிறது; தூரக் காட்சிக்கு வழி வகுக்கின்றது; உடலினுள் அமைந்துள்ள உறுப்புகளைக் காட்டுகிறது; நோய்களுக்கு அரிய சிகிச்சையும் செய்கிறது. 'மின்சாரமின்றி உலகமே இல்லை' என்று கூறத்தக்கபடி — மனிதர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத—பல காரியங்களை மின்சாரம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறது.

இப்போது விஞ்ஞானம் மேலும் வளர்ச்சியடைந்துகொண்டு வருகிறது. நேற்றுவரை இயலாது என்று எண்ணி வந்தவைகள் இன்று செயலாகக் காணப்படுகின்றன. மின்சாரத்தின் உதவியைக்கொண்டு யாம் புரிகின்ற வேலைகளை யெல்லாம் அணுச் சக்தியால் புரிவதற்கான ஆராய்ச்சிகள் இப்பொழுது நடைபெற்றுவருகின்றன. அணுச் சக்தி ஏற்கெனவே பல வழிகளில் மக்களுக்குப் பயன்பட்டு வந்துள்ளது. உணவைப் பாதுகாத்தல், நோயைக் கண்டுபிடித்துக் குணமாக்கல், வான ஊர்திகளைச் செலுத்தல் முதலியவற்றில் அணுச் சக்தி பயன்படுகிறது.

மக்களின் நலத்தைப் பெருக்குவதற்கும் விஞ்ஞானம் எவ்வளவோ துணை புரிந்து வந்திருக்கிறது. நோய்கள் உண்டாகாமலும் அவை பரவாமலும் தடை செய்யும் வகையில் அது எவ்வளவோ உதவியிருக்கின்றது. ஜெர்மானியரான கோக் என்பவரும் பிரான்சியரான பஸ்டூர் என்பவரும் மக்களின் உடலினுள்ளே கிருமிகள் இருப்பதனால் நோய்கள் சாதாரணமாக உண்டாகின்றன எனக் கண்டுபிடித்தனர். புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட இதனை இரண சிகிச்சையிலும் புண்ணாற்றுவதிலும் பயன்படுமாறு லீஸ்டர் என்னும் விஞ்ஞானி செய்தார். புண்ணாற்றுவதற்கு உபயோகப்படுபவற்றைக் கிருமி நாசினிகளாற் சுத்தம் செய்து, அவ்வழியாக நோய்க் கிருமிகளைக் கொன்று அவர் டலரைக் காப்பாற்றினார். சிம்சன் என்னும் ஆங்கில வைத்தியர் "குளோரபோம்" என்னும் மயக்க மருந்தின் உபயோகத்தைக் கண்டுபிடித்தார். இம் மருந்தினை உபயோகித்தால் சத்திர சிகிச்சை செய்யும்போது நோயாளிகளுக்கு உணர்ச்சி இராது. புதுவதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 'ரேடியம்' 'எக்சு—ரே' என்பனவும் வைத்தியத்திற் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. இப்படியாக மக்களின் வாழ்க்கை நலனுக்கு விஞ்ஞானம் புரிந்திருக்கும் நன்மைகள் அளவீல்லாதன.

விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியால் மக்களின் வாழ்க்கையிலே சில தீமைகளும் விளைகின்றன. சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கிடையில் ஏற்பட்ட உலகப் பெரும் போர்கள் இரண்டு. அக்காலங்களிலே, வானூர்தி மூலமாகக் குண்டுகள் பொழியப்பட்டு நகரங்கள் பல அழிந்தொழிந்தமையும், ரீர்மூழ்கிக் கப்பல்

களாலும் கடற் கணிகளாலும் கப்பல்கள் பல ஆழ்த்தப்பட்டமையும் யாம் அறிந்த நிகழ்ச்சிகளேயாம். சென்ற உலகப் பெரும் போரின் இறுதிக் காலத்திலே ஹிரோசிமாவிலே போடப்பட்ட அணுக்குண்டு விளைத்த அழிவுகளும் யாம் இலகுவில் மறந்துவிடக் கூடியனவல்ல.

எப்படிப் பார்ப்பினும், விஞ்ஞானமானது மக்களின் நல்வாழ்வுக்குப் புரிந்திருக்கும் உதவிகளையும் நன்மைகளையும் நோக்கும்போது, அதனால் விளையும் தீமைகள் மறந்துவிடப்பட வேண்டியவையேயாம். விஞ்ஞானக் காண்டல்களைக் கையாளுகின்ற சிந்தனையற்ற மக்களைக் குறை கூறாமல், விஞ்ஞானத்தைக் குறை கூறுவது அடாது. எக்கருவியிலும் நன்மையும் தீமையும் கலந்தே உள்ளமையாம் அறிந்ததொன்று. எனவே, கையாளுவோரது மனத்தைக் குறைகூறாமல் கருவியைக் குறைகூறுதல் தவறு.

புதுவதாகக் கண்டுபிடிக்கப்படும் பொருள்கள் காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப நன்மைக்கோ தீமைக்கோ பயன்படுவது இயற்கை. ஆக்க வழிகள் தழைக்கக் கூடிய சூழ்நிலையிலே கண்டுபிடிக்கப்படும் விஞ்ஞான உண்மைகள் உடனடியாக மக்களுக்குப் பல நன்மைகளை அளிக்கின்றன. போர் முதலாய் கொடிய சூழ்நிலைகளுள்ள காலத்திலே கண்டுபிடிக்கப்படும் விஞ்ஞான உண்மைகள் பெரும்பாலும் அழிவு நெறிகளுக்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதுதான் உண்மை.

xiii. பயிற்சி

பின்வரும் பொருள்களைப்பற்றிக் கட்டுரை வரைக :—

1. தேசத்தோடொத்து வாழ்.
2. விபுலானந்த அடிகள்.
3. குடிசைக் கைத்தொழில்கள்.
4. மலைநாட்டுப் பிரயாணம்.
5. உழவுத் தொழில்.
6. இலங்கையின் புராதன நகரங்கள்.
7. நூல் நிலையம்.
8. நெசவுத் தொழில்.
9. நாகரிகம்.
10. விடாமுயற்சி.
11. தேசாபிமானம்.
12. வாடுலை.
13. தமிழ் மொழியின் தொன்மை.
14. அறிவியல் வளர்ச்சி.
15. மூட நம்பிக்கைகளும் அவற்றின் தீமையும்.

16. நான் இலங்கையின் பிரதம மந்திரியானால்.
17. திருக்குறள்.
18. அணு ஆற்றலும் வருங்காலமும்.
19. மூன்றாம் உலகப்போர் தொடங்கினால்.
20. மொழிப் பற்று.

xiv. கடிதம் எழுதுதல்

‘கடிதம்’ எனப்படுவது எழுதப்படும் பேச்சே என்று கூறி விடலாம். வாழ்க்கையிலே, பேசுவதற்கு அடுத்தபடியாக, கடிதம் எழுதுதலே ‘மக்கள் தமது உள்ளக் கருத்தினைப் பிறருக்கு எடுத்துக் கூறுவதற்கு’ச் சிறந்த வழியாக அமைந்துள்ளது. நாம் நம் நண்பர்களுடனும் உற்றூர் உறவினருடனும் நேரிலே கண்டு பேச முடியாத நிலையில் கடிதம் எழுதுகின்றோம். ஒருவருடன் நேரிலே நின்று தெளிவும் திட்பமும் பொருந்த இனிமையாகப் பேசுவதால் அடையக்கூடிய பயன்கள் யாவற்றையும் கடித மூலமாகவும் வெளியிட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் கூடும். கல் நெஞ்சையும் கரைத்து இயலாத காரியங்களையும் இயலவைக்கும் சொல்வன்மையின் ஆற்றல் எழுத்துக்கும் உண்டு என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

நாம் எழுதும் கடிதங்களை, நண்பர்களும் உற்றூர் உறவினரும் நம்மை நேரிலே கண்டு உரையாடுவதுபோலப் பாவித்து, வாசித்து மகிழ்ச்சியடைவர். எதிரிகளோ அவற்றை எமக்கெதிராகப் பயன்படுத்துவதற்காக மீட்டும் மீட்டும் கருத்துடன் வாசித்துப் வாசித்துப் பார்த்துப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பர். அலுவலகங்களிலே எமது கடிதங்கள் பிற கடிதங்களுடன் சேர்த்து வைக்கப் படுகின்றன. அவை, எம்மை அளக்கும் கருவிகள் எனும்படி, எமது குணம், நடை, வன்மைகளைத்தையும் ஓரளவுக்குக் காட்டுகின்ற தன்மை வாய்ந்தனவாய் விளங்குகின்றன.

மேல் நாட்டிலே, கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னதாக சிசரோ என்னும் அறிஞர் இலத்தீனில் எழுதிய கடிதங்கள் இன்றும் அறிஞர் உலகத்துக்கு நல்விருந்தாக உள்ளன. இந்தியப் பிரதமரான திரு. ஜவகர்லால் நேரு தமது மகளுக்கு எழுதிய கடிதங்களைத் தொகுத்துச் சிறந்த உலக வரலாற்று நூலாகவே வெளியிட்டுள்ளார்கள். வேறு பல கடிதங்கள் இலக்கியம்போற் போற்றப்படும் வருகின்றன. இக்காரணங்

களைக் கொண்டு கடிதம் எழுதுதல் ஒரு கலையாகப் பேணிப் போற்றப்பட்டதுமுண்டு. நமது பழந்தமிழ் நாட்டிலே வசனநடை அருகியிருந்த காரணத்தால் கடிதங்கள் கவிகளாகவே உலவின.

கடித வடிவம்

கடிதங்கள் பல வகையின. ஒவ்வொரு வகைக் கடிதத்துக்கும் அதற்கெனவே அமைந்த ஒரு தனி வடிவமுண்டு. எனினும், கடித உறுப்புகள் எல்லா வகையான கடிதங்களுக்கும் பொதுவானவையாம். அவை,

1. தலைப்பு (Heading),
2. முற் கூற்று (Greeting or Salutation),
3. உள்ளுறை அல்லது செய்தி (Communication or Message),
4. உறவுத் தொடர்மொழி (Subscription),
5. கையொப்பம் (Signature),
6. முகவரி (Address).

என ஆறு.

1. தலைப்பு: எவ்வகைப்பட்ட கடிதமாயினும் அதிலே அது எழுதப்பட்ட இடமும் தேதியும் குறிக்கப்படுதல் வேண்டும். உறவு, நட்பு, வணிகம் ஆதியனபற்றி எழுதப்படும் கடிதங்களில்—முதற்பக்கத்து வலப்புற மேல்மூலையிலே—முதலில் முகவரியும் அதன்கீழ் தேதியும் எழுதப்படுதல் வேண்டும்.

உ - ம் :

221, காலி வீதி,
கொழும்பு-6,
6 நவம்பர், 1955.

மாதத்தையும் "6-11-55" என எண்ணற் குறிப்பது முண்டு. ஆங்கிலத் தேதிக்குப் பதிலாகத் தமிழ்த் தேதியையும் எழுதலாம்.

உ - ம் :

நந்தனாஸ் ஆடிமீ எ-ம் உ.

2. முற்கூற்று: இது, கடிதம் விடுவிக்கப்படுவோரை கடிதம் விடுப்போர் தொடர்பு காட்டி விளிப்பதாக அமையும்.

உ - ம் :

(அ) குடும்பத்தினருக்கு எழுதும்போது,
அன்பார்ந்த அம்மா,
அன்பார்ந்த அப்பா,
அன்பார்ந்த அண்ணா,
எனது அருமை மகனுக்கு,

என்ற வகையில் அமையலாம்.

(ஆ) தொடர்பல்லாதவருக்கு எழுதும்போது,
ஐயா,
ஐயன்மீர்,
அம்மா,
அம்மையீர்,

என்ற வகையில் அமையலாம்.

(இ) வணிக நிலையங்களுக்கு எழுதும்போது,
ஐயா,
ஐயன்மீர்,

என்ற வகையில் அமையலாம்.

3. உள்ளூற அல்லது செய்தி : கடிதத்தின் முக்கிய பகுதி இதுவேயாகும். கடிதம் விடுப்போர் தெரிவிக்க விரும்பும் செய்திகள் அல்லது கருத்துக்கள் இப்பகுதியிலேயே அடங்குகின்றன. நாம் நேரிற் சொல்வது போலவே கடிதத்திலும் செய்திகளைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் எழுதுதல் வேண்டும். பல கருத்துக்கள் கொள்ளக் கூடியனவாகவோ ஐயத்துக்கு இடமளிப்பனவாகவோ வாக்கியங்கள் அமைதலாகாது. அழகிய நடையில், சிறிய வாக்கியங்களை எடுத்தாண்டு கடிதங்களை எழுதுவது விரும்பத்தக்கதாகும்.

கடிதமும் ஒரு வகைக் கட்டுரையே என்று நினைத்துக்கொண்டு, பிரதான விஷயங்களைக் குறித்து வைத்து—அவற்றை முறைப்படுத்திய பின்புதான்—கடிதத்தை எழுதத் தொடங்குதல் வேண்டும். விஷயத்துக்கு ஏற்றபடி பந்திபந்தியாக வகுத்தே கடிதங்களும் எழுதப்படுதல் வேண்டும்.

எழுதும்போது இடையிடை எழுத்துக்களையும் வாக்கியங்களையும் வெட்டி வெட்டி எழுதலாகாது. கூட்டெழுத்தாகவும் சங்கிலியெழுத்தாகவும் எழுதுதலும் விரும்பப்படத் தக்கதல்ல.

உரிய உரிய இடங்களில் நிறுத்தக் குறிகளும் இடப்படுதல் வேண்டும்.

4. உறவுத் தொடர்மொழி : கடிதம் விடுக்கப்படுவோர்க்கும் கடிதம் விடுப்போர்க்கும் உள்ள உறவு முறையினையோ தொடர் பினையோ குறித்துக்காட்டும் தொடர் மொழியே உறவுத் தொடர் மொழியாகும். இது, செய்தி எழுதிமுடிந்தபின், செய்திக்குக் கீழாக வலப்புறத்தில் எழுதப்படும்.

உ - ம் :

(அ) உறவினர்க்கு எழுதும்போது,
உன் அன்பார்ந்த சகோதரன்,
தங்கள் அன்பார்ந்த சகோதரன்,
தங்கள் அன்பார்ந்த மகன்,

என்ற வகையில் அமையலாம்.

(ஆ) நண்பர்களுக்கு எழுதும்போது,
உன் அன்பான நண்பன்,
தங்கள் அன்பான நண்பன்,
உன் அன்பான,

என்ற வகையில் அமையலாம்.

(இ) வேலையிலும் அலுவலிலும் தலைவராயிருப்பவர்க்கு எழுதும் போது,
தங்கள் உண்மையுள்ள,
தங்கள் உண்மையும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ள,

என்ற வகையில் அமையலாம்.

5. கையொப்பம் : உறவுத் தொடர்மொழிக்கு அடியில், அதனினுஞ் சற்று வலப்புறமாக, கடிதம் விடுப்போரின் பெயர் தந்தை பெயரின் முதலெழுத்துடன் தெளிவாக எழுதப்படுதல் வேண்டும். அறிமுகமாகாதவர்க்கு எழுதப்படும் கடிதங்களில் கையொப்பம் இடுபவர்கள் தமது கையெழுத்தின் கீழே அடைப்புக் குறிக்குள் தமது பெயரைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

6. முகவரி : கடித உறையில், கடிதம் விடுக்கப்படுவோரின் முழு முகவரியும் தெளிவாக எழுதப்படுதல் வேண்டும். உறை

யின் வலதுபக்க மேல் மூலையில் முத்திரை ஓட்டப்படும். அதற்குக் கீழாக முகவரியின் முதல் வரியினை இடப்புறத்தையொட்டித் தொடங்கி, அதை அடுத்து வரும் வரிகளைச் சிறிது சிறிதாக வலமாகத் தள்ளித் தள்ளித் தொடங்கி, இறுதிவரியின் முடிவு வலப்புற அந்தத்தை அணைந்திருக்குமாறு எழுதுதல் வேண்டும்.

முதல் வரியிலே, கடிதம் விடுக்கப்படுவோரின் பெயரினை எழுதும்போது, மரியாதைக்குரிய அடைமொழியை (திரு., திருமதி., செல்வன்., செல்வி என — சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றபடி) எழுதுதல் வேண்டும். பெயர்க்குப்பின் பெயரோடொட்டி 'அவர்கள்' என்னும் பின்னடை சேர்க்கப்படுதல் வேண்டும். 'அவர்கள்' என எழுதிய பின்புதான் தேர்வுப்பட்டங்கள் சேர்த்தெழுதப்படலாம்.

இரண்டாவது வரியிலே உத்தியோக நிலைமையை எழுதலாம். மூன்றாவது வரியில் வீட்டு இலக்கத்துடன் வீதியின் பெயரை எழுதுதல் வேண்டும். அதன் கீழ் நாலாவது வரியாக இடப் பெயரும், இறுதியாக ஐந்தாம் வரியில் தபால் நிலையத்தின் பெயருக்குக் கீழே ஒரு கோடு இடுவது நல்லது.

குறிப்பிட்டவருக்கு அக்கடிதம் கொடுபட முடியாதிருந்தால், அக்கடிதம் விட்டோருக்குக் கிடைக்கத்தக்க வண்ணம், கடிதம் விடுப்போரின் பெயரும் முகவரியும் இடப்புறக் கீழ் மூலையில் " விடுப்போன் " என்ற குறிப்புடன் எழுதப்படுவதுமுண்டு.

உ - ம் : (அ)

முத்திரை

திரு மு. வரதராசன் அவர்கள், எம். ஏ.,
ஆசிரியர்,
விக்கினேஸ்வரக் கல்லூரி,
கரவேட்டி.

விடுப்போன் :

ச. மதிவாணன்,
37, செட்டித் தெரு,
கொழும்பு.

(ஆ)

முத்திரை

திரு. ஆ. கருணாகரன் அவர்கள்,
124, காலி வீதி,
வெள்ளவத்தை,
கொழும்பு.

விடுப்போன் :

க. இராமலிங்கன்,
" தமிழகம் "
அல்வாய் வடக்கு,
பருத்தித்துறை.

கடித வகைகள் : கடிதங்கள் பலவகைப்பட்டாலும், அவற்றை,

i. உறவாடற் கடிதங்கள் (Social Letters),

ii. தொழின்முறைக் கடிதங்கள் (Business Letters),

என இரு வகையினவாகப் பகுக்கலாம்.

உற்றூர் உறவினர்க்கும் நண்பர்களுக்கும் உறவாடல் பற்றி விடுக்குங் கடிதங்களே உறவாடற் கடிதங்களாம். வேலை (உத்தியோக) விண்ணப்பம் வணிகக் கடிதம் முதலியன தொழின்முறைக் கடிதங்களாம். இக்கடிதங்கள் விடுக்கப்படுவோரின் தொடர்பு நிலைகளுக்கு ஏற்ப வேறுபடுவனவாகும்.

உ - ம் :

i. உறவாடற் கடிதம்

(அ.) [விடுதிப் பாடசாலையிலுள்ள மாணவன் ஒருவன் தன் தந்தையாருக்கு எழுதுவது.]

இந்துக் கல்லூரி விடுதி,
வண்ணார் பண்ணை,
யாழ்ப்பாணம்,
8-6-'55.

அன்பார்ந்த அப்பா,

திருவருளால் நான் நற்சுகத்துடன் இருக்கிறேன். தங்கள் சுகத்துக்கும் கடவுளை வேண்டுகிறேன்.

சென்ற வாரம் யான் எழுதிய கடிதம் கிடைத்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

எங்களுக்குத் தவணைப் பரீட்சை நாளைக்குத் தொடங்குகிறது. இம்மாதம் 15-ம் தேதி அது முடிவடையும். 16-ம் தேதி தொடங்கி இரண்டு வாரங்கள் வரை எங்களுக்கு விடுதலை

நான், முன்போலல்லாது, இப்போது நன்றாய்ப் படிக்கிறேன். பரீட்சையிலும் நன்றாய் எழுதுவேன். இம்முறை வகுப்பில் முதலாவதாகத் தேறுவேன் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

நான் இம்மாதம் 17-ம் தேதி காலையிலே புறப்பட்டு அன்று மாலை அங்கு வந்து சேர்வேன். அம்மாவுக்கும் தம்பி தங்கையருக்கும் என் வரவைப்பற்றிக் கூறுங்கள். செலவுக்குக் கொஞ்சம் பணம் அனுப்புகள்.

தங்கள் அன்பார்ந்த மகன்,
ம. இளங்கோவன்

(ஆ) [மாணவன் ஒருவன் தன் நண்பனது பிறந்த தினத்தன்று அவனை வாழ்த்தி எழுதுவது.]

278, பெரிய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,
5-8-'55

அன்பார்ந்த நண்ப,

நீர் நாளை உமது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுவதை அறிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டேன்.

எல்லாம் வல்ல இறைவனின் திருவருளும் பிறரது நல்லாசியும் கிடைக்கப் பெற்று, நீர் இன்னும் எத்துணையோ பிறந்த தினங்களைக் காணுமாறு பல்லாண்டு கூறுகிறேன்.

இத்துடன் யான் அனுப்பியுள்ள “தமிழின்பம்” என்னும் நூலினை, உமது பிறந்த தினப் பரிசாக ஏற்றுக்கொள்க.

உமது அன்பான நண்பன்,

ந. முருகதாசன்

ii. தொழின்றுறைக் கடிதம்

(அ) [ஒரு கல்லூரியில் தமிழ் ஆசிரியராகச் சேர்வதற்காக எழுதும் வேலை விண்ணப்பம்.]

24, புல்லர் வீதி,
கொழும்பு-7.,
14-5-'55.

அதிபர்,
வடமராட்சி மத்திய கல்லூரி,
கரவெட்டி.

ஐய,

தங்கள் கல்லூரியில் பணியாற்றுவதற்காகப் பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியர் தேவை என, 7-5-'55-ல் வெளிவந்த "சுதந்திரன்" பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்து இவ் விண்ணப்பத்தை விடுக்கின்றேன்.

நான், திருநெல்வேலிச் சைவாசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிற் பயிற்றப்பட்டு, ஆசிரியராகி, சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளாகக் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியிற் படிப்பித்து வருகின்றேன். சென்ற ஆண்டில் நடைபெற்ற மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டித பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்துள்ளேன்.

படிப்பித்தலில் எனது திறமையைப் பாராட்டிக் கல்விப் பரிசோதகர்களும் எனது தலைமையாசிரியரும் வழங்கிய நற்சான்றிதழ்களை இத்துடன் அனுப்புகின்றேன்.

எனது விண்ணப்பத்தினை ஏற்று, தங்களது கல்லூரியில் என்னை ஒரு ஆசிரியனாக நியமித்தால், உண்மையாகவும் திறமையாகவும் என் கடமைகளை நிறைவேற்றித் தங்களுக்குப் பூரண திருப்தி அளிப்பேன் என்று உறுதி கூறுகின்றேன்.

தங்கள் கீழ்ப்படிதலுள்ள ஊழியன்,
சே. இராமநாதன்

(ஆ) [மாணவன் ஒருவன் சில புத்தகங்கள் தருவிப்பதற்காகப் புத்தகசாலைக்கு எழுதும் கடிதம்.]

“தமிழகம்”,
மேலைப்புலோலி,
பருத்தித்துறை,
18-5-'55.

அதிபர்,
பாரி நிலையம்,
59, பிராட்வே,
சென்னை-1.

தாங்கள் அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள புத்தகங்களுள் பின் வருவனவற்றை — வகைக்கொவ்வொன்றாக — மேற்குறித்த முகவரிக்குக் கட்டிப்பேற்றஞ்சலில் (V. P. P.) அனுப்பி வையுங்கள் :-

இலக்கணச் சிந்தனைகள் - வையாபுரிப்பிள்ளை

சொற்கலை விருந்து - ..

மருதிருவர் - ந. சஞ்சீவி

தீர்க்கதரிசி - டாக்டர். பா. நடராஜன்

போதி மாதவன் - ப. ராமஸ்வாமி

சக்கரவர்த்தித் திருமகன் - ராஜாஜி

தங்கள் உண்மையுள்ள,
க. நாவுக்கரசன்

XV. பயிற்சி

பின்வரும் முறையில் கடிதங்கள் எழுதுக :-

1. கல்லூரி விடுதியிலிருக்கும் மாணவனொருவன் தனது தமையனைப் பணம் அனுப்பும்படி வேண்டி எழுதுவதாக ஒரு கடிதம்.

2. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நண்பன் ஒருவனுக்கு கொழும்பில் நடைபெறும் பொருட்காட்சியை வருணித்து எழுதுவதாக ஒரு கடிதம்.

3. மாணவன் ஒருவன் தான் நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பதால் கல்லூரிக்கு வரவியலாமலிருப்பதைக் காட்டிப் பாடசாலை அதிபருக்கு எழுதுவதாக ஒரு கடிதம்.

4. தன் மகனைக் கவனமாகப் படிக்கும்படி கூறித் தந்தையாரொருவர் எழுதுவதாக ஒரு கடிதம்.

5. பாடசாலையில் நடைபெற்ற வினையாட்டுப் போட்டியை வருணித்து நண்பனுக்கு எழுதுவதாக ஒரு கடிதம்.

6. வலிகாமம் கூட்டுறவுப் பண்டசாலையில் ஒரு வேலை அளிக்கும்படி அப் பண்டசாலை அதிபருக்கு எழுதுவதாக ஒரு கடிதம்.

7. இலங்கை வானொலிப் பகுதியில் தமிழ் அறிவிப்பாளராகச் சேர்வதற்காக அப்பகுதித் தலைவருக்கு எழுதுவதாக ஒரு விண்ணப்பக் கடிதம்.

8. அண்மையில் நடைபெற்றதொரு வெள்ளப் பெருக்கை விபரித்து இந்தியாவிலிருக்கும் நண்பனுக்கு எழுதுவதாக ஒரு கடிதம்.

